

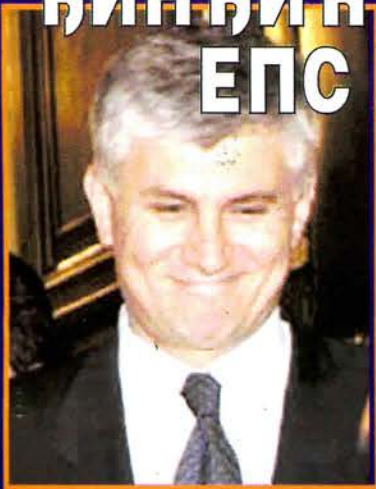
ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, АВГУСТ 2001. ГОДИНЕ
ГОДИНА XII, БРОЈ 1628

ЋИНЋИЋ КОНТРОЛИШЕ ЕПС И МЛАТИ ПАРЕ

ЧАНКОВЕ ПРЉАВЕ ИГРАРИЈЕ

ВЕСЕЛИНОВ ПЉАЧКА СЕЉАКЕ!

ДА ЛИ НАС ТРУЈУ ХРАНОМ?

СМРТ У САВЕЗНОЈ ДИРЕКЦИЈИ ЗА ИМОВИНУ

КОШТУНИЦА И ДАЉЕ ОСЛОБАЂА ТЕРОРИСТЕ!

ЈОШ ЈЕ 1999. БИЛО ДОВОЉНО ДОКАЗА ДА СЕ ПОДИГНУ ОПТУЖНИЦЕ ЗА ОЛУЈУ

ХАГ

Интервју: Флоренс Артман

СРПСКИ РАДИКАЛИ НА ИНТЕРНЕТУ!

Пут до истине иде преко

WWW.SRS.ORG.YU

**Српска
радикална
странка**

Памет, знање и поштење!

Мудрост, храброст, поверење!

Обећавали су реформе и демократију, добили смо прогоне и хапшења. О томе неки ћуте. Рекли су да ћемо боље живети, удесетостручили су порезе и цене. Живот обичног човека постаје неподношљив. За само неколико недеља интернет презентација Српске радикалне странке постала је најпосећенија у односу на све друге политичке странке. Путем интернет презентације Српска радикална странка сваког дана издаје саопштења за јавност, а сваког петка преноси комплетан садржај конференције за новинаре председника Странке, др Војислава Шешеља.

САБРАНА ДЕЛА ЛАЗЕ М. КОСТИЋА У ДЕСЕТ ТОМОВА У ИЗДАЊУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

**КЊИГЕ СУ У
ТВРДОМ
ПОВЕЗУ СА
ЗЛАТОТИСКОМ**

**КЊИГЕ МОЖЕТЕ КУПИТИ ПО ЦЕНИ ОД 1000 ДИНАРА ПО ПРИМЕРКУ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, Трг победе 3, Земун,
Све информације на телефон: 011/316-46-21**

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРТ ПОВЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач
др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника
Марина Рагуш

Број припремили
Елена Божић Талијан
Марина Томан

Техничко уређење
и компјутерски прелом
Бранка Бобић

Лектор
Зорица Илић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника
Издавачког савета
др Бранко Надовеза

Издавачки савет

др Војислав Шешел,
Томислав Николић,

др Никола Поплашен,
Маја Гојковић,

мр Небојша Величковић,
Александар Вучић,

Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево

Драгишић, Драгољуб

Стаменковић, Гордана

Поп-Лазич, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

Штампа

„Етикета“, 20 октобра 2,
11307 Болеч

Редакција прима пошту на адресу

„Велика Србија“

Трт победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија“ уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године

КАГ – ЗА ИЛИ ПРОТИВ

• ШТА О ИЗРУЧЕЊУ СЛОБОДАНА МИЛОШЕВИЋА МИСЛЕ ПРАВНИ ЕКСПЕРТИ

5

• ШТА О ИЗРУЧЕЊУ СЛОБОДАНА МИЛОШЕВИЋА МИСЛЕ ГРАЂАНИ

6

• ИНТЕРВЈУ ФЛОРЕНС АРТМАН: ЈОШ ЈЕ 1999. БИЛО ДОВОЉНО ДОКАЗА ДА СЕ ПОДИГНУ ОПТУЖНИЦЕ ЗА ОЛУГУ

7

У ЖИЖИ

• ЂИЊИЋ КОНТРОЛИШЕ ЕПС И МЛАТИ ПАРЕ

14

АКТУЕЛНО

• ЧАНКОВЕ ПРЉАВЕ ИГРАРИЈЕ

19

СКАНДАЛОЗНО – СМРТ У ДИРЕКЦИЈИ

• САВЕЗНА ВЛАДА И ДИРЕКЦИЈА ПЉАЧКАЈУ ДРЖАВНУ ИМОВИНУ

22

ОЧЕКИВАНО

• СЛОБОДА ТЕРОРИСТИМА, ПЕНДРЕК СРБИМА

24

РИБАЊЕ

• СЕЉАЦИ ПРОТИВ ВЕСЕЛИНОВА

40

ЕКСПЛОЗИВНО

• ХРАНА – НАЈМОЋНИЈЕ ОРУЖЈЕ

54

МЕДИЈСКЕ МАНИПУЛАЦИЈЕ

• ДА ЛИ ГРАЂАНИ СРБИЈЕ ФИНАНСИРАЈУ ЂИЊИЋЕВУ МЕДИЈСКУ ПРОМОЦИЈУ

59

ЦЕНА ОГЛАСА ЗА ИЗДАЊА У 100.000 ПРИМЕРАКА:

- последња колорна страна корица 100.000 динара;
 - унутрашња колорна страна корица 80.000 динара;
 - унутрашња новинска страна 60.000 динара;
 - 1/2 унутрашње новинске стране 30.000 динара;
 - 1/4 унутрашње новинске стране 15.000 динара;
- На наведене износе додати порез на промет.

НЕ КРИЈУ ДА СУ ИДИОТИ

- Пошто је Лабус на годишњем одмору из познатих разлога, замолио ме је да у име Г-17 плус одем на разговоре са лидерима ДОС-а око формирања нове Савезне владе. Покушао сам да изврдам рекавши, да морам на пробу како би што боље увежбао наступ јер долазе „Идијоти” (група из Хрватске), па не желим да се обрукам. На то ми је Лабус одбрусио - знам ја да су идиоти, али мораш да одеш.

Млађан Динкић објашњава припреме за наступ на музичком фестивалу „ЕГЗИТ”

КО ЈЕ ИСПУШИО

- Пуши народ исто и тада и данас, само тада је на црно увожено а сада се опорезује.

Зоран Ђинђић, председник Владе Србије о увозу цигарета

БОГ И БАТИНА

- Ђинђић је био и тужилац и судија и извршилац.

Проф. др Коста Чавошки о начину на који је Слободан Милошевић изручен Хашком трибуналу.

ПОГАЖЕНА РЕЧ

- Овога пута ће то бити процес где ће се знати и датум и време и никаквих непознаница неће бити, а ја у тај дан нећу узети филм из видеотеке.

Зоран Ђинђић, председник Владе Србије о изручењу Слободана Милошевића

ЛАБУС ОСТАО БЕЗ СВОГ

- Ја више немам у свету кредибилитет који сам имао и то може да има тешке последице.

Мирољуб Лабус поводом свог обећања Америци да ће Закон о Хагу бити сигурно усвојен

И ЂИНЃИЋ ГА ИЗГУБИО

Губим свој кредибилитет и не могу више да стабилизујем своју земљу. Када сам био у опозицији Европска унија нам је обећала три милијарде марака у готовини за пад Милошевића. Где су те паре?

Зоран Ђинђић у интервјуу немачком „Шпиглу”

ФАРСА

- Ако неко буде условљавао финансијску помоћ сарадњом са Хагом, ја ћу то да одбијем.

Мирољуб Лабус, потпредседник Савезне владе пре одласка на Донаторску конференцију

ТРГОВИНА ПО ДИКТАТУ

- Услов САД су биле јасне гаранције да ћемо сарађивати са Хашким трибуналом.

Зоран Ђинђић о условима Америке за учешће на Донаторској конференцији

УСЛОВИ, УЛТИМАТУМИ,...

- Реализација обећане финансијске помоћи Југославији биће условљена изручењима Хашком суду свих до сада оптужених за ратне злочине.

Лондонски Сандеј Тајмс

ОБЕЋАЊЕ, ОБЕЋАЊЕ,...

- Не постоји никаква могућност изручења наших грађана Хашком трибуналу пре Донаторске конференције заказане за 29. јун.

Војислав Коштуница, у среду 26. јуна 2001. пре изручења Слободана Милошевића

ЛУДОМ РАДОВАЊЕ

- Нисам био обавештен.

Војислав Коштуница, 28. јуна 2001. после изручења Слободана Милошевића

ЗНАО ЈЕ, НИЈЕ ЗНАО, ЗНАО ЈЕ,...

- Сигуран сам да је Коштуница знао за изручење Милошевића, а сада покушава да се дистанцира од те одлуке како би себи обезбедио подршку јавности.

Мило Ђукановић, председник Црне Горе

ПРОТИВПРАВНО ИЗРУЧЕЊЕ

- Међународни трибунал у Хагу заиста изгледа да служи искључиво као оруђе Американцима, те да се на њему мора појавити само онај ко се не свиђа Вашингтону. Противправно изручење Слободана Милошевића које је уследило на притисак САД, један је од најновијих примера за то.

Недељник Шпигл из Хамбурга

И ОПЕТ ОБЕЋАЊЕ, ОБЕЋАЊЕ,...

- Неће више бити изручења. Сада ћемо ми овде да судимо према Хашким оптужницама.

Душан Михајловић,
министар унутрашњих послова

ЛУДОМ РАДОВАЊЕ

- САД очекују наставак југословенске сарадње с Трибуналом, између осталог и изручењем других осумњичених. Очекујемо модел сарадње који укључује и предају докумената и разне друге кораке.

Ричард Баучер, портпарол Стејт департмента

НИ ОН НИЈЕ ЗНАО

- Шокиран сам фарсом у коју се претворила исплата обећање помоћи Југославији.

Зоран Ђинђић у интервјуу немачком недељнику Шпигл осудио западне земље зато што готово ништа од обећаних пара неће стићи, као што су, уосталом, Српски радикали од почетка најављивали.

ПОЛУКВИСЛИНШКА ВЛАДА

- Клизимо према ситуацији да ускоро добијемо тзв.полуквислиншку владу. Дакле, владу чији ће министри мање питати нас као бираче, него ће више питати своје патроне из иностранства.

Проф. др Коста Чавошки о досовој власти

ОПТИМИСТИЧКИ ПОГЛЕД

- Надамо се да ни ви нећете живети дуго у Србији коју сте продали.

Садржина летака који су излепљени испред кабинета савезних министара у Палати федерације.

ЖИВКОВИЋУ КРАСТАВЦИ

Изнад лешева који су пронађени у мом комшилуку сада расту краставци па би Живковић прво морао да их убере, па тек онда да ископава лешеве. Немам ништа против да ме доведете у везу са свим лешевима али ми онда вратите хладњаче, можда ће ми опет бити потребне.

Проф. др Војислав Шешел, на седници Савезне скупштине одговорио савезном министру унутрашњих послова Зорану Живковићу на његове провокације

ЗЛОЧИНИ БЕЗ КАЗНЕ

- Кренула сам 1995. са две ћерке и сином за Книн... Ухватила нас је ноћ. Наишли смо на патролу хрватске војске. Запуцали су по нама, ранили ми сина и ћер. Малтретирали су нас... Одвели у подрум где је било нас 24 у просторији четири пута четири... Пребацили су ме у Задар. Тамо сам сазнала да су пребачени у болницу. Од тада ништа више не знам. Покушавала сам, писала свима. Ништа.

Мајка Марија Вечерња која годинама трага и не зна судбину својих најмилијих

ЛУКАВА И ЗЛА ВЛАСТ

- Садашњи властодршци у Србији имају ту врсту памети на којој почива лукавост, довијање и сналажење. Али то је она врста памети која иде заједно са пороком и са чињењем зла.

Проф. др Коста Чавошки о досовој власти

ЗАХВАЛНИЦА

- Модел за обештећење редовних платиша не постоји и ЕПС им се захваљује.

На конференцији за штампу Прес центра ЕПС-а поводом одлуке да се отпише дуг нередовних платиша.

ЛУКСУЗ?

- Онај ко жели по дану да упали машину за веш, онај који жели... шта ја знам шта се све ради са струјом,... ко хоће да укључи пећ и да отвори прозор, ко хоће тај луксуз, нека плати.

Зоран Ђинђић, председник Владе Србије

ПРОФЕСОРЕ, КАКО ЈЕ ТО БИТИ МАЈКА

- Као и све порођајне муке и ове ће бити јако тешке.

Гашо Кнежевић,
министар просвете
о увођењу веронауке у школи

ПРЕТЕРАО

- Прво је увео па укинуо порезе на угаљ и дрва, обећао да неће бити рестрикција и да ћемо извозити струју, причао о немачким донацијама које ће доћи, а радници су само тражили да им врати украдени доручак.

Из саопштења СПО-а о обећањима Зорана Ђинђића приликом обиласка Термоелектране у Обреновцу

ХАГ

Зоран Ђ. Лековић

Проф. др Смиља Аврамов:
Деградирајуће за једну нацију

То није изручење, то је киднаповање. Дубоко је противправно, и испод сваког цивилизацијског нивоа. Пре свега је противуставно.

Друго, деградирајуће је за једну нацију јер ми смо у овом случају дискриминисани. Ниједан Устав, ниједна земља од 189 чланица УН не дозвољава изручење својих држављана и врло чврсто стоји на том становишту. Према томе, ту је српски народ односно

ШТА О ИЗРУЧЕЊУ СЛОБОДАНА МИЛОШЕВИЋА МИСЛЕ ПРАВНИ ЕКСПЕРТИ

Југославија дискриминисана. Шта то значи? Да нас сматрају дивљацима?

По мом убеђењу, свако изручење наших држављана је противзаконито, противуставно, и дубоко вређа достојанство једног народа.

Проф. др Коста Чавошки: Тешко дело отмице и самовлашћа садашњег режима

Др Чавошки у интервјуу за недељник „Сведок“ говори о Одлуци Владе Србије о изручењу Слободана Милошевића бившег председника СРЈ истиче:

Савезни Устав, члан 17, став 3, а Устав Србије још изричитеје забрањују изручење југословенских држављана Хашком суду. Отуда када говорим против изручења Слободана Милошевића мислим да је то било тешко кривично дело отмице и самовлашћа садашњег режима. Ја не браним Милошевића као бившег председника, него браним њега и сваког другог грађанина

ове земље који по Савезном и Републичком ставу има ту привилегију држављанства да му се искључиво може судити од стране домаћих судова. И то је искључиви разлог због којег се супротстављам том бруталном, дакле и незаконитом изручењу.

Правна држава поред осталог подразумева да се акти при-

нуде могу вршити само по налогу судских власти. Дакле, увек је извршна власт у погледу вршења принуде према властитим грађанима под надзором и одлу-

ЋИЊИЋ ДОБИО 5 МИЛИОНА ДОЛАРА ЗА ИЗРУЧЕЊЕ МИЛОШЕВИЋА

Како сазнајемо из извора блиских врху власти, одмах после изручења бившег председника Слободана Милошевића, на један од Ћињићевих рачуна у иностранству уплаћено је 5 милиона долара, колико је и износила расписана награда за Милошевићеву екстрадицију.

ком судства. Уколико то није, онда ту заправо нема никаквог права него је на делу гола сила, као што је било у овом случају.

Ћињићеви људи, а поготово Зоран Ћињић, тврдили су да је Уредба уставна, а онда су оспоравали одлуку Уставног суда којом је примена Уредбе суспендована. Да су они, иоле остали при својој првој речи, они би само оспорили суспензију, али би и даље примењивали своју Уредбу. А они су, заправо, не само одбацили суспензију Уредбе, него и Уредбу коју су сами донели, па су и противно тој њиховој Уредби за коју они тврде да је на снази, изручили Слободана Милошевића.

Другим речима све је то ујурма, они чак не држе ни до прописа које сами донесу.

ХАГ

ЗА ИЛИ ПРОТИВ?

- Имамо ми судове у нашој земљи. Не треба нама Хаг. Ако је Милошевић крив треба ми да му судимо, а не да му суде белосветски људи, нећу да их вређам. То је срамота и од Коштунице и од Ђинђића. О Ђинђићу нећу ни да говорим, а Коштуница је вук у јагњећој кожи, дубоко нас је разочарао све.

(Дипломирани економиста, 49. година)

- Политичари су подлегли ултиматуму западних земаља. Коштуница сада хоће да се ограда од свега.

(Саобраћајни инжењер, 58. година)

ШТА О ИЗРУЧЕЊУ СЛОБОДАНА МИЛОШЕВИЋА МИСЛЕ ГРАЂАНИ

- Усташка власт је починила тешку срамоту српском народу. Немам шта да коментаришем. Више бих волео да сам умро него што сам ово доживео.

(Студент Факултета организационих наука, 20. година)

- То је највећа издаја српског народа, брука. Шта друго да кажем.

(Пензионер, 77. година)

- Не оправдавам из хиљаду разлога који су свима познати. То је срамно за српски народ. Нека му се суди али овде. А не у неким судовима које измишљају због српског народа.

(Радница у угоститељском предузећу, 46. година)

- Нисам за изручивање наших људи. Ако треба да им се суди онда нека им се суди овде. Не разумем се у политику, али никако нисам за Хаг.

(Ученица, 16. година)

- То је крај наше државе. Није питање опстанка само наше државе већ и српског народа. То је нешто најгоре што је могло да нам се догоди. Своје људе, своје грађане изручујемо једном квази суду и неправедном суду који је формиран по диктату западних моћника. Није у питању само Милошевић,

у питању су стотине наших људи који су бранили нашу земљу, који су бранили српски народ. Ниједна земља не би чинила ово што ми чинимо. Ако је било неких злочина постоји наше правосуђе.

(Дипломирани економиста, 42. године)

- То је највећи злочин и изгледа да ће поново да се зида црква Покајница. То је највећа грешка и највећи срам за овај народ. Ако је било ратних злочина наравно да треба судити, али зашто се увек креће од Срба. Зашто се не пође са Запада?

(Хемијски техничар, професионални ватрогасац, 30. година)

- Не слажем се са било каквим изручењем наших држављана. Ово што је урађено је сраман чин. Српски народ је увек бранио само своју земљу а није никога нападао. То је велика грешка. Ако је неко крив треба да одговара пред својим народом, али ја мислим да нико није крив, да смо се само бранили.

(Службеник, 47. година)

- То је нешто страшно. Не могу да верујем да се тако нешто догађа. Немам речи. Нигде у свету није забележено да се овако нешто ради са председником једне земље. Ако је крив нека му се суди овде, али прво треба доказати да је крив.

(Комерцијалиста, 53. године)

ЈОШ ЈЕ 1999. БИЛО ДОВОЉНО ДОКАЗА ДА СЕ ПОДИГНУ ОПТУЖНИЦЕ ЗА ОЛУЈУ

**Употреба осиромашеног уранијума није забрањена
Међународном конвенцијом о оружју јер није доказано да
оставља последице, тврди Артманова упркос свим научним
истраживањима који доказују супротно и упркос свим конвен-
цијама и резолуцијама које забрањују употребу осиромашеног
уранијума**

Јасно је да Хашки суд нема много везе с правом. У ствари он чак и не следи признато међународно право и процедуру. Трибунал следи политички програм који диктирају, у првом реду интереси САД и он је део њиховог система за остваривање доминације.

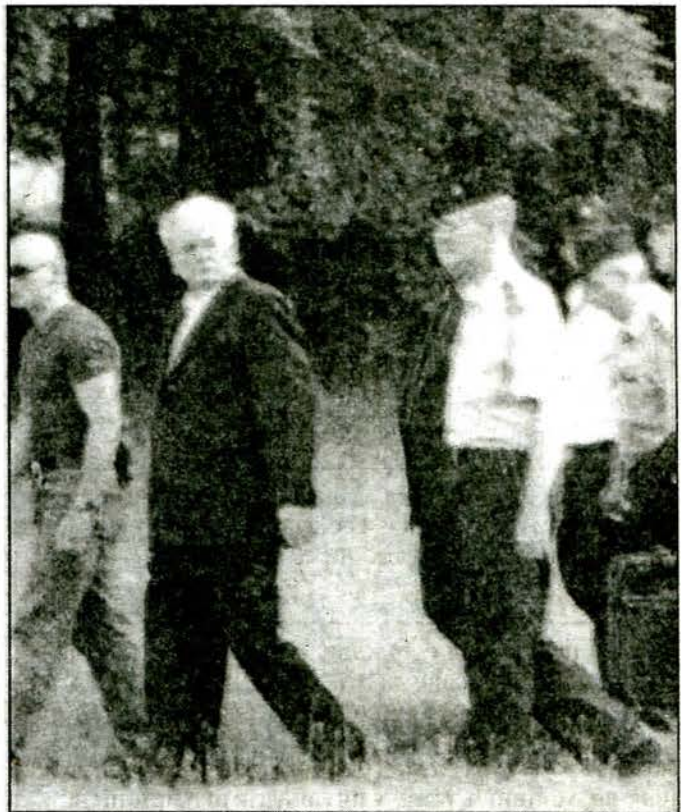
Хашки истражитељи могу по нашој земљи да вршљају колико хоће и кад хоће. Мада и не морају да се муче јер нова демократска власт тај посао темељно ради за њих. Нове демократе на челу са Душаном Михајловићем сада саме пишу хашке оптужнице.

ДОСОВСКЕ ЛАЖИ

Недавно нас је Душан Михајловић слагао или није био информисан (што је све чешћа појава у ДОС-у). Он је најавио да сада више нема изручења наших грађана већ ће по хашким оптужницама свима да се суди пред домаћим судовима. Жртвовали смо једну српску главу и наводно стекли поверење Трибунала. Како нам је Артманова изјавила чврст став Хашког суда је да се по свим њиховим оптужницама поступци воде пред судом у Хагу. Дакле, још ће ова послушна власт да пуни Србима ћелије у Шевенингену.

Овај суд је основан с намером да суди жртвама, да српски народ који се дрзнуо да брани своје, веже за стуб срама а да на другој страни оправда злочине највећег агресора на свету.

Нова демократска власт се потрудила да српски народ не буде само привезан него и добро закуцан на стубу срама. Са аспекта западних интереса ДОС-ова власт је одлична власт, а то им је потврдила и отмицом бившег председника СРЈ и његовом предајом Хашком суду. Насупрот Западу ми смо све сигурнији да под досовцима неће остати сачувана ни мрва суверености. Продаја српских глава је тек почела, а

Српски гробови: када ће Хрвати и муслимани да одговарају за своје злочине

Зашто нису подигнуте оптужнице против Хрвата, муслимана, Шиптара за злочине над српским народом? Зашто се Америци и НАТО-у не суди за ратне злочине почињене у агресији на нашу земљу? Зашто је Слободану Милошевићу унапред пресуђено?

Све то и још понешто покушали смо да сазнамо од портпарола тужиоца Хашког суда Флоранс Артман. Међутим нисмо добили никакав ваљан одговор. Чули смо само добро познате фразе и апсолутне неистине. Шта да се очекује када они не крију своју мржњу према Србима а ни наклоност према муслиманима и Хрватима. Недавно је Карла дел Понте у Загребу нагласила да Хашки суд не оспорава легитимитет домовинског рата, па тако ни акције хрватских оружаних снага, Бљеска и Олује.

У разговору са портпаролом хашког тужиоца забележили смо и неке невероватне изјаве. Артманова је отишла толико далеко па је објашњавајући да се НАТО служио само дозвољеним средствима у агресији на Југославију тврдила да је употреба осиромашеног уранијума дозвољена и да научно није доказано да је штетна. Мислили смо да ћемо на крају чути да је осиромашени уранијум користан и чак препоручљив. Вероватно ништа не значи ни то што је НАТО повредио Резолуцију Уједињених нација из 1996. која осуђује употребу осиромашеног уранијума, као и Конвенцију о забрани употребе техника измене човекове околине у војне или било које друге непријатељске сврхе из 1976. године, као и Протокол I придодат Женевској конвенцији. Затим Бечку конвенцију за заштиту озонског омотача, Протокол из Монтраела око суп-

станции које осиромашују озонски омотач, као и Оквирну конвенцију УН око климатских промена.

Чули смо још једну сулуду тврдњу. Артманова каже да патолози не утврђују да ли је било масакра или не, већ да је то питање правне природе. Ово је само аргумент више који показује колико је Хашки суд скандалозна институција.

Флоранс Артман, иначе, није хтела да коментарише зашто толико мрзи Србе.

Трибунал - политичка а не правосудна институција

Политички карактер Хашког суда био је јасан од самог почетка и то није скривано. Први судија Хашког суда Антонио Касезе у извештају генералном секретару УН Бутросу Галију 21. јануара 1994. истиче да је „Трибунал политички одговор међународне заједнице на конфликт у Југославији“. Касезе још додаје „да ће Трибунал бити одлучујући корак у изградњи новог светског поретка“.

Сви се добро сећају недавних претњи Карле дел Понте да ће затражити увођење санкција Југославији уколико Београд не покаже да је спреман на сарадњу са Хашким судом. Под сарадњом они, пре свега, подразумевају изручење наших грађана. Последње такво упозорење Дел Понтеова је упутила југословенском руководству у Вашингтону, баш у исто време када је у посети био и Војислав Коштуница. По повратку из Ва-

шингтона, Коштуница је драстично променио своје мишљење о Хашком суду, па је питање сарадње за њега изненада постало питање опстанка. Дел Понтеова се баш намучила трчећи по свету и претећи санкцијама, али њен портпарол је покушала да нас убеди да она то никада није радила.

Кажете да не кажњавате српски народ већ појединце. Зашто сте онда вршили притисак и претили санкцијама ако се не успостави сарадња са Трибуналом? Зашто сте санкцијама хтели да казните све грађане?

Ф.Артман: Не, ми никада нисмо то радили...

Карла дел Понте је најавила да ће затражити санкције уколико се не успостави сарадња са Хашким судом.

Ф.Артман: Госпођа Дел Понте никада није тражила увођење санкција.

Није тражила пошто сте добили оно што сте хтели, али најавила је.

Докази за Олују две године држани у Фиоци

Зашто се тако дуго чекало са подизањем оптужница за „Олују“, када сте ви имали довољно доказа још у марту 1999, а сигурно и раније, али тада је процурео интерни извештај Хашког трибунала у Њујорк тајмсу. Извештај је потврдио да је хрватска војска одговорна за етничко чишћење Срба у Крајини. Било је довољно доказа за три хрватска генерала.

Ф. Артман: Ми смо водили ту истрагу и имали смо довољно елемената да смо могли формално да отворимо истрагу. Не могу да вам дам довољно детаља о закључцима те истраге сада. Ускоро ће бити више детаља, обављена је ексхумација лешева у Книну.

Ф. Артман: Уколико Југославија не би сарађивала Карла дел Понте би предала извештај Савету безбедности. Трибунал нема никаквих инструмената да уведе санкцију.

Јасно је да Трибунал не може да уведе санкције, али Дел Понтеова би у извештају Савету безбедности негативно оценила сарадњу са Трибуналом и затражила би увођење санкција.

Ф. Артман: Не, ... то не може по Статуту, ... да тражи увођење санкција.

Чини ми се да по Статуту може, али и да не може најавила је да ће то урадити. Али, реците ми ово,

против Милошевића још нисте подигли оптужницу за БиХ и Хрватску, али сте му унапред пресудили. Тврдите да је крив за злочине на простору БиХ и Хрватске, а истражни поступак је још у току, још немате довољно доказа. Као и у оптужбама везаним за Косово, суђење тек треба да почне а Милошевићу је већ пресуђена доживотна робија, Дел Понтеова је то најавила.

Ф. Артман: Па, ... није то баш тако. Тачно је да за сада против Милошевића постоји само оптужница за Косово, али Карла дел Понте планира 1. октобра да потпише оптужницу против Милошевића за БиХ и Хрватску и зато је обавестила јавност.

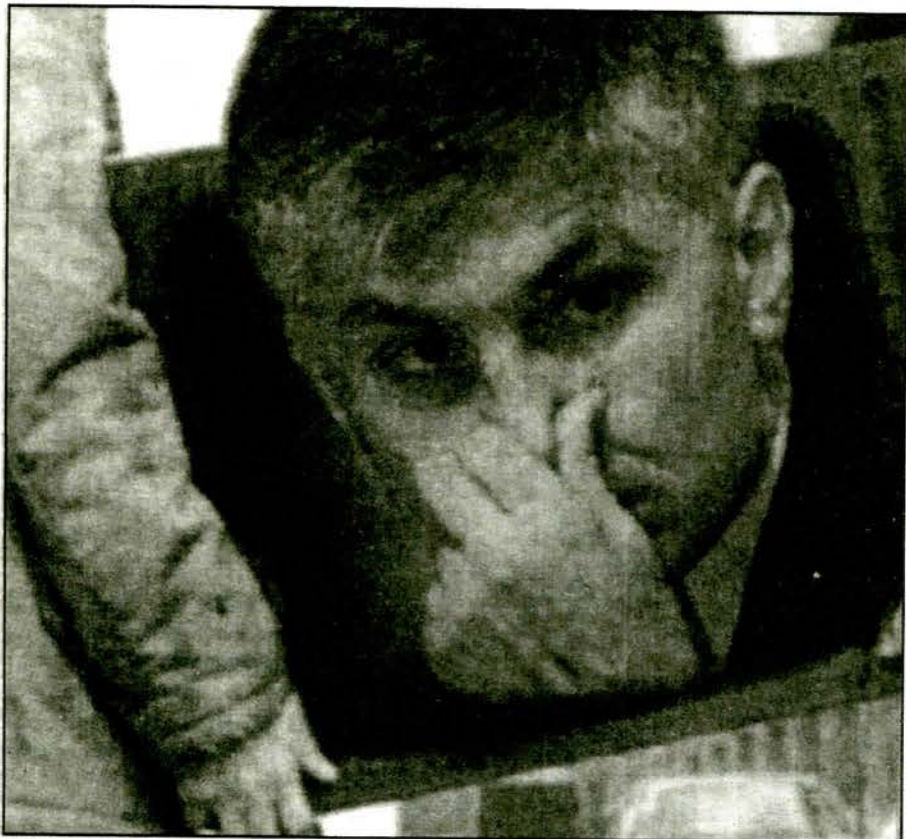
Дакле, нема још довољно доказа али је предвидела да ће их у октобру имати, а можда и неће, ко зна. Али како то да нисте тако ревносни у обавештавању јавности када су у питању оптужнице против муслимана и Хрвата. Када су они у питању тврдите да о њиховим оптужницама не можете да говорите док се не подигну.

Ф. Артман: Па, ту има разлике. Против Милошевића је већ подигнута оптужница па можемо да објашњавамо које се још истраге против њега воде.

Њему можете одмах и да пресудите.

НАТО КОРИСТИО „ДОЗВОЉЕНА” СРЕДСТВА, УБЕЂУЈЕ АРТМАНОВА

Зашто сте се прогласили ненадлежним за ратне злочине које су Америка и НАТО починили у агресији на нашу земљу.

Неки су заборавили: српске жртве америчке агресије

Агим Чеку и Весли Кларк:
злочини шиптарских терориста над Србима
увек су чињени уз америчку подршку

Ф. Артман: На основу информација које су сакупљене нисмо имали легалну базу да отворимо формалну истрагу. До сада нисмо добили никакав битан документ који указује на кршење Међународног хуманитарног права од стране НАТО-а.

Ако за вас кршење Међународног права и ратни злочин није убијање деце и цивила, ако то може-

те да подведете под колатералну штету, ако кршење међународног права није помоћ коју су Американци давали хрватским оружаним снагама у убијању Срба и помоћ коју су давали Шиптарима наоружавајући их и обучавајући их, ако је све то недоказиво, употреба осиромашеног уранијума је доказана.

Ф. Артман: Употреба осиромашеног уранијума није забрањена Међународном конвенцијом о оружју јер научно није доказано да оставља последице.

Ви сте први који тврдите тако нешто, али зар није прави разлог што Америка никада неће доћи на оптуженичку клупу тај што идеја о формирању Хашког трибунала потиче управо одатле, и што га она заправо финансира? Мадлен Олбрајт сте називали „мајком Трибунала“.

Ф. Артман: Хашки трибунал се финансира преко Уједињених нација тако да у томе учествује доста земаља.

Познато је да Трибунал добија огромна средства од појединих држава и приватних фондација и корпорација кршећи на тај начин сопствени Статут. Карла дел Понте се септембра 1999. захваљивала

директору ФБИ-а на помоћи коју је Влада САД обезбедила Трибуналу.

Ф. Артман: Немамо такво финансирање, ви уопште нисте обавештени.

Ево имам извештај из 1994/95. године који је био доступан јавности. Те године велики део новца дала је америчка влада, 700.000 долара у кешу и 2.300.000 долара у опреми, затим Сорос фондација - Институт Отворено друштво дао је прилог од 150.000 долара, затим је породица Рокфелер приложила преко 50.000 долара итд.

Ф. Артман: Свака држава може преко система Уједињених нација да финансира Трибунал, а нека држава можда жели да да више пара.

Можда случајно баш Америка. Реците ми шта је са организованим и систематичним злочинима над Србима. Зар до сада нисте успели да сакупите довољно доказа против Агима Чекуа који је један од кључних планера „Олује“, главни извођач масакра над Србима у Медачком цепу, а сада слободно чисти Србе на Косову.

Ф. Артман: Још водимо истрагу за „Олују“. Екхумирали смо тела убијених Срба, а у августу ћемо прикупити више елемената о несталим Србима на Косову.

Да ли се припрема нека оптужница на основу документације коју су вам југословенске власти доставиле.

Ф. Артман: Видели смо нека документа али не она која дају тврде доказе да је кршено Међународно право.

Некако вам баш тешко иде са доказивањем да су вршени злочини над Србима. Реците ми зашто није и када ће бити подигнута оптужница против команданта муслиманских снага Насера Орића. Његове јединице су убиле и масакрирале више од 1.000 српских цивила. Сву документацију о његовим злочинима добила је још Луиз Арбур. Република Српска доставила је документација и за Алију Изетбеговића, када ће он да буде оптужен по принципу командне одговорности.

Ф. Артман: Ми водимо истраге везане за бошњаче, а више ћете знати када се подигну оптужнице. Сада не могу да коментаришем ни једно име.

Хашком трибуналу је достављена документација о „Госпићком случају“. Зашто се Норцу и осталој четворици суди у Хрватској а не у Хагу. Норац је учествовао и у „Олуји“ и у масакру у Медачком цепу.

Ф. Артман: Норац је био међу нашим осумњиченим за „Олују“ али Хрватска је подигла оптужницу пре нас.

СКАНДАЛОЗНО: МАСАКР УТВРЂУЈУ ПРАВНИЦИ ХАШКОГ ТРИБУНАЛА, А НЕ ПАТОЛОЗИ

Зашто је Рачак у оптужници против Милошевића и остале четворице из бившег југословенског руководства када су патолози доказали да није било наводног масакра у јануару 1999. Индикативно је и да се Хашки трибунал противио скидању ембарга са резимеа извештаја тима финских патолога.

Ф. Артман: Рачак је укључен у оптужницу зато што имамо довољно доказа у вези тога. Не утврђују патолози да ли је било масакра или не већ је то питање правне природе.

Како то може да буде правно питање? Нигде у свету то није правно питање. Фински патолози су добро урадили свој посао и доказали да није било масакра, да није било цивила, да су то били терористи.

Ф. Артман: Ми имамо довољно доказа за Рачак.

ГОСПОДИН НЕОБАВЕШТЕНИ

• Кошћуница у Вашингтону обећао изручење Слободана Милошевића и других наших држављана Хашком суду до краја лета.

Сада смо сигурни да нико више не може да буде сигуран у општем безакоњу. Овако је неко објаснио суштину стања у које нас је заглавила ова поданичка ДОС-ова власт.

Иако је свима била јасна и очигледна спремност ове срамне власти на беспоговорно, предано и пожртвовано извршавање свих налога њихових пријатеља са Запада изгледа да ни најдрње прогнозе нису досегле дно о које су Ђинђић и Кошћуница треснули достојанство овог народа када су започели продају српских глава. Једина разлика између двојице трговаца је што се Ђинђић поноси тиме да понижава српски народ а Кошћуница би, ако је икако могуће, а није, да сакрије прљавштину. Тако смо до сада више пута имали прилику да слушамо исповести и ламентирања наводно необавештеног нам председника који с времена на време изађе с озбиљним упозорењем да се угрожавају Устав и закони земље, као да је он пасивни посматрач а не протагониста у доношењу противставних и противзаконитих одлука.

Да ли је могуће да један председник државе може да буде необавештен о кључним догађајима у земљи? Наивно је и да његов министар Обрен Јоксимовић тврди да није знао за седницу владе којој је и сам присуствовао.

Један високи амерички државни функционер рекао је да је Кошћуница у Вашингтону обећао изручење Слободана Милошевића и других југословенских држављана Хашком трибуналу до краја лета, писао је Недељни телеграф у време посете председника СРЈ Вашингтону. Изгледа да је испуњавање обећања почело.

Неће моћи „господин необавештени” са себе да скине одговорност једним - „извините, али нисам знао”. Знао је, и највише је одговоран и највише је крив.

Запад добро познаје Кошћуницу, једино још овај напаћени народ није схватио ко је он. Похвале непријатеља су увек врло индикативне. Најбољу квалификацију наводног националисте дао је Иштван Ђермати потпредседник Ист Вест Института који му је доделио награду државник године. Ђермати је показао задовољство што председника СРЈ уопште не занимају национални интереси и националне вредности. Он каже: „Уопште се не слажем са онима, па ни са Ђукановићем, који тврде да је председник Кошћуница тврди националиста. Још нисам уочио ниједан потез од његовог доласка на власт који би на то указао. Показао је управо супротно”.

Војислав Кошћуница је од доласка на власт толико пута мењао своје ставове да више вероватно ни он сам не зна у шта верује. Некада му је Хашки трибунал био последња рупа на свирали, данас игра како они свирају, а Срби су му последња рупа на свирали. Кошћуница је говорио да се селективност Трибунала огледа у томе што покреће истраге само против високих званичника ове земље а не и Хрватске, БиХ или НАТО-а. Тек када би до тога дошло, могло би се размишљати о валаности сарадње са Хагом, истицао је Кошћуница.

Те истраге нису покренуте али је зато нова демократска власт сама почела да киднапује и испоручује Србе овом нечасном суду. Прво је Миломир Стакић киднапован и предат Хашком трибуналу. Војислав Кошћуница је и тада рекао - „извините, нисам знао”. Нешто касније су применили софистицираније методе, па је Благоја Симића Батићева банда криминалаца приморала да се наводно добровољно преда. И на крају, опет, случајно тачно у року, отет је и изручен Хашком суду бивши председник СРЈ.

Кошћуница је некада имао безброј примедби на рачун Трибунала. Говорио је да је тај суд формиран

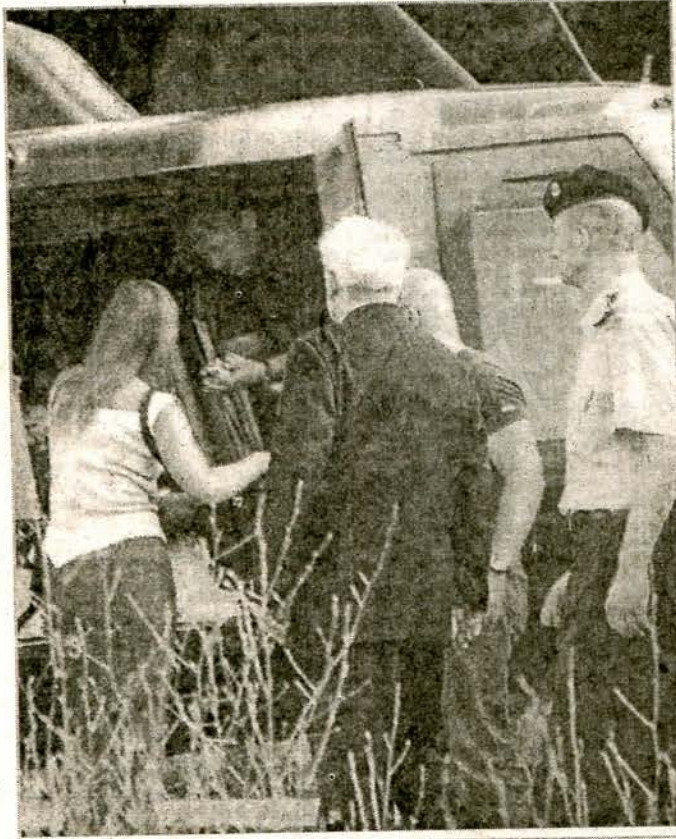

ад хок, да је налик на преки, да пре представља политичку него правосудну институцију, да се код оптужница лако може уочити њихова правна непоузданост и политичка, па чак и национална пристрасност.

Међутим, после пацки које је добио са Запада да је потребно да покаже „чврсту и недвосмислену посвећеност сарадњи са Хашким судом”, и када је председник Сједињених америчких држава Џорџ Буш лично затражио од њега да предузме конкретне кораке по питању сарадње са Трибуналом, Коштуница је врло брзо драстично променио мишљење о Хашком суду и почео је да тврди да је питање сарадње са Хашким судом питање самог опстанка.

Коштуница се затим залагао за Закон о сарадњи са Хашким трибуналом (или на савезном или на републичком нивоу) па за Уредбу, а на крају смо опет слушали - „нисам крив, нисам знао”.

Гажење Устава и закона није само отмица бившег председника СРЈ за коју Коштуница наводно није знао. И Закон о сарадњи са Хашким судом, а Уредба још више, противуставни су и противзаконити и на то су упозоравали правни експерти. Савезни

Устав забрањује изручење наших држављана, Устав Србије још изричитије, и зато може да им се суди једино пред домаћим судовима.

Сви покушаји необавештеног председника да нађе покриће за екстрадицију противправни су. Против скандалозне Уредбе су реаговали и професори Правног факултета, а Уставни суд је суспендовао њену примену.

Дакле, и да није знао, а знао је за изручење Слободана Милошевића, наводни легалиста Војислав

Коштуница, залажући се за изручење наших држављана (Законом о сарадњи са Хашким судом или Уредбом, залагао се за кршење Устава и закона).

Није тачно ни да је Коштуница искључиво инсистирао да се пронађе правни оквир за сарадњу са Трибуналом. На конференцији за штампу Демократске странке Србије, 19. јуна, речено је: „Сарадња са Хашким трибуналом наша је међународна обавеза коју морамо испунити са или без Закона”.

Председник СРЈ је 26. јуна тврдио да не постоји никаква могућност изручења наших грађана Хашком трибуналу пре Донаторске конференције 29. јуна, а већ 28. јуна се правдао - „нисам био обавештен”.

Савезни Устав забрањује изручење наших држављана, Устав Србије још изричитије, и зато може да им се суди једино пред домаћим судовима.

Сви покушаји необавештеног председника да нађе покриће за екстрадицију противправни су. Против скандалозне Уредбе су реаговали и професори Правног факултета, а Уставни суд је суспендовао њену примену.

Дакле, и да није знао, а знао је за изручење Слободана Милошевића, наводни легалиста Војислав Коштуница, залажући се за изручење наших држављана (Законом о сарадњи са Хашким судом или Уредбом), залагао се за кршење Устава и закона.

И после свега, док земља пуца по свим шавовима, опет као да није главни учесник у читавој причи, он у једној од својих исповести обећава (по ко зна који пут): „Учинићу све што је у мојој моћи да се најгоре спречи (прим. аутора као да се то најгоре није већ догодило) и да се очувају јединство државе и интереси њених грађана”.

И као што неко рече, сада смо сигурни да нико више не може да буде сигуран у општем безакоњу.

ХАГ

Зоран Б. Лековић

БИНЂИЋ КОНТРОЛИШЕ ЕПС И МЛАТИ ПАРЕ ЕПС

Зашто ново руководство намерно не предузима ништа да систем припреми за предстојећи период – Зашто се пласирају лажи о наводно лошем стању електроенергетског система – Зашто се континуирано одбијају разговори са дугогодишњим инопартнерима ЕПС-а из Немачке, Швајцарске, Француске, Русије – Да ли се ЕПС припрема да постане велики произвођач струје за западноевропске земље – Ко се „нафатирао” од донаторских испорука – У ЕПС-у и даље функционишу два аранжмана за згртање новца активирани 13. октобра, то су два правца наводног враћања електричне енергије Црној Гори и РС.

Ако сте поверовали председнику Владе Републике Србије Зорану Бинђићу да ове зиме неће бити искључења, а да ћемо наредне извозити струју, преварили сте се. Овакав премијеров оптимизам произлази једино из одличних околности у хидрологији какве одавно нису забележене, а чињеница је да се систем уопште не припрема и да неће бити спреман за предстојећи период.

Од 5. октобра готово свакодневно слушамо једну те исту причу Владе Републике Србије и новог руководства ЕПС-а да је електроенергетски систем у стању распада и да је све то последица дугогодишњег неодржавања. Све време се намеће једно логично

СТАЛА РЕВИТАЛИЗАЦИЈА ЂЕРДАПА

Претходно руководство је планирало да обави такозвану ревитализацију објекта у Обреновцу на блоковима А. Вођени су интензивни преговори и уговор за ревитализацију Ђердапа је прошлог лета био пред закључењем. Да је све ишло нормалним током ове године би радови отпочели. У ЕПС-у се сада питају зашто је актуелно руководство одустало од тога када постоје понуђачи (шест или седам светски угледних извођача радова се пријавило) и када је тендерска документација завршена. Очигледно је да се спрема посао за некога ко је, не економски, него политички подобнији да би тај посао добио.

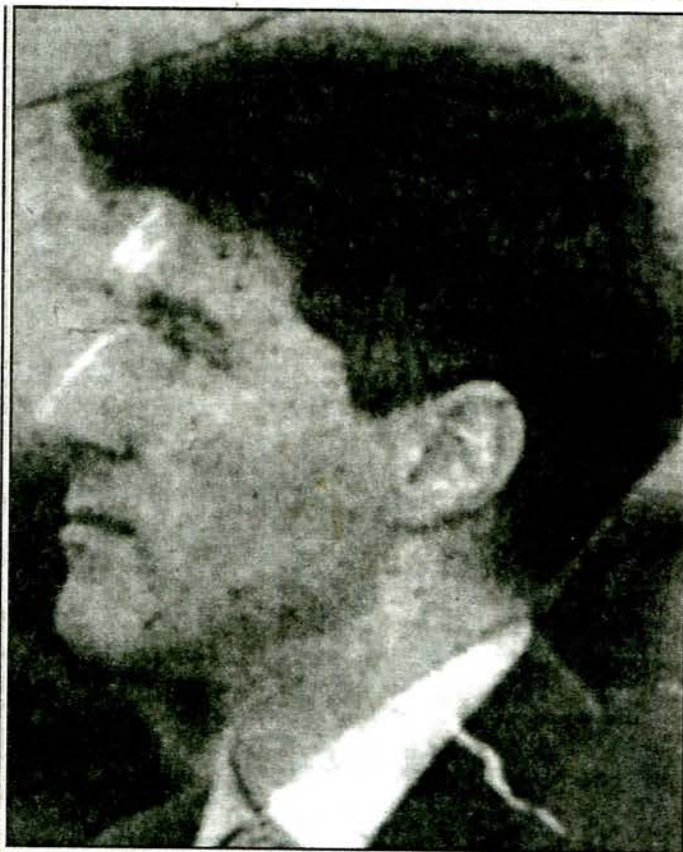
питање - како је могуће да се читав електропривредни систем уруши преко ноћи и то баш након 5. октобра. То смо покушали да сазнамо у самом ЕПС-у и дошли смо до занимљивих података.

Наши извори децидирано тврде да електроенергетски систем није у стању распада.

„Електропривредни систем је и даље јак и у техничко-технолошком и у економском погледу. Све те приче о његовом уништењу имају политички контекст”. истиче наш извор у ЕПС-у.

Тврдње да у претходном десетогодишњем периоду ремонти нису обављани апсолутно нису тачне јер како би ЕПС континуирано из године у годину могла да повећава производњу. Сами производни резултати говоре супротно. Ако је нешто имало континуитет рада и пословања у претходних 10 година то је била ЕПС. Било је пар испада углавном у зимским месецима 1999. године када је редукација трајала три дана и 1994. када је због изузетно лоше хидрологије тридесетак дана било спорадичног искључења електричне енергије по четири сата.

Сви рекорди који постоје у производњи и пласману енергије, у производњи угља, у часовном искоришћавању електрана, у годишњим билансима реализације производње, постигнути су у том периоду. Претходно руководство је у другој половини 1999. и у првој половини 2000. године урадило санацију готово комплетног електроенергетског система преноса општењених за време агресије. Деведесет и пет посто послова је завршено у години после агресије када се систем

Горан Новаковић: Ђинђићева карика у управљању ЕПС-ом

ЂИНЂИЋЕВ ТИМ У ЕПС-У

Одлуке везане за ЕПС препуштене су уском кругу људи. Један од њих је генерални директор Љубомир Герић, професор Техничког факултета у Новом Саду, без икаквог искуства у привреди али зато врло дисциплинован члан ДС.

Веома значајан фактор одлучивања је министар рударства и енергетике Горан Новаковић, иначе лични пријатељ Зорана Ђинђића који присуствује свим састанцима ДС. Новаковић је власник неколико нафтних предузећа у Казахстану и у Русији, и како сазнајемо није баш успешан привредник. По тој линији рада у иностранству познаје се са министром финансија Ђелићем и вицегувернером НБЈ Јелашићем.

У све су упућени и његови помоћници у Министарству Томислав Симовић и Димитрије Вукчевић. Главне одлуке везане за ЕПС се доносе у кругу ових лица. ЕПС је својим стручњацима препуштен само у сегменту одржавања техничке производње.

истовремено припремао за рад у зимским условима и када су се враћали дугови позајмљене енергије за време бомбардовања. Остало је само пет одсто да се уради да би систем био поуздан и да би могао да издржи веће оптерећење. Али то се не завршава. Заправо, сада се не ради ништа, истиче наш извор у ЕПС-у.

ПРИПРЕМА СЕ ПРОДАЈА ЕПС-а У БЕСЦЕЊЕ

Зашто ново руководство ЕПС-а и Влада Србије пласирају толико лажи о наводно лошем стању електроенергетског система?

Постоје три разлога. Први је покушај да се оправда цена електричне енергије. Увек је најскупље оно чега нема. Народ је доведен у ситуацију да каже - није важно колико кошта, важно је да је има.

Затим, тенденциозно се спушта на што нижи ниво полазна основа новог руководства Електропривреде да би онда било какви резултати могли да се искажу као спектакуларни.

Све то је у функцији припреме ЕПС-а за продају у бесцење. У прилог томе говори и чињеница да ДОС-ова власт континуирано одбија пословне партнере из иностранства за разговоре о пословној сарадњи.

Ниједног тренутка током санкција пословни контакт ЕПС и њених великих партнера у иностранству није прекинут (Круп из Немачке, АББ из Швајцарске, ЕДФ из Француске, РАИН Браун велики си-

ПЕТ ГОДИНА ДОВОЉНО ЗА НОВ СИСТЕМ

Најаве новог руководства ЕПС-а и Министарства за рударство и енергетику да је потребно пет година да се систем ремонтује, наш извор објашњава политичким маркетингом и каже да за пет година може да се направи нов електропривредни систем Србије.

стем за угаљ у Немачкој, Лењинградски металуршки завод из Русије, Енергомаш такође из Русије...).

Јасно је да ЕПС са машинама које могу да буду ремонтване и одржаване само од стране произвођача не би могао да производи струју да није континуирано био у пословним односима са партнерима из иностранства. Наравно те услуге су коштале. Хуманитарни аспект помоћи постојао је једино у односу са Русијом и Кином које су значајно помогле.

Када је дошло до промене власти интерес страних партнера је енормно скочио. Они су били свакодневно присутни. Али, осим неколико донација у струји и опреми ништа као уговор није закључено. Очигледно је да се ЕПС ставља на што је могуће нижи ниво техничке припремљености за остваривање својих функција да би у тренутку преговора о продаји са стратешким партнером његова цена била нижа. Тако може да се догоди да се ЕПС прода за багателну цену, а да затим због својих функција које се састоје у производњи струје, углавном из лигнита, постане велики произвођач струје за западно европске земље.

ПРЉАВЕ ИГРЕ ОКО ДОНАЦИЈА

Наш извор у ЕПС-у тврди да су учесници у игри око донаторских испорука извукли „дебеле“ користи. Донаторски уговори су вредни око шездесет милиона долара. Економски интерес Ђинђића и његових људи је да се донаторски увоз струје изврши преко некога одређеног. Узмите у обзир да је посредничка провизија између 3% до 5% па ћете видети колико је неко у целој причи профитирао а тај неко није ЕПС.

Могуће је и да је партиципација у доноцији, заправо партиципација у власништву над ЕПС-ом. Другим речима донатор је стекао право приоритета за учешће у власничкој трансформацији.

ОД ДОНАЦИЈА ЂИНЂИЋ И ЊЕГОВИ ЉУДИ БОГАТИЈИ ЗА ТРИ МИЛИОНА ДОЛАРА

Наш извор у ЕПС-у тврди да су учесници у игри око донаторских испорука извукли „дебеле“ користи. Донаторски уговори су вредни око шездесет милиона долара. Економски интерес Ђинђића и његових људи је да се донаторски увоз струје изврши преко некога одређеног. Узмите у обзир да је посредничка провизија између 3% до 5% па ћете видети колико је неко у целој причи профитирао а тај неко није ЕПС.

Такође није сигурно да је баш све било донација. Огромне количине струје враћају се преко границе по основу позајмице, тако да је могуће да је због политичког маркетинга нешто приказано као донација, а да је у суштини био кредитни или пословни аранжман који се сада враћа.

И данас огромна количина струје иде преко Мађарске у правцу швајцарских фирми, две се нарочито

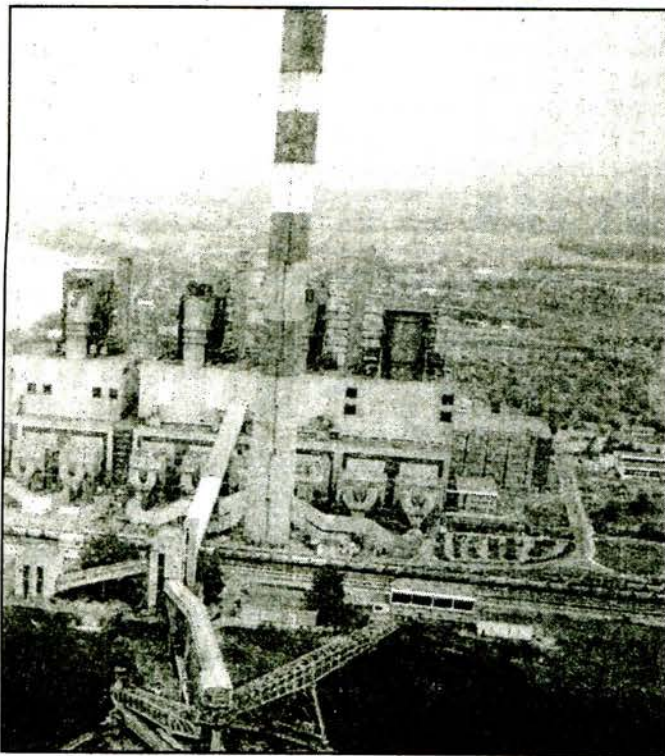
ГДЕ ЈЕ ЛОВА ТУ ЈЕ ЂИНЂИЋ

Интересантно је да је нова ДОС-ова власт која од 5. октобра још није стигла да именује судије Уставног суда и јавног тужиоца, успела да готово преко ноћи преузме апсолутну контролу над ЕПС-ом сменивши комплетну прву и другу руководећу гарнитуру овог предузећа. Мотив за овакво ревносно смењивање је свакако концентрација новца у ЕПС-у. Преко 360 људи – директори јавних предузећа и њихови заменици и помоћници, директори електрана, копова, рудника, директори дирекција и заменици и помоћници генералног директора, смењени су.

Људи који су постављени на њихова места доведени су по најстрожијим партијским критеријумима. Припадност, али не само то, него искључива подређеност досовским странкама, а пре свих ДС, била је једини критеријум за именовање. Стручност је потпуно занемарена и онда није чудно што је дошло до апсолутног нарушавања технолошке дисциплине рада, и да је ЕПС по тој линији која је била најјача у ранијем периоду данас угрожен.

Дошли су људи који немају апсолутно никакво искуство. Тако је у Хидроцентрали у Бајиној Башти за директора именован човек који није имао школску спрему за то радно место, па су морали да мењају Статут да би му одобрили неку вишу школу коју је он завршио, и да би га поставили за директора.

По дистрибутивним предузећима су нарочито постављани проверени кадрови, углавном из ДС зато што је ту највећа концентрација новца.

истичу ЕГЛ и ЕФТ, које су мале по значају у европским размерама а које су континуирано присутне на Балкану. ЕГЛ продајом струје бившим југословенским републикама одржава енергетски биланс. И ова швајцарска фирма са својих 3% до 5% провизије веома добро пролази јер ништа не производи већ само промене енергију између делова бивше југославије или то чини за целу регију југоисточне Европе укључујући и Грчку и Турску где је највиша цена енергије шест центи, и са којом се веома добро може профитирати.

Зашто руководство ЕПС-а није изашло са тачним и егзактним билансима од када је почео донаторски увоз, по ком основу је реализован и колико је износио, ако је све чисто и ако нико није испрофитирао у целој причи.

РЕДУКЦИЈЕ ЗБОГ НЕМАРА

Средином јуна догодило се да има мање угља на депонији него што је дневна производња у ТЕНТ-у Б. Сваки застој у транспорту угља би значио најмање шесточасовне редукције струје јер је тада та електрана у Обреновцу производила петину струје у земљи. Стручњаци у ЕПС су упозоравали на то али им је забрањено да дају јавно саопштење.

Блок у Костолцу је још један пример који илуструје да се уопште не ради на оздрављењу капацитета и његовој припреми за производњу. До пада цевног система котлова у тој електрани дошло је 7. марта 2000. године. Та електрана је произведена у Русији и претходно руководство је већ 17. марта у Москви потписало уговор са „Технопром експортом“ да се у року од три месеца испоручи сва опрема потребна за санацију тог квара и да се уради капитални ремонт тог блока. Процена је била да све може да се заврши до краја октобра. Радови су већ почели, а онда је са октобарским пучем све стало. И дан данас опрема стоји у трави.

Тај блок треба да даје пет милиона киловат сати дневно или сто педесет милиона киловат сати месеч-

но колики је укупни минус у билансу ЕПС-а за летњи месец. Значи, само са тим једним блоком у Костолцу имали бисмо поуздани рад ЕПС-а а на основу рада других блокова могле би обавезе које су преузете из ранијег периода у потпуности да се санирају.

Сада треба завршити ремонтни програм за ову годину. Процена од шест милијарди динара, од којих ће Влада помоћи са две милијарде је реална и сасвим довољна да се систем ремонтује и добро припреми за зиму.

Све што се преко тога издвоји или добије као што најављују у Влади само је плус. Дакле, може да се уради и много више, па зато уколико буде неких проблема у снабдевању електричном енергијом искључиву одговорност носе руководство ЕПС и Владе Републике Србије. Ако не будемо имали струју то ће значити само једно, да су Министарство, Влада и руководство ЕПС-а то намерно урадили због већ наведених могућих разлога, истиче наш извор.

КО ТО ТАМО ПУНИ ЦЕПОВЕ

Крсто Вуковић, Раша Бабић, Радивоје Дангубић, Обрад Ђук били су главни људи који су 13. октобра у договору са Лабусом и Ђинђићем преузели ЕПС. О томе како су се енормне количине новца сливале у њихове џепове говорили смо на Радикал-

РЕДУКЦИЈЕ НЕМИНОВНЕ У ЕПС-У СЕ НИШТА НЕ РАДИ

Ова зима а можда и јесен (у зависности од тога да ли ће хидрологија бити лоша или добра) биће најтежа у скорој историји, али не због измишљених прича да се систем распада већ зато што ново руководство намерно не предузима ништа да га припреми за предстојећи период.

Претходно руководство је прошле године отпочело ремонт на десет блокова и завршило осам до 19. јуна. Ове године ремонт је започет тек у другој половини маја, а завршен је само један блок. Перспектива завршетка ремонта и припрема блокова за рад у условима повећане потрошње крајње је неизвесна. Готово је сигурно да ћемо имати редукције чак и независно од тога да ли ће бити обезбеђена хуманитарна помоћ јер се систем не припрема, тврде стручњаци у ЕПС-у.

Прошле године у ово време на депонијама је било 2,5 милиона, а ове године је 1,3 милиона тона угља. Још један доказ како се лоше ради ових месеци је и тај што откривка није скинута. Увек се капацитети за производњу равномерно распоређују – истовремено се скида откривка, скида се земљиште да би се дошло до делова за експлоатацију. Они су све капацитете ставили на производњу угља а нису ишли на откривку, зато је сада производња угља преполовљена. Уместо просечно 90.000 тона у Колубари се производи негде 45-50.000 тона угља. То смањује и депоније и поузданост рада термоелектрана.

ским таласима, и још неки недељници су писали о томе. Када се у јавности подигла прашина Ђинђић и Лабус су морали да их повуку са прве линије, па је после Крсте Вуковића који је био постављен за в.д. директора на његово место дошао Љубомир Герић.

Међутим, како сазнајемо у ЕПС-у, ова иста екипа још увек користи два аранжмана за згртање новца које је Крсто Вуковић активирао одмах 13. октобра, а који је пре тога једно време био пресечен. У питању су два правца наводног враћања електричне енергије - Црној Гори и Републици Српској. Црна Гора која нема довољно струје јавља се као њен велики извозник на Косово и Метохију. Струја се испоручује Црној Гори по цени у земљи од два цента, а Косову и Метохији испоручује се по 3,5 цента. Ми Црној Гори дајемо 2,5 милиона сати електричне енергије по основу заједничког коришћења акумулације код Пиве. Све преко тога је комерцијално. Црној Гори је испоручивано, у периоду редукација струје у Србији, шест милиона киловат сати, а њене укупне потребе су осам милиона киловат сати.

Потенцијали Црне Горе су хидроелектрана у Перућици, термоелектрана у Пљевљима и Петровцу на мору. Они немају вишак енергије, а јављају се као извозници. Крсти Вуковићу је било лако да активира овај аранжман за пуњење џепова. Он је иначе из Црне Горе, родом из Будве, и поседује пола Петровца и Херцег Новог. Наш извор каже да се за време агресије већина ДОС-ових лидера одмарала у његовим апартманима у Херцег Новом.

Исти принцип се користи и за Републику Српску. Републици Српској се наводно даје хуманитарна помоћ а онда се од РС купује струја која нам недостаје за потребе потрошње.

Ови аранжмани немају везе са самом РС и Црном Гором већ са три диспечерска центра у којима седе људи који завршавају посао за сопствени интерес.

ЦЕНА СТРУЈЕ ЗА ПОЈЕДИНЕ КАТЕГОРИЈЕ ПОТРОШАЧА У ДОМАЋИНСТВУ ПОВЕЋАНА И ДО 700%

Са новим тарифним системом ЕПС је направила штету и потрошачима и себи. Приход ЕПС-а у условима новог тарифног система је преполовљен. Растом цена електричне енергије и применом тарифног система повећана је цена за поједине категорије потрошача у домаћинству и до 700%, а за целу индустрију и малу привреду (мала и средња предузећа за која се стално истиче да су наша развојна шанса) повећање је преко 1000%, тврди наш извор. До оваквих процентуалних повећања долази се ако се узму у обзир сви основи по којима се струја плаћа.

Посебан удар на комодитет потрошача је и укидање јефтине дневне струје. Тарифни систем би требало да је што једноставнији и доступан сваком грађанину али сада потрошач не зна шта плаћа.

Ангажована снага је највиши степен ангажовања снаге ЕПС-а у петнаест минута трајања у једном дану у години. Потрошачи то плаћају целе наредне године чак иако не потроше ниједан једини киловат.

То је неправедност тарифног система који је рађен техноменаџерски јер се имала у виду само заштита електроенергетског система, а потрошач је потпуно искључен. Он се третира чак као противник јер он троши, или како каже Слободан Ружић који је промовисао тарифни систем „прави штету“.

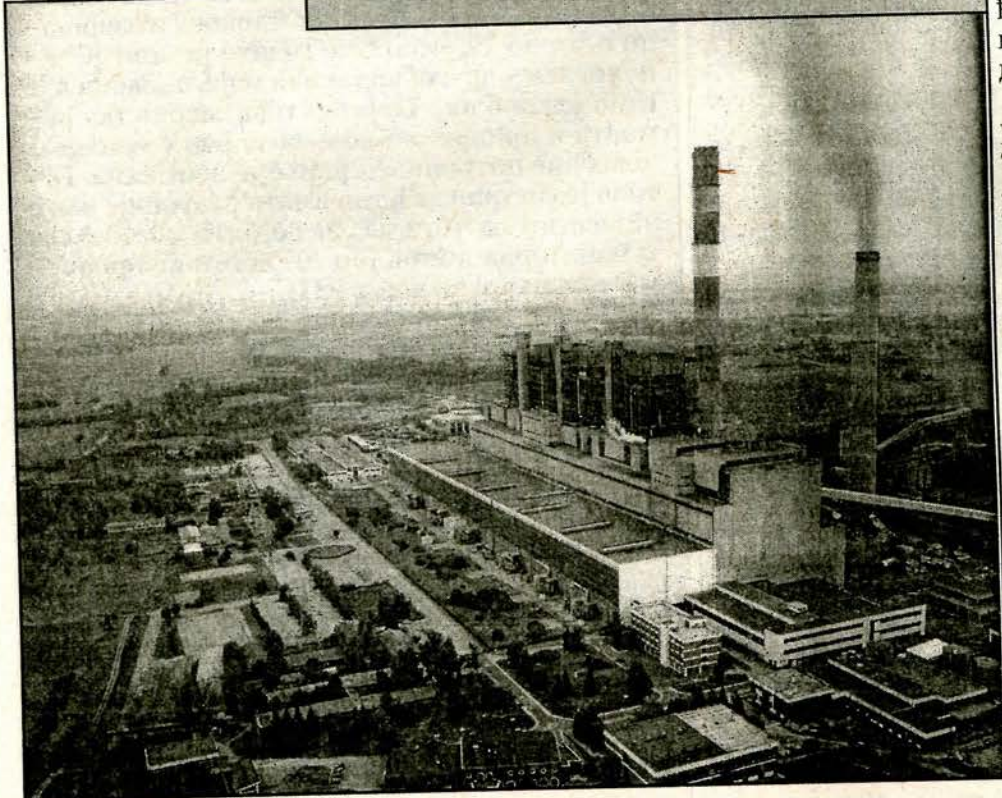
Увођењем блок тарифа и лимитатора потрошач се техничким мерама приморавана, како истичу у врху ЕПС-а, „рационално понашање“.

У 21. веку рационално понашање је трошење електричне енергије а они који прокламују коришћење угља и дрва понашају се антицивилизацијски.

ЛУД ЗБУЊЕНОГ

Жарко Кораћ, потпредседник српске владе, очигледно болује од амнезије. Мада је Републичка влада донела одлуку и најавила сва поскупљења струје, па и ону планирану за октобар, Кораћ је нешто збуњен.

„Најављено ново поскупљење струје и мене је изненадило. Предлагачи ће морати тај захтев дебело да образложе“, каже збуњени Кораћ. А ми се питамо, ко је луд?

ЧАНКОВЕ ПРЂАВЕ ИТРАРИЈЕ

Због дешавања око Хага, Војводина је била у другом плану, међутим зна се да она у том сценарију разбијања Србије, има своје место, и да ће неминовно једног дана доћи на ред. Проблем је у томе што Срби нису направили своју државу. Коштуница купује Чанку време да би он спровео своју сепаратистичку политику говори за Велику Србију др Бранислав Блажић, народни посланик Српске радикалне странке из Кикинде.

Сам Чанков одлазак у Америку, да тражи подршку за свој пројекат отцепљења Војводине и Војводине Републике, а њу је барем према његовим речима и добио, је трагичан. Нови светски поредак спроводи један експеримент са идејом потпуног распарчавања и стварања неких држава које су мултинационалне да би све европске државе изгубиле свој национални идентитет. То је званичан став САД и новог светског поретка. То је трагично, у том погледу што их спроводе Чанак и његова Лига социјалдемократа. Мене, не чуди понашање једног Јожефа Касе, који као припадник националне мањине, има жељу да на неком мањем простору обезбеди како он каже „већа” права за своју националну мањину. На мањем простору, процентуално би могли лакше да обезбеде већу подршку за конкретне националне прохтеве које имају. С друге стране и да обезбеде све предуслове да се сутра тај део територије или читава Војводина припоји некој новој држави, његовој матичној држави Мађарској. Познавајући Касу и програм Савеза војвођанских Мађара, не чуде ме његове националне аспирације, али неразумљиво је да било ко у српском народу има такве тенденције. Онда је то класичан издајнички однос!

Сценарио разбијања Војводине је потпуно идентичан као и када је у питању Косово и Метохија. Проналазе се појединци или групе које ће покушати да тај проблем аутономије интернационализују. Они ће, под изговором да су угрожена, грађанска права, тражити подршку из иностранства за своје сепаратистичке тежње. То је актуелна политика, неког, руководства Скупштине Војводине, на челу са Ненадом Чанком. Искористиће се ово време страдања српског народа и државе да би се у мутним данима и временима реализовали нечији политички циљеви. У том погледу, у Војводини је доста напета политичка ситуација. Већина грађана, који живе у Војводини, не прихватају опције које нуди Ненад Чанак, а које могу да буду врло опасне. Могу да буду један окидач за озбиљније поремећаје и немире у Војводини. Искуство нам је показало шта се десило са Косовом и Метохијом. То је један сценарио који не доноси ништа добро грађанима и народима који живе у Војводини.

Господине Блажићу шта мислите о Чанковој идеји о интернационализацији Војводине?

Б. Блажић: То је жалосно и трагично! Они који се представљају, да желе добро Војводини, да брину за грађане у њој, у ствари заговарају војну опцију за реализацију својих, уско сепаратистичких националних, тежњи. То је нешто што би било катастрофа.

Каква би била улога међународних снага које би у оквиру интернационализације дошле на територију Војводине?

Б. Блажић: Нови светски поредак има правно утемељење у Уједињеним нацијама. Правно утемељење за тако нешто Уједињене нације поткрепљују тезом, да граде свет на демократским принципима и

равноправности међу народима. Они ту уствари проналазе изговор за остваривање своје жеље да владају светом. А војна подршка или присила према народима који не желе да прихвате тај њихов замишљени систем, спроводи се преко НАТО снага. НАТО, који је замишљен као одбрамбена формација, прелази у нападачку. У појединим деловима НАТО трупе се представљају као заштитници демократије, што наравно није тачно. Према томе присуство тих војних трупа је у ствари окупација. Жеља, да они буду присутни и да наводно штите демократију и грађанска права је у ствари само изговор да окупирају тај део територије. Да ту успоставе своју власт која ће штитити њихов интерес а не интерес наше државе и народа.

Да ли сте упознати са Чанковим пројектом регионализације Војводине.

Б. Блажић:

То су лудости! Ми смо сувише мала држава, да би се још више делили на регионе. Војводина сама по себи је нешто што је у међународним односима, као зрно песка или кап у мору што не представља ништа са аспекта међународних односа. Делити такав простор на још мање целине обично доводи до апсурда. Можете тако поделити сваки град на улице, које ће имати своја Извршна већа и Скупштине. То нормални људи у свету не раде. Дакле, у свету је на сцени и интеграција и жеља да се укрупњавају региони и глобализују економски односи. Овако, у условима када немате државу све је то далеко компликованије. Друго, овде је на делу тотална медијска блокада. Присутан је један арсенал лажи, подметања и хајки које погодују управо сепаратистичким групацијама. У условима када је дезавуисан морал и интегритет државе и грађана који ту живе, један део државе може да каже да је онај други део деградиран, да хоће другачије да живи. То је та прича коју покушавају да реализују, на

базу става да неко неког пљачка, да је неко повлашћен а неко подређен. Стално се провлачи прича да Србија пљачка Војводину и да би грађани Војводине живели боље када би се Војводина отцепила од Србије. То су приче које се подмећу и које одговарају обичном простом човеку који не зна о чему се ту ради.

Шта ви лично мислите о тези да Србија пљачка Војводину?

Б. Блажић: То су лажи! Увек неко може да каже да га неко пљачка, без икаквих аргумената. То су измишљене приче, које слушамо сваког дана а никада нема ниједног аргументованог доказа за тврдњу - то су нам узели. У заједничкој држави, никада један део, не може да тражи више или мање. То би исто важило када би Војводина била Република, па Кикин-

КОШТУНИЦА КУПУЈЕ ЧАНКУ ВРЕМЕ

Политика коју води ова странка није фер. О Коштуници се с једне стране прича као о човеку који се залаже за српске националне интересе а са друге стране он подржава Чанка и све српске непријатеље. То су апсурдне ствари. Они у Новом Саду наводно воде неку политику дистанцирања од Чанка али са друге стране праве му уступке. ДСС практично купује Чанку време да он реализује своје замисли.

да тражи своје, а и Зрењанин и Вршац би нешто више, па Вршац мисли да га Кикинда пљачка. То су будалаштине. Онда би свака држава требало да се испитује, да ли рецимо, у Немачкој Баварска узима нешто од севера Немачке или да ли рудници доносе више пара него нека друга привредна грана. То је она прича коју слушамо у Србији, да ли Србији више пара доноси војвођанска пољопривреда или рудна богатства. Те приче ми личе на једно проклетство,

човека који је толико проклет да жели све да узме за себе. То је као када имате три брата у кући а један стално мисли да преостала двојица за столом узимају нешто више сипајући два тањира. То

је толико до појединца, до људи који су у принципу проклетци, који само гледају како ће да напуне своје џепове.

Сигурно интерес грађана Војводине није да се закува и да се створи још једно жариште. Поготово то не може бити интерес српског народа јер је Војводина одувек била део Србије. Ниједан народ на свету не би дозволио да неко одвоји део његове државе, без обзира какве је националне структуре. Гледано у Војводини, давно је завршена прича од 20 и нешто нација. То је прича од пре 50 година, када је то стварно тако било. Међутим, миграцијама и разним другим историјским догађајима који су се одигравали на овим просторима, Војводина је више српска него било који део Србије. У Србији живи 66 одсто Срба а преко 70 одсто су у Војводини. У Војво-

дини сви добро живе и треба тако да остане. Али националне мањине морају прихватити своје обавезе, које проистичу од живљења у једној држави. Не могу, Мађари да се понашају у Србији као да их држава не интересује. Када треба да се за Србију ратује да беже у Мађарску, а када се рат заврши - да се опет врате и

живе овде. Они треба да се определе где ће да живе. Хоће ли да живе у Србији, где ће имати сва грађанска права, права као националне мањине у читавом свету. Значи ни боље ни

горе од осталог света. Али не могу истовремено подривати ову државу и од ње очекивати све да им да.

По вашем мишљењу колико Чанкове идеје имају упориште у народу?

Б. Блажић: Као и сви сепаратисти у свету. Какво упориште има Лига за север Италије, такво исто упориште има и Чанак у Војводини. Можда због медијске блокаде и економске кризе нешто мало више, али то је занемарљиво. Све те сепаратистичке странке, сви ти који желе нешто да отцепљују и праве неки раздор, на изборима добијају симболичан број гласова.

Какав је став Српске радикалне странке према овом проблему?

Б. Блажић: Ми смо као странка увек били прагматични. Имамо јасан став, када је национална ствар у питању, да као земља и као народ не можемо економски ни духовно напредовати, ако не решимо основно национално српско питање. Решавањем српског националног питања многи ће се проблеми овде решити. Став Српске радикалне странке је јасан. Доживљавамо Србију као јединствену државу. Да смо се ми питали, проблема не би било, јер не би оставили ни овај степен аутономије.

Када би се то направило сви би проблеми били решени, не би онда ти којекакви пајаци, сепаратисти имали такво упориште, не би имали на шта да се позову.

Једноставно ствари треба поставити на ноге и то здраво и реално. Оваква политика, коју води Чанак је директно уперена против српског народа.

Предстоји ли врућа политичка јесен грађанима Војводине?

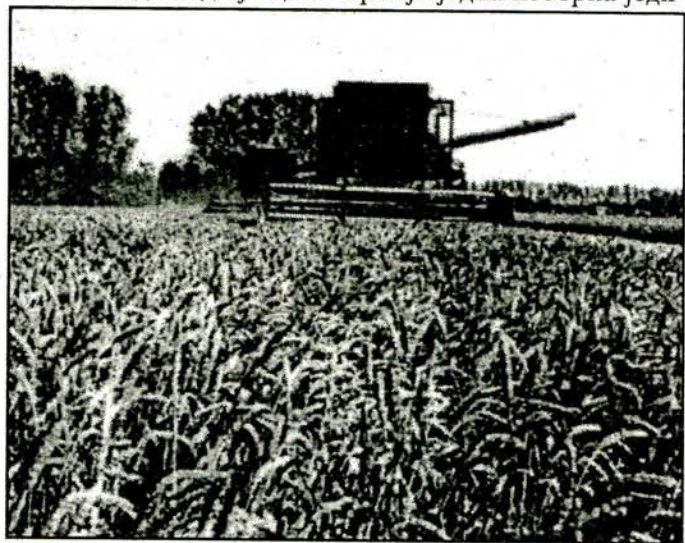
Б. Блажић: Не само у Војводини већ и читавој Србији и Југославији. Дефинитивно питање Југосла-

вије ће се решити на овај или онај начин. Ово не води ничему. Сигурно треба учинити све да се сачува заједничка држава Србије и Црне Горе. За то ће требати доста толеранције и доста разговора. Што се тиче Србије ту ће ствари такође бити вруће. ДОС је пред распадом а са његовим распадом сигурно ће се

активирати многе притајене политичке тензије које ће се нагло активирати. Коалиција Војводине и наравно Чанак знају да са распадом ДОС-а постају политички минорни и да ће његовим распадом бити највећи политички губитници. И да је Војводина једна изборна јединица не би могли ништа да ураде, а готово сада када је цела Србија једна изборна једи-

РОБОВИ ИСТОРИЈЕ

Ми смо толико мала држава, мали народ, да нема разлога да неко има а неко нема. Ми стално робујемо неким историјским чињеницама, да је Војводина некада била Аустроугарска итд. Ако хоћемо да будемо држава морамо једном за свагда да заборавимо многе историјске ствари које су се дешавале. Да одговоримо датом времену и датом тренутку, а дато време и дати тренутак тражи Србију као јединствену државу на читавој својој територији. Овако се ми стално везујемо за то, да ли је неко имао државу или аутономију, по томе би најбоље било да тражимо онакву државу какво је било Душаново царство па да идемо све до Атине и Задра.

Зарад личних интереса продали би плодна војвођанска поља

ница. Знајући за то, они ће гледати да не дочекају изборе и да не дође до реалне расподеле политичких

снага, већ ће кренути у агресивну кампању за аутономију и за добијање целокупне извршне и законодавне власти. То је врло опасна варијанта, јер је председник Републичке

владе Зоран Ђинђић, спреман све да уради, како би остао на власти. Он свакодневно Чанку даје подршку. Овде у Војводини више не знате која странка се сепаратистичкије понаша ДС или Лига. Ђинђић на то нема право јер он је премијер Србије и он би Србију требало да доживљава као јединствену територију а не да је дели. То је трагедија целе приче.

КО ЈЕ КО У ВОЈВОДИНИ

Није Чанак Војводини ништа донео. Шта је он у Војводини. Је ли та Војводина његовог деде. Он је ту дошао и има мање моралног права да о тој Војводини прича, него ја коме су сви преци из Војводине. Ко је њему дао право да он брине о Војводини, да заступа интерес грађана Војводине. Ја не желим да било кога делим у Војводини на основу тога када је дошао. Не пада ми ни на крај памети, али ни он не би смео да иступа као заштитник Војводине. Испада да смо сви ми остали глупи и да не знамо шта је интерес грађана Војводине.

Због неправде и малтретирања које је доживео од новог руководства Савезне дирекције за имовину, изванредан стручњак Симо Ђукић добио инфаркт и умро

САВЕЗНА ВЛАДА И ДИРЕКЦИЈА ПЉАЧКАЈУ ДРЖАВНУ ИМОВИНУ

Ђукић засметао руководству Дирекције које је планирало да злоупотреби прибављање службених станова – Зорану Жижићу намењен четворособан иако је прописано да највећи службени стан може да буде двособан – Ново руководство Дирекције најгоре до сада, истичу службеници

Симо Ђукић је био добар човек, одличан стручњак, поштовале су га и уважавале све колеге које за њега имају само лепе речи, породица га је бескрајно волела. Наш народ каже да добри људи рано одлазе, да су сувише крхки да издрже зло и неправду са којом се суочавају. Један од таквих је био и Симо Ђукић, у 51-ој години доживео је инфаркт, његово срце се само „распукло“ како каже доктор. Иза његове смрти стоји бескрупулозни људи, који газе преко свега, за које не постоји ништа осим интереса.

За само четири дана живот Симе Ђукића се претворио у пакао који он није могао да поднесе. Имао је 28 година радног стажа, од 1995. је радио у Савезној дирекцији за имовину на месту вишег саветника за послове инвестиција (највише нефункционерско место).

Од доласка нове демократске власти почињу проблеми. На челу Дирекције су припадници Мићунићевог Демократског центра. Прогласили су га за „окорелог радикала“ иако никада није био члан Српске радикалне странке, био је у СПС-у од њеног оснивања. Било је јасно да је у питању чист рефаншизам који је кулминирао од 14-18. маја ове године,

у четири судбоносна дана за Ђукића.

Комисија за административна и стамбена питања Савезне владе је на 21. седници

донела одлуку о прибављању једанаест службених станова. Симо Ђукић је радио све досадашње послове у вези са коришћењем непривредних инвестиција и урадио је припре-

Симо Ђукић, жртва неправде

ПОСАО ПРЕМА „ЗАСЛУТАМА“

Још један посао у којем је Ђукић засметао руководству је пројекат за гранични прелаз Хоргош. У јавном конкурс за усвајање најбољег решења Вук Валчић је форсирао фирму ЦЕП (Центар за урбано планирање) зато што су му, како сам јавно прича, они помогли на изборима. ЦЕП-ов пројекат је био некавалитетан јер никада нису радили гранични прелаз. Ђукић се стално свађао са њима око тог Хоргоша, каже супруга Љиљана.

ПОКРАЛИ МИЛИОНЕ

Зашто се Симо Ђукић смењује након што је добро урадио свој посао, баш у тренутку када Савезној комисији треба да се поднесе предлог за једанаест службених станова? Шта то Ђукић није требало да сазна? За укупно двадесет четири службена стана (у првој тури се прибавља једанаест) из буџета је издвојено 100 милиона динара (то је цифра до које је Ђукић дошао). Неко је очигледно хтео свих 100 милиона да потроши за једанаест станова, тако што би се станови који мање вреде наводно више плаћали а вишак новца би отишао у џепове руководства Дирекције и вероватно председника Комисије Савезне владе. Овај пословни аранжман је можда већ и одрађен јер је, како сазнајемо, једанаест станова већ прибављено. Занимљив је податак да је Зорану Жижићу прибављен четворособан, иако је прописано да највећи службени стан може да буде двособан.

му за прибављање службених станова. Да би завршио посао до краја директор Дирекције Драгомир Попов поставио га је 14. маја ове године за председника Комисије за оглашавање, спровођење поступка лицитације, отварање понуда и предлагање Савезној комисији за стамбена питања најквалитетнијих понуда.

Посебно је важно да у Комисији буде стручно лице техничког смера, грађевинске струке јер познаје вредност и квалитет станова. Ђукић је био једини такав у Комисији, онај који је најбоље могао да уради посао и који је без грешке радио, како кажу његове колеге. Обавио је преко деведесет разговора али пре него што је издвојио најповољније понуде, директор га је само четири дана након што га је поставио на место председника Комисије 18. маја скинуо са тог места и избацио из Комисије без икаквог образложења. На његово место поставио је свог помоћника апсолутно нестручног Вука Валчића, такође члана ДЦ који је правник и има само три године радног стажа.

У Дирекцији никада није било горе причају службеници, један од бољих стручњака из групе за инвестиционо техничке поступке напустио је Дирекцију. Тог 18. маја када је добио решење да се скида са места председника Комисије Симо Ђукић није могао да дође к себи. Био је избезумљен. Никада га нисмо видели таквог, сведоче његове колеге.

НАРЕЂЕЊЕ ОДОЗГО

Једино што је Ђукић тражио од директора било је образложење зашто је смењен, али осим чистог реваншизма за то није било ниједног другог разлога. То му је директор и рекао - „тако мора да буде зато

што је стигло наређење одозго” - прича супруга Љиља Ђукић.

„У петак када је добио решење, када је дошао с посла није му било добро. Чула сам од његове колегице да му је на послу било лоше, жалио се да му је мука. Био је два пута код директора на састанку и

шта су они разговарали не знам, само ми је рекао да су ово највећи лопови које је икада видео. У понедељак је писмено тражио образложење зашто је избачен из Комисије. Њему није сметало што није председник али је очекивао да ће остати у Комисији”, каже његова супруга. То је било велико понижење за њега који је увек поштено и добро радио.

„Тај посао је волео и никада није било грешке у његовом раду, да би му на крају рекли - дошло је наређење одозго. Када је одрадио посао, када су га искористили, онда су га шутнули”, каже Љиљана Ђукић.

„Он то није могао да преживи. У понедељак је дошао са посла око 16 часова. Био је љут, само је рекао - нећу да се смирим док не докажем да сам у праву. Али у 17 часова је умро”.

НЕ МОГУ ДА ЖИВИМ БЕЗ ТАЈЕ

Супруга Љиљана је од директора Попова тражила Решење са образложењем зашто је Симо избачен из Комисије.

„Рекао је да ми Решење не да, да с њим не бих по Београду махала како су они криви што је Симо умро. Питао ме је да ли знам нешто о њиховом неспоразуму и рекао - то је био мали неспоразум, не би требало тако да утиче на њега, нису то толико битне ствари да би човек због њих изгубио живот”, прича Љиљана.

Њихов дванаестогодишњи син стално плаче и каже - „Ја не могу да живим без таје”. Супруга Љиљана поручује - „Ја се нећу смирити док не завршим оно што је Симо започео”.

КО УПРАВЉА ДРЖАВНОМ ИМОВИНОМ

Симине колеге истичу да је ново руководство у Дирекцији најгоре до сада, бахато, бескрупулозно, апсолутно неквалификовано, нестручно. За председника Комисије и помоћника директора постављен је Вук Валчић који има три године радног стажа. Још горе је што је за директора Дирекције именован Драгомир Попов који је на то место дошао као пензионер а претходно се бавио туризмом. Сада се у Дирекцији не зна ко шта ради, ново руководство малтретира све редом јер је на делу чист реваншизам.

1/0-02-0288/0026-2001
21 MAY 2001
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ КОМИСИЈЕ ПО РЕШЕЊУ
БР. 1/0-02-0288/0016-2001 ОД 18.05.2001.

ПРЕДМЕТ: Прибављање 11 службених станова

Решењем директора бр. 1/0-02-0288/0016-2001 од 18.05.2001. године стављено је ван снаге Решење директора бр. 1/0-02-0288/0005-2001 од 14.05.2001. године о образовању Комисије у вези са прибављањем 11 службених станова.

Новим Решењем изостављени су: председник Комисије Ђукић Симо, два и трећи члан Комисије Самарџија Драган, електро техничар и то без образложења.

Нови председник Комисије је Вук Валчић, дипломирани правник-помоћник директора за економске, правне и опште послове. У саставу Комисије су и два члана Генералног секретаријата Савезне владе.

Комисија по преобитном Решењу је извршила јавно оглашавање о прибављању предметних станова у дневном листу "Политика" дана 12.05.2001. године.

У циљу израде комплетне информације о коришћењу постојећег стамбеног фонда за ову намену, Комисија је ван обавезе по Решењу идентификовала кориснике по документацији и стање измирења обавеза по том основу. У плану је била и провера коришћења на лицу места.

Новим решењем изостављена су лица за обављање стручних послова из тачке 3 Одлуке о условима и начину коришћења средстава за прибављање службених станова и службених просторија у 2001. године ("Сл. лист СРЈ", бр. 21/2001) а која је основ учешћа ове Дирекције за коришћење средстава која су Законом о савезном буџету за 2001. годину планирана Генералном секретаријату Савезне владе у висини од 100.000.000 динара.

Прибављање станова се врши из буџетских средстава намењених за непривредне инвестиције.

Председник Комисије по претходном Решењу је радник Сектора за инвестиционо-техничке послове који је радио све досадашње послове у вези са коришћењем непривредних инвестиција закључно са доношењем горе поменуте Одлуке Савезне владе о коришћењу намењених средстава.

У прилогу дописа у циљу одржавања континуитета рада, Вама као председнику новоформиране Комисије достављавам:

- Предлог одлуке за прибављање 11 службених станова бр. 1/0-02-0288/0001-2001 од 09.05.2001. године;

- Извештај савезне владе са 21 седнице са закључцима о прибављању 11 службених станова наш бр. 1/0-02-0288/0011-2001 од 17.05.2001. године;

**Једини документ до кога је дошла Ђукићева супруга:
Извештај о службеним становима који је Симо
написао последњег дана свога живота**

СЛОБОДА ТЕРОРИСТИМА, ПЕНДРЕК СРБИМА

Бериша који је већ помилован за једно кривично дело учествовао је у убиствима Срба, набављао оружје за терористе, планирао да дарује на Савезну скупштину, главну пошту у Таковској, водовод на Звездари...

Почело је од терористе Фљоре Бровине. Одмах по преузимању дужности нови председник Југославије Војислав Коштуница показао је необично милосрђе према Шиптарима који су мучили, злостављали, убијали и масакрирали српски народ. До данас помиловано је више стотина шиптарских терориста. О њиховом изласку из затвора опширно су извештавали сви досови медији као о великом потезу новог председника и нове власти, као о добром путу који нас води у демократију.

За то време породице отетих и несталих Срба са Косова и Метохије тражиле су да их прими тај исти милосрдни председник или било ко од лидера ДОС-а. Тражили су од њих да само покушају да сазнају нешто о својих хиљаду и триста најмилијих. Ако ништа, а оно бар да их приме људски и да саслушају њихову муку. Међутим, сва врата нове демократске власти су им била затворена. И не

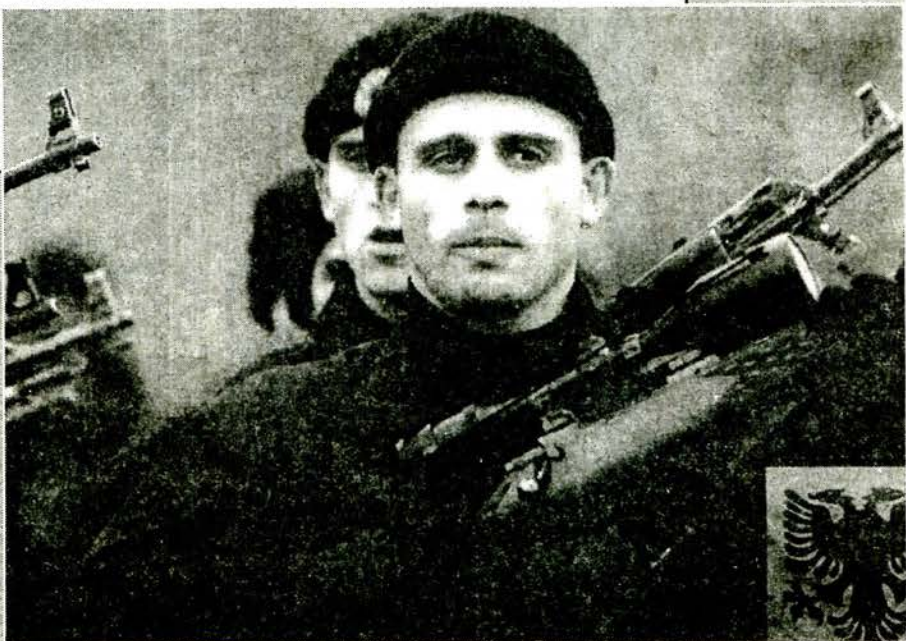
само то, него их је полиција растеривала пендрецима када су се окупили да протестују због доласка

Карле дел Понте у Београд коју, да вас подсетимо, Војислав Коштуница није хтео да прими али је после пар порука са Запада изненада постао добар домаћин.

Шта је са хиљаду и триста отетих и несталих Срба нико не зна јер Коштуница и остали лидери ДОС-а

ШИПТАРСКИ ТЕРОРИСТА БЕРИША УБИЈАО СРБЕ

Како сазнајемо из извора блиских власти један од шиптарских терориста који ће вероватно ускоро да буде помилован је и Петрит Хисана Бериша. Бериша је тридесетогодишњак родом из Пећи који је осуђен на дванаест година затвора због тероризма и удруживања ради непријатељске делатности. Петрит Бериша је као припадник терористичке ОВК током јула и у првој половини августа 1998. године на ширем подручју општине Пећ учествовао у насиљу и убиствима Срба и у сукобима у којима су погинула два полицајца.

ни дан данас, за свих ових девет месеци, нису ни покушали било шта да ураде да се сазна њихова судбина, већ несрећне породице штрајују глађу због незаинтересованости надлежних, који су шиптарске терористе готово истог дана по доласку на власт почели да ослобађају.

ТЕРОРИСТА ПОМИЛОВАН

Терористу Петрита Беришу, нова демократска власт помиловала је 26. марта 2001. године за

ХАПШЕЊЕ СПРЕЧИЛО ТЕРОРИСТИЧКЕ АКЦИЈЕ

Сви чланови терористичке групе „Белија“ су добили задатак да осматрају и прикупљају податке о кретању војске и полиције и њиховим објектима у Београду. Ова група шиптарских терориста се на састанцима од 27. априла 1998. године договарала да пређе на планирање и извођење диверзантско-терористичких акција у Београду. Набавили су геодетске карте и направили скице појединих делова града и објекта као могућих места. Планирани су удари на Савезну скупштину, главну пошту у Таковској, водовод на Звездари... итд.

Конкретна одлука требало је да се донесе 1. маја 1999. године али је комплетан план осујећен јер су ухапшени.

кривично дело удруживања ради непријатељске делатности, а пресудом Врховног суда Србије од 7. априла 2001. године преиначена је првостепена пресуда, па је због тероризма осуђен на три године затвора.

ОРУЖЈЕ ЗА ТЕРОРИСТЕ НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ

Бериша је са Зефом Паљуцом и још неколико шиптарских терориста почетком 1998. године у Београду илегалну политичку групу тзв. „Народни покрет Косова“ трансформисао у огранак „Белију“ терористичке ОВК. Бериша и Паљуца организовали су и прикупљали новчану помоћ од студената и зараде од приватника албанске националности да би набављали оружје, муницију, експлозив и то слали на Косово и Метохију. Део тог наоружања задржали су у Београду да би употребили у планираним терористичко-диверзантским акцијама. Оружје, муницију и експлозив крили су у златарској радњи и стану Зефа Пљуце у Кнез Михајловој улици.

Бранилац осуђеног је 11. јуна 2001. године поднео молбу за помиловање у којој поред осталог наводи, да је кривични поступак против Петрита Берише и других од почетка наишао на оштру реакцију невладиних организација за људска права. То су исте оне организације које никада нису поменуле српска права, а ниједном се нису огласиле поводом етничког чишћења Срба.

Бериша је од 3. маја 1999. године до 16. маја 2001. године био на из-

државању казне у Окружном затвору, а после правоснажности пресуде Окружног суда у Београду пребачен је у КПЗ у Падинској скели.

У извештају Окружног затвора у Београду наводи се да је Бериша 13. фебруара 2000. године пребачен из притворског дела у групну собу где се одмах наметнуо као лидер и са најекстремнијим осуђеницима организовао штрајк глађу којим је хтео да издејствује повратак свих лица албанске националности у затворе на Косову и Метохије.

Породице несталих Срба са Косова и Метохије траже своје најмилије

Управа Окружног затвора у Београду је изјавила да молба за помиловање треба да се одбије. Мишљење суда је такође, да молба треба да се одбије, а исто је и мишљење тужиоца.

Међутим, Савезно министарство правде, савезног председника Војислава Коштунице предлаже да се молба уважи и осуђени ослободи од даљег извршења изречене казне затвора.

Шта ће бити са хиљаду и триста отетих и несталих Срба нико не зна, али смо сигурни да ће под овом влашћу сви шиптарски терористи бити ослобођени.

МЕЂУСОБНО ОПТУЖИВАЊЕ ДС И ССЈ

тивну слику о моћницима и „алкапонцима” бивше власти у Јагодини у које убраја и ССЈ, те је на тај начин сугерисао да су они умешани у убиство.

Затим је Драган Марковић Палма, заменик председника ССЈ и шеф посланичке групе ове странке у Скупштини Србије у недељнику Сведок демантовао Николићеву изјаву и навео да су Вечерње Новости и Милан Пантић највећи број негативних текстова објављивали о

НЕКА ОПШТИНА РЕШИ ПРОБЛЕМ

Председник задруге „Вихор” Срба Петровић објашњава да задруга има 331 задругара међу којима је већи број признатих привредника и интелектуалаца и да за запошљава око 3.500 хиљада радника са ширег подручја Поморавља.

Ми тражимо да Скупштина општине разреши наше проблеме јер смо били највећи фактор у раз-

Драган Марковић Палма: Вечерње Новости и Милан Пантић објављивали су највећи број негативних текстова о предузећу Феман чији је власник Миодраг Николић председник Округног одбора ДС.

Званична истрага о убиству сталног дописника Вечерњих Новости из Јагодине Милана Пантића још тапка у месту али је непосредно после ове трагедије почело међусобно оптуживање ДС и ССЈ о умешаности у злочин.

Незванично се тврдило да се мотив за убиство крије у Пантићевим текстовима и да је убијен због свог новинарског „копања” по многим мутним пословима у које су наводно умешане и неке личности од утицаја. Тада су се покренуле приче о прљавим пословима припадника ДС и ССЈ. Прво је Миодраг Николић, власник приватног предузећа Феман у Јагодини, председник Поморавских демократа, савезни посланик и потпредседник Југословенске привредне коморе, у изјави Вечерњим Новостима истакао да су Пантићеве текстови стварали нега-

предузећу Феман чији је власник Миодраг Николић.

Марковић је ове своје тврдње поткрепио дужом причом о Николићевим малверзацијама, а екипа Велике Србије отишла је до Јагодине да неке његове наводе провери.

Драган Марковић истиче да је Милан Пантић у неколико наврата писао о пљачки задруге Вихор коју је високи функционер ДС Миодраг Николић оштетио за више стотина хиљада марака узимајући девизне кредите а враћајући безвредне динаре. Пантић је писао и о Фемановом учешћу у растурању задруге Вихор која га је, како каже Марковић, подигла на ноге. Писао је и о нелегално подигнутој фабрици Феман у индустријској зони у Јагодини без потребних дозвола, плаћених обавеза и то на траси градског топловода.

воју привреде Јагодине, наглашава Петровић. Тражимо да општина узме став јер је Феман постао кабадахија који све чини незаконито а у јавним наступима се залаже за правну државу, заштиту легалитета. Пошто је Николић и савезни посланик, овакво његово понашање још више добија на тежини, истиче председник задруге. Он објашњава да задругари ово хоће да реше на

Миодраг Николић Феман: Драган Марковић се не би усудио да каже за мене да сам умешан у убиство Милана Пантића.

легалан начин и да су се зато обратили Скупштини општине. Али пошто је председник Општине његов сестрић из ДС он то не ставља на дневни ред, каже Петровић.

Драган Марковић Палма наводи „да је Милан Пантић у Новостима писао и о авиону који је купио Миодраг Николић парама зарађеним у бившем режиму који му је, како он каже, сметао да стекне толико богатство. Пред прошлогодишње изборе планирао је Феман да купи и воз, и ова инвестиција га не би много коштала јер је познато, како је писало баш у Новостима, да се у његовој фирми штампају само хиљадарке немачких марака,“ истиче Марковић. Он тврди и да је Феман од Фабрике каблова преузео програм, добре мајсторе и стручњаке и тиме оштетио фабрику.

ЧИЈИ ЈЕ ПРОГРАМ ЗА ПРОИЗВОДЊУ КАБЛОВСКЕ ОПРЕМЕ

Наша новинарска екипа разговарала је са бившим председником синдиката Фабрике каблова Иваном Милановићем који је потврдио да је Миодраг Николић велики број радника и стручњака из ове фабрике довео у своју фирму и да је преузео део програма производње који се ради у Елмосу (део фабрике каблова).

Милановић тврди и да су Феман и његов сестрић Петар Јовановић председник Скупштине општине, у октобру учествовали у смени претходног руководства фабрике. „Преко својих људи у фабрици извео је раднике на улицу, блокирао путеве, прилазе, да радници не могу да долазе на посао. Спречавали су и оне који су хтели да раде, док су истовремено Феманови радници у то време радили и његова производња није трпела“, прича Иван Милановић. Он даље објашњава: „Ми из синдиката смо поднели оставке, па је изабран нови синдикат и садашњи председник је добио 360 гласова а представља 5.500 радника. Тај синдикат је под потпуном контролом новог руководства.“

Бивши председник Синдиката објашњава да се народ боји приватизације, јер ће велики број радника бити отпуштен. „Ново руководство иде на то да фабрику обезвреди и да је прода у бесцење. Не видим перспективу у Фабрици каблова“, истиче Иван Милановић.

ОДЛУКУ

У циљу заштите од недемократског, нецивилизованог и неоснованог напада и клевета, од стране Миодрага Николића - "Фемана", а због потребе очувања Задруге "Вихор" и даљег развоја привреде општине Јагодина, Скупштина задруге "Вихор", закључује да се изнети наводи уврсте у дневни ред следеће седнице Скупштине општине Јагодина, и разматра понашање њеног одборника Миодрага Николића.

Упућивањем овог захтева Скупштине задруге, председнику СО Јагодина и шефовима одборничких клубова, очекујемо да, на првој наредној седници Скупштине општине Јагодина, овај захтев буде уврштен у дневни ред седнице.

Предлажемо Скупштини да, преко анкетног одбора, или адекватног органа или комисије, утврди истинитост навода Скупштине задруге, као и да тај орган, са Комисијом за сузбијање криминала, Владе Републике Србије, провери и утврди стање, на следеће околности:

1) Да је, у задњих 10 година, фирма "Феман", изградила око 5000м² производних хала, анекса и магацина, без грађевинске дозволе, а затим и уселила машине и раднике, а да није извршен технички пријем и добијена употребна дозвола.

2) Да се, преко инспекцијских органа и стручних служби општине Јагодина, утврди да ли је фирма "Феман" односно њен власник Николић Миодраг, у 2000. години, бесправно запосео и изградио објекте тврде градње, у индустријској зони,

Извод из записника са седнице ПУЗ „Вихор“

у Јагодини, на К.П. бр.251/17 у КО Јагодина и све то на магистралном и примарном топлодалеководу и гасоводу. Истичемо да је корисник ове парцеле ПУЗ "Вихор" још од 1988. године и да је исту купио од конфекције "Ресава".

Задруга је у циљу заштите своје имовине и имовине здругара, стално упозоравала Николића да то не чини, као и да је "Вихор" упутио пријаву грађевинској инспекцији општине Јагодина, дана 24.08.2000. године, као и две ургенције и то 19.10.2000. и 13.03.2001. по истој пријави.

О предузетим мерама, Задруга "Вихор" није добила никакву повратну информацију од стране грађевинске инспекције. Задруга је, а по наведеном основу пред надлежним судским органима покренула спор заведен под бр. 1337/00.

3) Да се утврди да ли је Николић Миодраг, на катастарској парцели број 251/141 КО Јагодина, чији је корисник ПУЗ "Вихор", изградио главну саобраћајницу за прилаз његовој фабрици "Феман" и, кроз исту, извео инсталације инфраструктуре, противправно присвајајући, на тај начин, имовину "Вихор"-а.

4. Да се утврди да ли је Николић, присвојио и узурпирао катастарску парцелу бр. 251/34 КО Јагодина, проглашавајући је јавном површином, иако је корисник те парцеле - задруга "Вихор".

Захтевамо да се Одлука Скупштине задруге објави у целусти у недељном листу "Нови пут".

Скупштина задруге је, даље, закључила да се са њеним закључцима, поред СО Јагодина, упознају и:

1. Председник Скупштине СРЈ Већа грађана,
2. Шефови посланичких клубова у Већу грађана Скупштине СРЈ,
3. Министар унутрашњих послова СРЈ,
4. Председник привредне коморе СРЈ
5. Председник Владе Републике Србије,
6. Председник Комисије за сузбијање криминала, при Влади Републике Србије,
7. Министар унутрашњих послова РС,
8. Главни одбор Демократске странке,
9. Председник Демократске странке,
10. Председник Општинског одбора Демократске странке.

ПРЕДСЕДНИК СКУПШТИНЕ
Милиша Милековић, дипл.инг.арх.

ЈАГОДИНСКИ ЗАДРУГАРИ ОПТУЖУЈУ ПРИВРЕДНИКА
И САВЕЗНОГ ПОСЛАНИКА МИОДРАГА НИКОЛИЋА

ГРАДИ НА ТУЂЕМ?

УЗ захтев да се рашчи-
сти спорна доградња тр-
жног центра "Жир" у Ја-
години (о чему је Оп-
штинско тужилаштво на-
ложило истрагу), пред-
ставници Производно-
услугне задруге "Вихор"
оптужују Миодрага Ни-
колића, власника фабри-
ке кабловског прибора
"Феман", председника
Окружног одбора ДС и
савезног посланика ДС.
На душу му стављају да је
на трима задружним пар-
целама у индустријској
зони града, површине 23
ара, подигао трајне гра-
ђевине.

На конференцији за но-
винаре у "Вихору" је саоп-
штено да је Николић то
учинио на двале, без ре-
гулационо-имовинско-
правних односа са Задру-
гом, па је тако присвојио
имовину вредну 670.000
динара. Наведено је и да је
Скупштина "Вихора" 23.

јуна 2000. одлучила да се
преостале парцеле понуде
задругарима, по праву
пречег коришћења. По-
ред Николића, такав ста-
тус имају Раде Николић,
Грујица Стацковић, Ра-
дослав Милековић, Ми-
рослав Матић и Небојша
Милошевић. Уговор са
Задругом није потписао
једино власник "Фемана".
С обзиром на то да се на
спорном плацу и даље
гради, наводе задругари,
грађевинској инспекцији
поднета је пријава, а Оп-
штинском суду у Јагодини
тужба.

Миодраг Николић у из-
јави новинарима негирао
је све оптужбе из "Вихо-
ра", подсећајући да је
уговор о изградњи своје
фабрике склопио још
1994. Све је, наводи, ура-
дио у складу са законом,
укључујући и парцеле где
је подигнут погон. ● М. П.

**Текст Милана Пантића у
„Вечерњим Новостима“ о
оптужбама да је Феман узурпи-
рао парцеле Задруге „Вихор“**

ДС ПОКУШАВА ДА СКРЕНЕ ПАЖЊУ СА СЕБЕ И ОПТУЖУЈЕ СПС ЗА УМЕШАНОСТ У УБИСТВО

Некако истовремено са овим
оптуживањима између ДС и ССЈ,
случајно или не, новинари су изве-
стили јавност о још једном догађа-
ју у Јагодини. Новинар градског ли-
ста Нови пут Ненад Недељковић
сазвао је конференцију за штампу
на којој је тврдио да му је Благоје
Блажа Милошевић члан СПС-а,
наводно претио ликвидацијом због
неких његових текстова. Новинари
Велике Србије из различитих изво-
ра у Јагодини сазнали су да је читав
догађај исконструисан и да је треба-
ло да покаже да су они којима сме-
тају новинари из редова СПС-а. У

свему овоме је учествовао и Петар
Јовановић председник Скупштине
општине и сестрић Миодрага Нико-
лића Фемана. Тим поводом је исте
вечери на градској телевизији еми-
тована емисија „Пун погодак“ у ко-
јој су учествовали Петар Јовановић,
в.д. директора телевизије Данка
Милосављевић (за коју у Јагодини
кажу да је на то место поставио Фе-
ман) и Ненад Недељковић, а Благо-
ју Милошевићу није било омогуће-
но учешће.

У Јагодини смо потражили
професора Благоја Блажу Мило-
шевића да чујемо и његову страну
приче. Професор Милошевић је
члан СПС-а и доскорашњи начел-
ник Одељења министарства просве-
те за Поморавски округ и дугогоди-
шњи директор Основне школе
„17. октобар“. Он за Ненада Недељ-
ковића каже да је наводни навинар,
да ништа не пише и да је срамота

ФЕМАН ОТЕО ПАРЦЕЛЕ И НА ЊИМА ИЗГРАДИО ОБЈЕКТЕ

Новинари Велике Србије раз-
говарали су са председником
задруге Вихор Србом Петровићем
који је потврдио Марковићеву
причу и објаснио да је до сукоба
између Фемана и задруге дошло
када је он узурпирао неке парцеле
које су власништво Вихора.
Скупштина задругара оптужује
Николића да им је отео две њихове
парцеле, да је његова фирма из-
градила око 5.000 квадратних
метара производних хала, мага-
цина, ... без грађевинске дозволе, да
је Миодраг Николић у 2000. годи-
ни незаконито присвојио парцелу
у индустријској зони града чији је
дванаестогодишњи корисник
задруга и на њој изградио објекте
и то на магистралном и при-
марном топловоду и гасоводу.

„Вихор ће све то добити, а
Феман ће све морати да плати. Да
би то преухитрио и да не би пла-
тио он је покренуо судски посту-
пак да се задруга ликвидира“,
истиче Срба Петровић и додаје:
„Он не би био ни Феман ни фир-
ма да није било мене и ове задруге,
а сад се обраћа Привредном суду
да се задруга ликвидира“.

КАБАДАХИЈА

Тражимо да општина заузме
став јер је Феман постао кабада-
хија који све чини незаконито а у
јавним наступима се залаже за
правну државу, заштиту легали-
тета, наглашава председник
Задруге Вихор Срба Петровић.
Пошто је Николић и савезни по-
сланик, овакво његово понашање
још више добија на тежини, исти-
че председник задруге. Он обја-
шњава да задругари ово хоће да
реше на легалан начин и да су се
зато обратили Скупштини оп-
штине. Али пошто је председник
Општине његов сестрић из ДС он
то не ставља на дневни ред, каже
Петровић.

НИКОЛИЋ ПРОБИО ЗИД И ЗАУЗЕО ПРОСТОРИЈЕ „ВИХОРУ“?

У Јагодини сазнајемо да је Миодраг Николић своју опрему уступио градској телевизији која је под његовом апсолутном контролом. Под његовом контролом су такође и градске новине и радио.

„Сада има и телевизију и радио и новине, а ништа не плаћа“, кажу Јагодинци.

Срба Петровић истиче да је Феман проширио градску телевизију тако што је пробио зид и запосео просторије које су власништво задруге Вихор у тржном центру „Жир“.

што покушава да се упореди са добрим професионалним новинаром какав је био покојни Милан Пантић. Професор Милошевић тврди да Недељковићу није претио већ да он њега непрестано провоцира и узнемирава. То траје више година, прича Благоје Милошевић. Недељковићев отац је узнемиравао једну малолетницу у школи у којој ради професор Милошевић, а када се око тога дигла прашина професор није хтео да се стави на страну његовог оца и да га заштити. То му Недељковић никад није заборавио.

На провокације и псовке које му је први Недељковић упутио он је

НЕПЛАЋЕНИ РАЧУНИ

Милан Пантић је писао и о судском спору који се води у Општинском суду јер власник ресторана Шумадија Зоран Трифуновић потражује 25.000 динара за ручкове који нису плаћени, а који су тада вредели 3.500 ДМ. Драган Марковић истиче да Миодраг Николић поред предузећа Феман поседује и неколико предузећа у Бугарској, Македонији и Босни као и импозантан возни парк, а да авион који је купио ради сопственог задовољства, чува у депоу на оближњем аеродрому у Давидовцу код Параћина.

одговорио али ниједног тренутка му није претио ликвидацијом. Читава прича је касније искоришћена онако како је некое одговарало.

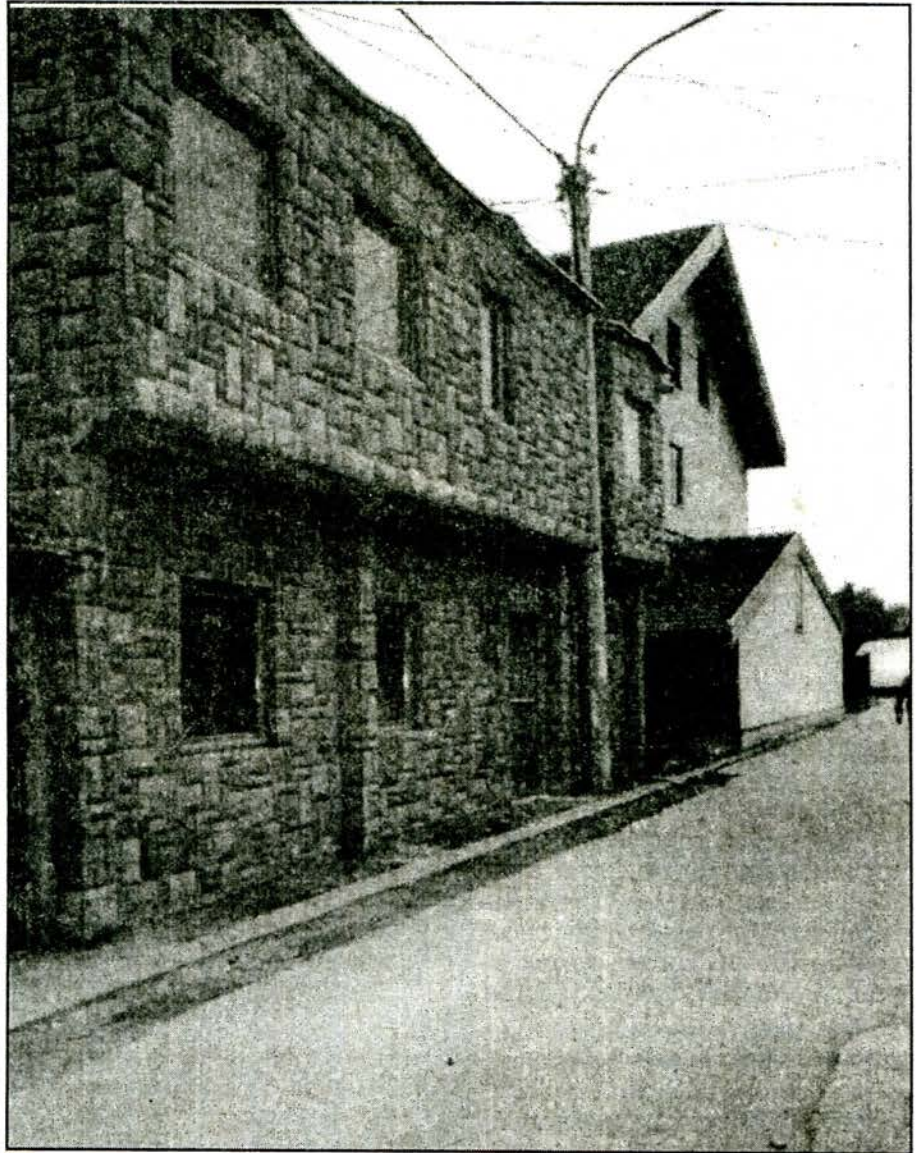
РАСКОЛ У ДС

У ДС постоји вишегодишњи sukob између групе оснивача ове странке у Јагодини коју предводи адвокат Мирослав Јовановић и актуелног руководства које је изложено страначким ударима незадовољних чланова. Обрачуни у ДС нарочито су долазили до изражаја када су у странци одржавани избори за члна места у Општинском одбору у Јагодини и Окружном одбору и до сада је увек побеђивала струја актуелног руководства странке на челу са Миодрагом Николићем Феманом, председником Окружног одбора ДС, и Петром Јовановићем председником Скупштине општине Јагодина. Оснивачи ДС у Јагодини

увек су свој изборни пораз правдали умешаним лобирањем Миодрага Николића и Петра Јовановића и како кажу, манипулисањем гласовима Феманових радника и заједничких рођака и пријатеља ове двојице на изборним скупштинама странке.

Незадовољни радом актуелног руководства странке, Мирослав Јовановић један од оснивача ДС и група јагодинских интелектуалаца одлучили су да се организују и да на наредне делимичне локалне изборе у Јагодини који су расписани за крај јула, изађу као независни кандидати.

„Морамо да се кандидујемо као независни кандидати за одборнике јер нас наша партија сигурно неће кандидовати зато што не одговарамо Феману, Петру Јовановићу, и лобију око њега“, каже Мирослав Јовановић.

Кућа Петра Јовановића: Феманов сестрић заузео и уличну бандеру

ИПАК САМО БИЗНИСМЕН?

• Тачно је да имам свој авион, тачно је да имам велики возни парк, тачно је да имам фабрику од 7.500 квадратних метара,...

• Пљују ме само јуловци и аркановци а грађани ме страшно воле.

Наша новинарска екипа хтела је да чује и другу страну. У паузи једног од скупштинских заседања потражили смо Миодрага Николића Фемана. Тврдио је да није схватио да га је Драган Марковић Палма повезао са убиством новинара Милана Пантића, и да је све што је речено о њему лаж.

ТЕЖАК ЖИВОТ ПОД СПС-ом, ЈУЛ-ом и ССЈ-ом

Феман: Знате ли шта значи бити окорели опозиционар готово у Поморављу, поред моћника из бившег комунистичког режима ЈУЛ-а, СПС-а, па и ССЈ-а која је један изузетак са седиштем странке у унутрашњости Србије. Председник странке живи у Београду, зашто седиште није у Београду него је у Јагодини?

Па зашто је у Јагодини?

Феман: То је требало да питате господина Марковића а не мене.

Недавно су изречене озбиљне оптужбе на ваш рачун. Драган Марковић је у разговору за Сведок наводећи текстове које је о вама писао новинар Милан Пантић, сугерисао да сте ви умешани у његово убиство.

Феман: То уопште нисам тако схватио и мислим да се Марковић не би усудио, не он него било ко, да помене моје име у том контексту, из простог разлога јер сам ја човек који је живео и радио...

Навео је ваше име у том контексту и то је очигледно. Поменути су Пантићеви текстове који говоре о неким вашим малверзацијама.

Феман: Све што је у Сведоку наведено, лаж је. Лаж је да сам председник Привредне коморе Србије, ја сам председник Привредне коморе Југославије. Лаж је да сам узео програм Фабрике каблова, лаж је да сам узимао кредите од друге Вихор...

Ви дакле нисте схватили да је Драган Марковић сугерисао да сте умешани у убиство Милана Пантића.

Феман: Не, ја сам саградио прву цркву у Поморављу...

Нисте ми одговорили на питање.

Феман: Један човек који гради цркву не мисли зло никоме, а камоли...

Добро, какве то везе има...

Феман: Ако сте српкиња знате, ако нисте не знате...

Неко је градио Покајницу...

Феман: Господин Пантић је редовно присуствовао свим мојим конференцијама за штампу, увек је био коректан...

Добро, а због чега се онда износе такве оптужбе на ваш рачун.

Феман: Не знам шта је Драган Марковића наводило. То је његов проблем. То боље питајте њега, ја се уопште не браним од тога што неко лупета глупости.

Зашто упорно инсистирате да се смени начелник СУП-а у Јагодини?

Феман: Зато што је тај начелник СУП-а човек из ДБ-а. Странке ДОС-а су предложиле три кандидата, а ниједан од њих није постављен, а постављен је човек кога нико није предложио. Владајућа странка предлаже органе власти по вертикали и хоризонтално. То сте и ви радили, па сте у Јагодини поставили 3-4 судије, ваш је јавни тужилац који је одговоран што у Ђуприји није откривено убиство човека од прошле године, паљење

ПАЛМА ДОБИО ТЕЛЕВИЗИЈУ, А ФЕМАН ЗБОГ ОПСТРУКЦИЈЕ ОСТАО БЕЗ ФРЕКВЕНЦИЈЕ

Феман: Од 1991. године сам у ДС челник за Поморавски округ. Имао сам разне опструкције нпр. када сам 1997. године отварао своју ТВ Феман иста фирма је радила пројекат за телевизију Феман и за ТВ Палма плус. У истом дану смо конкурисали за доделу фреквенција. Телевизија Палма плус је у року од 10 дана добила фреквенцију а телевизија Феман је никад није добила.

МАЛО И О ВОЈИ

Феман: Него хајде мало да причамо о вашем шефу. Ја имам преко 2.600 купаца својих производа. Не постоји место где немам купца и изузетно добро знам шта се све радило у Земуну и околини...

А ви баш свакоме верујете.

Феман: Има неко правило - ако вам десеторо људи каже да сте пијани, иако нисте ни миришали алкохол, ипак се придржите за оградом...

А знате ли шта све за вас причају? У Јагодини су вас сви „пљували“, а ја ипак вама верујем...

Феман: То сте могли да чујете само ако сте отишли код јуловаца или аркановаца, иначе мене грађани страшно воле.

куће садашњем председнику Општине, све то напишите у новини...

Зашто је због тога крив јавни тужилац? Какве он везе има, постоје ваљда истражни органи...

Феман: Он треба да покрене иницијативу...

Па истрага је покренута.

Феман: Да је покренута, ваљда би пронашли...

Многе истраге су покренуте а није су приведене крају, шта је ту чудно.

Феман: Немојте да поредите Београд и Јагодину, то није исто.

Да ли је тачно да је претходни начелник СУП-а смењен на вашу иницијативу?

Феман: Не, па ја нисам толико моћан.

А ја сам се баш питала да ли сте толико моћни.

Феман: То је сјајно што је написано о мени да сам толико моћан, али нисам. Ја сам само моћан и јак привредни произвођач и ништа више.

Ево једне интересантне коинциденције. Недавно је новинар радио Јагодине и градског листа „Нови пут“ Ненад Недељковић сазвао конференцију за новинаре на којој је оптужио професора Благоја Милошевића Блажу, члана СПС-а, да му је претио и да га је вербално напао сугеришући на тај начин да су они који прете, они којима новинари сметају из редова СПС-а. У Јагодини тврде да је читава прича исконструисана да би се пажња скренула са ДС на СПС и да је у томе учествовао ваш рођак Петар Јовановић, иначе председник Општине. Тим поводом је на градској телевизији емитована емисија „Пун погодак“ у којој су учествовали ваш рођак, директорка телевизије и новинар коме се наводно претило, а Благоју Милошевићу није било омогућено учешће.

Феман: Тврдим да органи МУП-а Јагодине морају у наредних 10-15 дана да разреше убиство. Немојмо да злоупотребљавамо убиство Пантића, хајде да причамо о другим стварима... А то да ли је председник Општине учествовао на некој телевизији или не, зашто мени постављате то питање, то је питање за Петра Јовановића.

Рекли сте да тржни центар „Жир“ припада задрузи Вихор.

Феман: Више не припада.

Како сад не припада, у задрузи кажу да је то њихово, а да сте ви пробали зид и заузимајући њихове просторије проширили телевизију Јагодина.

Феман: Ја то нисам радио то нема везе са мном. Какве везе са мном има градска телевизија.

ШТА ОН ТО СВЕ ИМА И КОГА ФИНАНСИРА

Феман: Тачно је да имам свој авион. Тачно је да имам велики возни парк. Тачно је да имам фабрику од 7.500 квадратних метара коју сам направио... исто као што је тачно да ми је Радмилу Богдановић нудио само да се извучем из ДС (а услов није био да уђем у СПС) да бирам фабрику Елнос. Будућност, да бирам коју хоћу... Ја то нисам прихватио.

Да ли сте ви главни финансијер ДС?

Феман: Апсолутно нетачно. Ја сам главни финансијер искључиво мог Окружног одбора, а странци нисам дао ниједног динара, никада. То што финансирам свој Одбор није по нечијем налогу него једноставно волим да кад неки посао радим или радим или га не почињем. Ја сам ипак бизнисмен.

Кажу да је у вашим рукама и под вашом апсолутном контролом.

Феман: Тога у демократији нема. Прво ја немам ниједну локалну функцију...

Моћ не произлази увек из функције.

Феман: То је онда вероватно само успех. Телевизији је то издао власник локала Драган Давидовић и то нема никакве везе са мном. Ја сам тој телевизији само позајмио мој линик, пошто моја телевизија ни данас нема дозволу, али сам врло коректан.

Кажу да се ваш рођак не скида са екрана.

Феман: Какве везе има мој рођак. Он може да гостује где год хоће. Што бих ја мом рођаку правио телевизију.

Телевизију сте направили ДС-у, а ваш рођак из ДС-а је неумерено користи.

Феман: Не, та телевизија нема везе са мном.

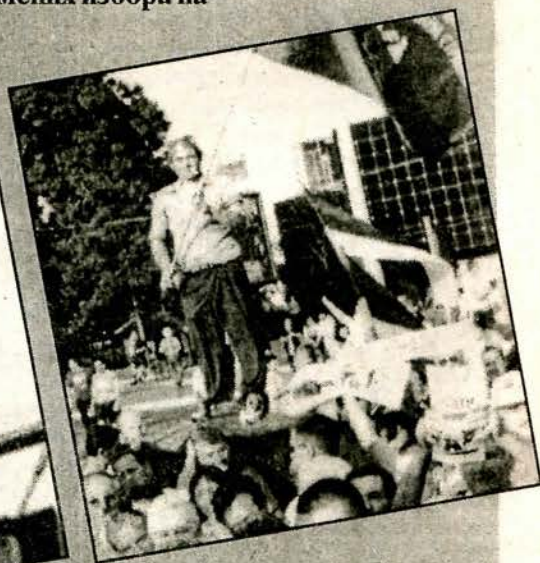

Александар Вучић: Не дамо им да за најхрабрије Србе говоре да су злочинци. Не дамо, нека нас све ухапсе. Не тражимо ништа што други народи немају, тражимо само оно што је наше. Гинули су Срби у Кравицама па нисте пуштали филм о Кравицама. Гинули су Срби на Курпресу па нисте пуштали филм о Курпресу. Гинули су Срби на Папуку па не пустисте ниједан филм о томе али зато пуштате најгори филм о српским јунацима и говорите да су злочинци.

СЛОБОДА

Око 50.000 присталица Српске радикалне странке и Социјалистичке партије Србије на протестном митингу 13. јула, на Тргу републике, осудило је изручење југословенских држављана Хашком суду и затражило расписивање превремених избора на свим нивоима.

Маја Гојковић: ДОС-ова власт своје народу нуди само прљаве игре и испоруке патриота Хашком суду. Зоран Ђинђић, Владан Батић, Војислав Коштуница извршили су државни удар, погазили Устав и законе ове земље. Морамо да спасемо Србију и Југославију, морамо да тражимо изборе на свим нивоима. Избори су једини спас за српски народ.

ЗА СРБИЈУ

Слободан Јавић: Уз вашу и божју помоћ, скинућемо ово зло и то врло брзо. Порука Досовцима - за сваку вашу издају, за сваког ухапшеног Србина, судићемо вам.

Како је Мирко Деветак без иједног испаљеног метка заробио усташе из најелитније Туђманове гардијске бригаде и постао

ХЕРОЈ НАШЕ КРАЈИНЕ

Ово је прича о добродушном Србину, патриоти који је бранећи своју Костајницу сам ударио на усташе.

У ТАКВИМ ТРЕНУЦИМА СЕ НЕ РАЗМИШЉА

„Нико није могао да претпостави како ће то да се заврши”, каже Мирко. „Стао сам на њихов ров, нисам метка опалио и остао сам жив. Да човек у тим тренуцима размишља можда тако не би ни урадио. И када сам ушао у град, исто. Касније, када сам се свега присетио, схватио сам да је било и страха”, прича Мирко Деветак.

Јединице МУП-а Хрватске уале су у Костајницу 26. јуна 1991. године и истакле шаховницу на полицијској станици. Није било никаквог отпора, српско становништво се повукло у околна села. Убрзо се народ сам организује и формирају се штабови на Банији и банијском троуглу и по селима која су припадала општини Костајница.

Фрањо Туђман је послао своју најелитнију Прву гардијску бригаду која заузима комплетан град. Од 26. јуна до 12. септембра 1991. Срби стежу обруч око Костајнице. У овој њиховој акцији није учествовало ниједно војно активно лице. На Чукуру и брду Дјед у околини Костајнице било је највише припадника Гардијске бригаде. Српска народна војска крета-ла се село по село и 11. септембра успела је да опколи Костајницу.

„Када је Мирко дошао до њих, они веле – ми се предајемо. Нису могли од страха да пуцају када су видели да човек тако иде на њих”, прича Душан Муникравић који је учествовао у овој акцији.

Заробљене усташе: крај акције на брду Дјед

Када су дошли пред брдо Дјед, код села Тирол, Мирко Деветак је одједном узео пушку и кренуо сам према усташама. Било их је шесторица у првом рову (то је била претходница).

„Када је Мирко дошао до њих, они веле - ми се предајемо. Нису могли од страха да пуцају када су видели да човек тако иде на њих”, прича Душан Муникравић који је учествовао у овој акцији.

„Онда смо и ми кренули, а домаће усташе су почеле с леђа да нас убијају из снајпера. Двојица наших су погинула. Прво су се њих једнаесторица предала а после још преко шездесет”, објашњава Душан.

„Ми смо их добили на превару”, каже Мирко. „Њихов заменик командира Јосип Лакић их је све позвао да се предају јер су опкољени са 4.000 територијалаца, а нас је било свега 500. Када нас је видео њихов командант онако у патикама рекао је Јосипу Лакићу - Зар смо се ми овима предали? Због ове срамне предаје, ако ти и ја останемо живи ископаћу ти очи.

ХЕРОЈСКИ ЖИВОТ

Мирко Деветак је Указом председништва СФРЈ од 31. јануара 1992. добио одликовање за испољену личну храброст и самопрегор у спасавању људских живота и материјалних добара. Мирко има мајку и брата. Пре рата је био ожењен и развео се, нема деце. Живи у Београду у изнајмљеној соби коју плаћа 70 немачких марака. Ради у једној кафани од 15 сати до 1 ујутру за 10 немачких марака дневно и заради тек да попије три сока.

Ми смо били слабо наоружани, имали смо само оно што нам је било у кућама, карабине и ловачке пушке. После смо узели њихове аутоматске пушке које су они побацали”, прича Мирко Деветак и додаје - Све те усташе су биле дрогиране, зато су били храбри. Када их је пустило само су спавали.

Душан објашњава како је после Мирко сам ушетао у град и тражио

„Ми смо их добили на превару”, каже Мирко. „Њихов заменик командира Јосип Лакић их је све позвао да се предају јер су опкољени са 4.000 територијалаца, а нас је било свега 500. Када нас је видео њихов командант онако у патикама рекао је Јосипу Лакићу - Зар смо се ми овима предали? Због ове срамне предаје, ако ти и ја останемо живи ископаћу ти очи.

од усташа да се предају. Мирко силази међу њих у Костајницу (у пошти их је било око 200) и каже - Слушајте, горе сте пали, хајде сви да се предате и неће се никоме ништа догодити. Изашао је њихов командант Дарко Кален и рекао - Ја ти честитам. Изволи мој пиштољ и кључеве од мог ципа. Комплетна Гардијска бригада је после прешла у БиХ где рат још није почео. „Мирко је својом храброшћу спасао најмање 300 живота. Да није то урадио то би била борба прса у прса”, каже Душан.

Мирко и Душан се питају зашто је цела Гардијска бригада ослобођена и пуштена са Мањаче после само месец дана, без икаквог условљавања.

Душан помиње једног усташу са којим је дописник РТБ Владо Слијепчевић правио интервју. Питао га је - Да ли си срећан што идеш својој кући и фамилији? Он се дрско и безобразно окренуо и рекао - Да, сретан сам, идем да видим своју фамилију, да се неколико дана одморим и одмах облачим униформу Збора народне гарде и идем на прву црту бојишнице.

Нажалост, тако је и било, прича Душан. Исти ти који су били за-

робљени, а онда пуштени, опет су нас 1995. напали.

Мирко и Душан су сада на хрватској листи ратних злочинаца иако никакав злочин нису починили, заробили су усташе и пустили их.

„Ова држава је Мирку дала одликовање али га никад није упитала од чега живи а спасао је толике животе. То нас као српске борце и патриоте погађа, то нас највише боли”, каже Душан.

НЕ ДАМО СЕ ЖИВИ

Хрватска тражи нас 180 да нам суди. Препуштени смо сами себи. Али ми им се нећемо дати живи у руке, да нас хапсе дезертери који су за време НАТО агресије побегли, који нису на карти знали где је Република Српска Крајина, истиче Душан Муникравић.

Мирко има велики углед, не само међу народом на Банији, него и у Кордуну, Лици, Далмацији. Душан и Мирко су чланови Српске радикалне странке зато што је то, како кажу, једина патриотска странка која никада није делила народ с ове и с оне стране Дрине и зато што се не стиди српских јунака као ДОС-ова власт која их понижава филмом о Сребреници.

**ДОК УНУТАР ДОС-А ТРАЈУ ПРЕПУЦАВАЊА КО ЋЕ ДА ЗАУЗМЕ
КОЈУ ФОТЕЉУ, МЛАДИ НАУЧНИ РАДНИЦИ НАПУШТАЈУ ЗЕМЉУ**

Изградњу станова започела је Фондација за станове младих научника и уметника Београда, уз помоћ Министарства за науку и технологију Владе Републике Србије и средстава које је обезбеди-

ва одвијала брже од предвиђене, завршетак радова за првих 47 станова, био је предвиђен за 26. децембар 2000. године, а преостала 33 стана требало је да буду завршена почетком фебруара 2001. го-

кама и шетња од једних до других врата. У почетку готово сви, сем министра просвете Гаше Кнежевића, који није показивао никакво интересовање, примали су делегације несуђених станара и обећава-

ЧАРДАК НИ НА НЕБУ НИ НА ЗЕМЉИ

У децембру 2000. године, 47 младих научних радника и уметника са својим породицама, требало је да се усели у своје станове. У фебруару ове године требало је да то учини још тридесет троје. Уместо тога, да напусте подстанарске собице и намргођене станодавце и уселе се у станове у универзитетском насељу, у Блоку 32, на Новом Београду, за њих започиње права драма. Због сукоба између Републичке владе и ректората Београдског универзитета, професора Марије Богдановић, радови већ десет месеци стоје. Када би професор Марија Богдановић преузела рад Фондације за решавање стамбених проблема младих научних радника, она би пропала – тврди професор Бранислав Ивковић још увек председник Управног одбора Фондације.

ла путем донација, предузећа и појединца. Потписивање уговора о кредитирању са Београдском банком а.д. затворена је финансијска конструкција за прву фазу изградње, у којој се налазило 80 станова. Накнадно, како је предвиђено пројектом, стамбено питање требало је да реши још око 770 младих људи.

Грађевинско предузеће „Напред“ градњу започиње 27. јула 2000. године. Убрзаним темпом за месец и по дана прве две ламеле стављене су под кров, а код друге две ламеле стигло се до четвртог спрата. Пошто се динамика радо-

дине. Међутим, у октобру долази до прекида радова на изградњу јер је Београдска банка, због познатих догађаја, привремено обуставила финансирање. Због изузетно лошег прилива средстава из буџета Министарство за науку и технологију такође није било у могућности да у октобру издвоји било каква средства. После републичких избора ствари се још више погоршавају. Од тада, за 47 младих људи, који су дали капару за своје станове у висини од 20% уговорене цене, а која се зависно од величине стана кретала од 10-15.000 марака, настаје ход по му-

ли наставак градње да би им у једном тренутку било речено да је ствар сада на Влади, Агенцији за станоградњу и Универзитету и да њихово даље ангажовање није пожељно.

**ГЛАВНИ ОПОНЕНТ
РЕАЛИЗАЦИЈЕ И ИДЕЈЕ
ИЗГРАДЊЕ СТАНОВА, РЕКТОР
ПРОФЕСОР МАРИЈА
БОГДАНОВИЋ – ТВРДИ
ИВКОВИЋ**

Тек тада на површину испливава тихи рат који се води између Републичке владе и ректора Београдског универзитета професора

Марије Богдановић - у чијој је надлежности рад Фондације? Марија Богдановић, под политичким притиском, шаље писмо којим упозорава извођаче, инвеститоре и фондацију да је рад фондације нелегалан и да су сви уговори нелегитимни. После тог писма грађевинско предузеће „Напред“ и Београдска банка повлаче се из посла а тиме се губи и последња нада да би станови могли да се заврше у догледно време.

О сукобу између Министарства и ректората као и могућем

СКУПШТИНА ГРАДА И ДИРЕКЦИЈА ТРАЖЕ ПОНОВО ДА ИМ СЕ ПЛАТИ ВЕЋ ПЛАЋЕНО

Универзитетско насеље налази се на локацији на којој је требало да буде изграђен Електротехнички факултет. Давних 60-тих година Влада Републике Србије уплатила је Дирекцији за грађевинско земљиште, накнаду за коришћење 25.000 метара квадратних. Пошто је Електротехнички факултет, одустао од сељидбе на Нови Београд, Влада је јануара 1999. године дала сагласност да се Фондацији додели то земљиште у Блоку 32 на Новом Београду. Првог септембра 1999. године Фондација је закључила Уговор са Дирекцијом за грађевинско земљиште и изградњу Београда, о коришћењу поменутог градског земљишта како би се изградило универзитетско насеље. По овом уговору Фондација је измирила своје обавезе за изградњу 25.891,55 метара квадратних стамбено-пословног простора. Пре пар месеци Скупштина града и Дирекција, послали су допис Фондацији којом је обавештавају да је Уговор за њих не важећи и да се поменуто земљиште мора поново платити.

БИЛИ БИ ЗБРИНУТИ И НАУЧНИЦИ И УМЕТНИЦИ

„Проблем је у томе што Универзитет у Београду мисли да је то њихова Фондација. Тачно је да је она основана 1995. године на Београдском универзитету, али је уз подршку Владе, прерасла у Фондацију која решава не само проблем младих научника на Универзитету већ и у Институтима, као и младих уметника на Универзитету уметности”.

изласку из целе ситуације за Велику Србију говори Бранислав Ивковић још увек председник Управног одбора фондације, јер нови због комплексних сукоба на релацији Влада-Универзитет није изабран. „Тренутну власт имају они који имају само једну способност, да уочавају шта по њима није добро, да проналазе злоупотребе и манипулације, али тотално су неспособни за све остало. Уместо да буду срећни што постоји пројекат како да се помогне младим научним радницима и да преузму идеју, да је финализују до краја и узму славу, њима то ништа не ваља. Зато што сам то водио ја” - каже Ивковић и наставља да је 47 породица директно угрожено, јер су се задужили да би платили капару, а и даље седе као подстанари. Као други проблем, зашто се није наставило са градњом Ивковић истиче незнање и непостојање добре организације, као и комуникације, између чланова Владе и ректората. „Главни опонент реализације ове идеје је садашњи ректор професор Марија Богдановић. Понашање нове управе Београдског универзитета је препуно сујета и комплекса у односу на људе који су некада водили Фондацију. Радови нису настављени ни после 15 дописа у којима ја, као председник Управног одбора, позивам Министарство и ректорат и Београдску банку да се формира нови Управни одбор и да се настави са градњом. Али они просто неће да ми дају имена јер их посао не занима”. Професор Ивковић каже да

су све ствари у фондацији регуларне и потпуно чисте и да само треба наставити тамо где се стало. „Марија Богдановић је на моју понуду рекла да забрањује Београдској банци и осталима да комуницирају са Фондацијом. Она је почела да води рачуна да ли је легитиман Управни одбор. Што је једна чиста глупост” - каже Ивковић.

Уколико предузеће „Напред” укалкулише те додатне трошкове, станови више неће бити тако приступачни и поставља се питање да ли оних 47 људи који су већ уложили новац имају средстава и за те додатне трошкове. Међу њима велики број има подстанарски ста-

ГАШО КНЕЖЕВИЋ, МИНИСТАР ПРОСВЕТЕ, ТАКОЋЕ ПРОТИВ

Према нашим сазнањима отпор за завршетак станова постоји код министра просвете Гаше Кнежевића а и у осталим министарствима, грађевине, културе, науке и технологије, ситуација је благо речено хаотична. Ако хоће министар онда неће заменик, ако хоће помоћник онда не да министар. Уместо договора и конструктивног рада присутна су стална политичка препуцавања између припадника различитих странака унутар ДОС-а. Свако одлагање завршетка радова поскупљује градњу, што додатно повећава цену квадрата.

тус, и уместо тога да отплаћују свој стан, како им је обећано они и даље по 200-300 марака сваког месеца плаћају станодавцима.

СПРЕМАН САМ ДА ЗАВРШИМ ПОСАО ДО КРАЈА – КАЖЕ ИВКОВИЋ

За завршетак градње првих 80 станова потребно је обезбедити још око 102 милиона динара. До сада је уложено око 55 милиона динара. Међутим, пројекат је тако направљен да се део средстава мо-

МАРИЈА ХОЋЕ ФОНДАЦИЈУ ЗА СЕБЕ

„Марија Богдановић у ствари хоће да Фондацију узме за себе, под изговором да је то Фондација Универзитета у Београду, да би се обрачунавала са ветрењачама. Прошлост је њено главно занимање. Када би она преузела Фондацију ја верујем да би она пукла и да би престала да живи” – тврди Ивковић.

же обезбедити продајом пословног простора у насељу. У приземљу зграде се налази 12 локала и атељеа. „Наша првобитна зами-

Што се тиче начина коришћења средстава Фондације. 2. Одлуке о оснивању Фондације утврђено је да се "имовина Марије може користити искључиво за решавање стамбених проблема младих научних радника Универзитета у Београду".

Чл. 9. оснивачког акта Универзитет као оснивач је обдони своје право да даје сагласност на Статут Фондације.

Први Статут Фондације донео је Управни одбор Марије на седници одржаној 21. фебруара 1996. године и на тај акт јавит Универзитета у Београду дао своју сагласност на седници одржаној 16. априла исте године.

Нови статут донео је Управни одбор Фондације 07. децембра 1999. године и на тај акт није дата ништа је затражена сагласност органа управљања Универзитета, као оснивача.

Одредбама овог статута измењен је назив Фондације, ширени су циљеви Фондације, али намена средстава и измењен је јавит Управног одбора чије се одлучивање од битних одредаба јавит о оснивању ове Фондације.

С обзиром на изнето чињенично стање, упозоравамо вас јавит статут Фондације не може произвести правно дејство све док ивич (одн. оснивачи) не донесе одлуку о измени одговарајућих одбн акта о оснивању. Стога сматрамо да све правне радње путеве од стране илегално изабраног Управног одбора Марије нису правно ваљане и биће оспорене од стране оснивача ивич предвиђен позитивним прописима.

РЕКТОР

М. Богдановић
Проф. др Марија Богдановић

Писмо ректора проф. Марије Богдановић, које је нанело штету младим научним радницима

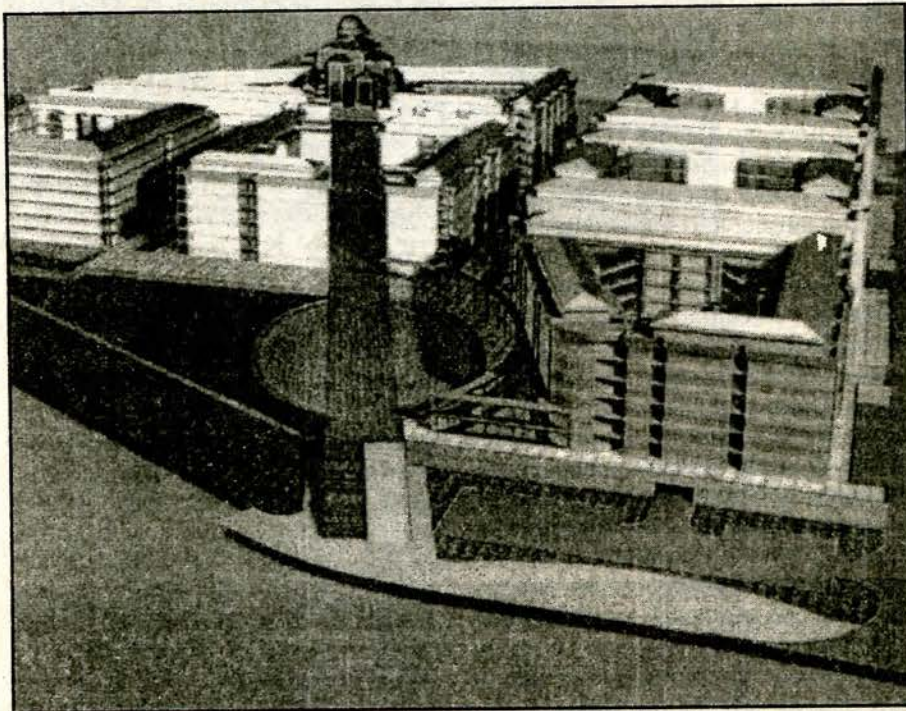
сао је била да се новац, прикупљен продајом пословног простора, убацује у масу и снижава цену стана. Ја сам сада на ивици, да уколико се они, ни након 10 месеци, не оспособе да раде, окупим стари Управни одбор, и да им кажем: - Поштована господо ви сви знате, а ево вам и доказни материјал, да сам више пута писао и упозоравао и Универзитет и Владу, да треба наставити са градњом јер

ИЛИ НА ПУТУ ИЛИ НА САСТАНКУ

Наши покушаји да контактирамо ректора Београдског универзитета, Марију Богдановић, остали су без успеха. Када смо први пут звани, рекли су нам да је она на путу, следећи дан је такође била на путу, а исти одговор смо добили и код следећих покушаја, да са њом ступимо у контакт. Питамо се да ли Марија Богдановић, некада, у свом кабинету нешто ради или само путује. Слична прича је била код министра за науку и технологију, професора Домазета и његовог помоћника Пешића. Они нису путовали већ су састанчили. Ни после љубазне молбе њихове секретарице да оставимо свој број телефона, да ће нам се они сигурно јавити, до дана данашњег то се није десило.

ће последице, по младе људе, бити катастрофалне. Пошто они, прстом нису мрднули, хајде да ми завршимо сада те станове” - прича Ивковић и наставља „Продаћемо 33 стана на тржишту, по тржишним ценама, 12 пословних простора и према мојих проценама за ове људе, који су већ платили, цена ће се врло мало повећати. Али ми тиме решавамо само проблем оних 47 младих људи који су ушли у посао а шта је са оних 770 који такође могу да дођу до стана по повлашћеним ценама, по систему кредита, који данас још увек не постоји за станове. Зато сам молио да се настави са радом Фондације. Уколико они стварно и даље ништа не започну или уколико се одлучимо на ову солуцију значи да се идеја завршава на 47 станова.

И док се ДОС препуцава ко ће преузети коју фотелу, млади научници одлазе из земље. Њихова судбина, очигледно није у сфери интересовања актуелног режима. У којој то држави, неко из своје сујете, може да прогласи 50 уговора неважећим?

Да ли ће под ДОС-ом универзитетско насеље икада бити завршено?

МИНИСТАР ПРОСВЕТЕ И СПОРТА ЧЛАН СЕКТЕ ЈЕХОВИНИ СВЕДОЦИ

СКАНДАЛОЗНО

„Министарство просвете је гломазан апарат. Ми имамо проблема, као и сви други, са кадровима од којих многи конзервативно размишљају”, пожалио се министар просвете Гашо Кнежевић на једној трибини посвећеној реформи школства и још додао да се нада да ће сви за послени слушати глас који долази с врха Министарства јер, како каже он, „економска криза неминовно ствара отпор, али ту бих вам само нешто рекао - најскупља школа је лоша школа”. Министар се није задржао само на речима већ је кренуо и на дела. У време када се у јавности води полемика око увођења веронауке у школе, министар је одлучио да се сам истакне у овој сфери образовања. Како сазнајемо, из врха ДОС-а, министар просвете Гашо Кнежевић је као дугогодишњи члан „Јеховиних сведока”, одлучио да на ову тему едукује и децу по неким новобеоградским основним школама. Под ингиренцијом његових помоћника, деца је дељен пропагандни материјал секте „Јеховини сведоци”, (стручњаци који се баве проблематиком секти, годинама указују на штетност „Јеховиних сведока” и њиховог учења на духовно здравље људи). Када су се огорчени родитељи, шокирани пропагандним материјалом, који су деца донела кући побунили, директорка једне новобеоградске основне школе „Ратко Митровић”, Гашин помоћник, изјавила је: „Па шта, то се десило само једног дана”. У овој школи ни-

је дељен само пропагандни материјал већ су „Јеховини сведоци” одржали свој скуп, а када су чланови једне странке затражили да им се омогући да одрже предавање, посвећено борби против секташких учења, директорка није била расположена за сарадњу.

ЕЈ ГАШО, ГАШО...

Шта грађани мисле о члановима Владе припадницима појединих секти

- Државу треба да воде одговорни и способни људи а не они који гледају само себе.
- То је страшно. Какве секте? Да ли је он свестан што то значи? Он је на одговорном месту.
- Да се Гашо питао, веронауке вероватно никада не би било у школама. Можда би се проучавало учење „Јеховиних сведока”.
- То је скандал. Али од те Владе ме ништа не изненађује. Једини спас је да их што пре скинемо.
- Човек не сме више децу ни у школу да пошља. Ако је он члан секте, какве ли је директоре поставио.

КАКО НАРОДНА БАНКА И ГУВЕРНЕР ДИНКИЋ ТРОШЕ ПАРЕ

ЗА УДОБНИЈЕ И ХЛАДНИЈЕ ЛЕТО

Народна банка Југославије, пре пар дана, објавила је у новинама, оглас путем кога тражи понуде за набавку и уградњу 44 комплетне гарнитуре расхладних уређаја, јачине 3,5-5,5 kW за своју пословну зграду. Можда би у неким другим временима, било похвално једно такво оплемењивање пословног простора али у тренутку, када због недостатка средстава престају да раде јавне кухиње, дечији додаци од 20 марака треба да покрију трошкове једне породице, када радници једва преживљавају јер њихове плате мирују а цене сваки дан расту, такво оплемењивање простора већина становника ове земље сматра расипништвом. За „Самсунгов” клима уређај са уградњом треба извојити 1.550 марака, за „ЛГ” 1.600 марака, „Панасоник” 1.950, „Фуџи” 2.000, а за „Мицубиши” 2.250 марака. У случају да у цену није урачуната уградња она кошта 150 марака по расхладном уређају. Народна банка Југославије и гувернер Млађан Динкић за своје хладније лето издвојиће од 70.000 до 100.000 марака. Под условом да додатно не плаћају уградњу поменутих уређаја.

НАРОДНА БАНКА ЈУГОСЛАВИЈЕ
ЗАВОД ЗА ОБРАЧУН И ПЛАЋАЊА
ЦЕНТРАЛА БЕОГРАД,
Београд, Пон Лукшиа 7-9

ОГЛАШАВА

ПРИКЉАЂАЊЕ ПОНУДА ЗА ИЗБОР НАЈПОВЉИЈИХ ПОНУДАЧА ЗА ИСПОРУКУ И УГРАДЊУ КЛИМА УРЕЂАЈА У ПОСЛОВНОЈ ЗГРАДИ У БЕОГРАДУ, ПОП ЛУКШИА 7-9

Позив се прикупљају за изабавку и уградњу клима уређаја - сплит систем и прозорских климатизера, и то:

1. Клима уређај - сплит систем (дваспратно), капацитет хлађења око 3.500 W, капацитет грејања око 3.800 W 1 комада.
2. Клима уређај - прозорски (једноспратно), капацитет хлађења око 2.000 W, капацитет грејања око 2.200 W 3 комада.
3. Клима уређај - прозорски (дваспратно), капацитет хлађења око 2.600 W, капацитет грејања око 2.800 W 10 комада.
4. Клима уређај - прозорски (дваспратно), капацитет хлађења око 3.500 W, капацитет грејања око 3.800 W 25 комада.
5. Клима уређај - прозорски (осамспратно), капацитет хлађења око 5.500 W, капацитет грејања око 5.500 W 5 комада.

Занимљивостима понуђачи приликом сачињавања понуде треба да доставе:

1. Марку и земљу произвођача клима уређаја.
2. Капацитет хлађења, капацитет грејања, потрошњу као и друге техничке податке.
3. Цену - посебно за испоруку, посебно за уградњу.
4. Висину аванса.
5. Гарантни рок и доказ о поседовању сопственог сарадника и резервних делова.
6. Рок за испоруку и рок за уградњу.
7. Доказ да су регистровани за обављање делатности.
8. Референце о раду.

Поставке понуде доставити у затвореној коверти са надписом: „Понуда - не отварају”, на адресу: Народна банка Југославије - Завод за обрачун и плаћања, Централна Београд, Пон Лукшиа 7-9, за Комисију за избор најповољнијег понуђача за набавку клима уређаја.

Рок за достављање понуда је 8 дана од дана оглашавања. Избор најповољнијег понуђача, обавиће се у року од 3 дана од истега рока за достављање понуда.

Битне информације могу се добити преко телефона 3203-240, сваког радног дана од 8:00 до 15:00 часова.

Напомена: Пре достављања понуде, понуђач је обавезан да се не лично посети уградња са техничким условима за уградњу климатизера.

**Тражимо да се рад и мука сељака урачунају у цену хлебног зрна
—поручили сељаци министру пољопривреде**

СЕЉАЦИ ПРОТИВ ВЕСЕЛИНОВА

Незадовољни откупном ценом пшенице од 7,5 динара по килограму и притиснути како кажу другим „сељачким мукама” неколико стотина банатских ратара, са више десетина својих комбајна и трактора недавно блокирало магистралне путеве у јужном Банату... Једночасовна блокада путева Панчево—Ковин—Смедеревево и Панчево—Зрењанин—Кикинда како је најавио један од организатора Душан Глуваков, генерални секретар невладине организације „Банатски форум”, само је почетак једног социо—економског бунта.

Протест је организован да би указао ресорсним министрима а пре свега републичком министру пољопривреде, Драгану Веселинову, на стање у нашој пољопривреди, да откупна цена од 7,5 динара не покрива трошкове производње а ту је и спорна исплата на рате... „Чистом економском рачуницом указано је да овогодишња пшеница мора да кошта 10 динара по килограму и да мора бити исплаћена у готовом како би паори могли да обаве наредну сетву” каже Глуваков и додаје. „Од сељака се очекује да редовно плаћују своје обавезе у готовом новцу у супротном следе велике затезне камате. Такође репроматеријал, вештачко ђубриво, нафту купују за готов новац. С друге стране држа-

ва је најавила измирење својих обавеза према сељацима у три рате”.

ЧУПАЊЕ БРКОВА

Највише критика изречено је на рачун министра Веселинова. Сељаци незадовољни његовим радом кажу да је дволичан и непоштен према бирачима. „Начин на који се обраћа паорима, када скупи храброст и времена да изађе из своје лимузине и зађе у наш део света, у који се некада клео је страшан” каже један од учесника у блокади који наставља да се јада. „Назива нас нерадницима и поручује: - Те њихове уцене неће проћи нека се тако понашају са својим ћаћом а не са нама. Ми му поручујемо да народ није глуп, и да он треба да се забрине за своју будућност”. Глуваков каже да је такво

понашање једног министра доказ лошег васпитања и да није чудо што је Веселинов тако васпитаван. „Његов отац био је један од највећих комуниста и главни предводник хајке на сељаке. Радио је

ПОСЛЕ СЕНА СТИЖУ ГОВНА

У последњој акцији банатског форума, незадовољни сељаци са око педесет бала саме блокирали су улаз у зграду где станује Драган Веселинов, и најавили да би следећи корак могла бити - блокада стајским ђубривом. Министар Веселинов прошао је поред бала као да их није видео.

КРАЈ ЈЕДНЕ ЛАЖНЕ ЉУБАВИ

Иако се Драган Веселинов стално позивао на паоре и говорио да је уз њих и да су они уз њега то није тачно - каже Глуваков и додаје да Народна сељачка странка коју је основао Драган Веселинов никада није могла да окупи паоре јер сељаци нису желели у странку човека чији је отац њима чупао бркове.

такве ствари којих би се већина грађана стидела. Сељацима је отимао имовину, са тавана скидао последње залихе жита и чупао бркове. То је историјска чињеница коју нико не може да побије. Ја стојим иза тога - каже Глуваков.

Сељаци наводе да су се поново појавили накупци који кеш парамата откупљују србијанску и војвођанску пшеницу по цени која је нижа и од загарантоване. Како кажу, надлежни су упознати са тим а постоје индиције да су то лични накупци министра Веселинова. Вагон војвођанске пшенице у Македонији продаје се за 3,5 хиљада марака. Они поручују да, иако су ресорни министри Веселинов и Витошевић остали потпуно глуви, неће одустати од својих захтева. „Тражимо да се рад и мука сељака урачуна у цену хлебног зрна, а упозоравамо ресорне министре да су одговорни за пљачку земљорадника. Због тога страхујемо да ће за министра Веселинова и жалост за нашу пољопривреду бити прекасно, када хиљаде демонстраната и трактора буду блокирали све путеве и градове у земљи” - изјављује Глуваков.

МИНИСТАР И ЊЕГОВИ АФИНИТЕТИ

„Када је Јапан као хуманитарну помоћ дао новац за куповину вештачког ђубрива из Румуније овде је то ђубриво продавано нашим сељацима. То је лично организовао ресорни министар Драган Веселинов. Посредством социјалистичких фирми, преко којих је то радио, својевремено, бивши министар пољопривреде Недељко Шиповац, Драган Веселинов је организовао и продавао 100 килограма вештачког ђубрива за 50 ДМ. Када је помоћ намењена нашим сељацима, стигла до њих она је жестоко наплаћена. Где су завршиле паре од помоћи то заиста не знам”. Тврди Душан Глуваков, генерални секретар „Банатског форума”.

МИНИСТРЕ ШТА ЈЕ СЕНО А ШТА СЛАМА

После консултације са сељацима из Баната и других делова Војводине и Србије, Банатски форум закључио је да „није време за неозбиљно понашање републичког министра пољопривреде, Драгана Веселинова”, који

ИСПЛАТА У НАТУРИ И ЖИВОТ У НАТУРИ

Исплата ће наводно бити обављена у року од осам недеља по откупу, у три рате. У том периоду од осам недеља земљорадници ће моћи уместо новца да узимају пољопривредну механизацију у односу 4,2 вагона пшенице за један трактор, рекао је републички министар за пољопривреду Драган Веселинов. Поред механизације, држава за пшеницу нуди и вештачко ђубриво. Да ли, оно бесплатно из хуманитарне помоћи?

својим лаконским наступима у медијима иритира пољопривредне произвођаче, док време пролази. Како саопштава „Банатски форум” сасвим је разумљиво зашто министар не разликује сламу од сена „јер се као сва друга банатска деца није играо на слами и житу за време вршидбе већ је летовањепроводио на острву Ванга где се његов отац као високи Титов поглавник одмарао, од спровођења откупа, чупања бркова и других комунистичких тортура над банатским кулацима”. Банатски форум упозорава да министар није стручан и да би било добро да се за господина Веселинова организује један квиз, да погоди бар половину од 30 пољопривредних производа који се пред њега изнесу. Уколико „потрефи” више од половине треба да остане министар и Банатски форум неће потезати питање његове стручности.

Оптужбе на рачун министра стижу из других крајева Србије као и најаве нових сељачких побуна.

БУДУЋНОСТ ПОЉОПРИВРЕДЕ МАГЛОВИТА И ЦРНА

О откупној цени пшенице, незадовољству сељака, кретањима на светским продуктним берзама као и о будућности пољопривреде за Велику Србију говори др Станко Студен стручњак из области пољопривреде.

О ОТКУПНОЈ ЦЕНИ ПШЕНИЦЕ

Др Станко Студен: Досовска влада је и овог пута обманула сељаке. Када је утврђена заштитна цена од 7,5 динара по килограму она је можда и могла да задовољи очекивања сељака, зато што је курс марке у том тренутку био релативно реалан. Двадесет пет пхфенинга по килограму, је било нешто мање од цене пшенице на светском тржишту. Међутим, сада стручњаци Економског института сматрају да је реалан курс марке од 4,5 динара и постоји могућност да након откупа пшенице држава девалвира динар. У том случају, сељаци неће до-

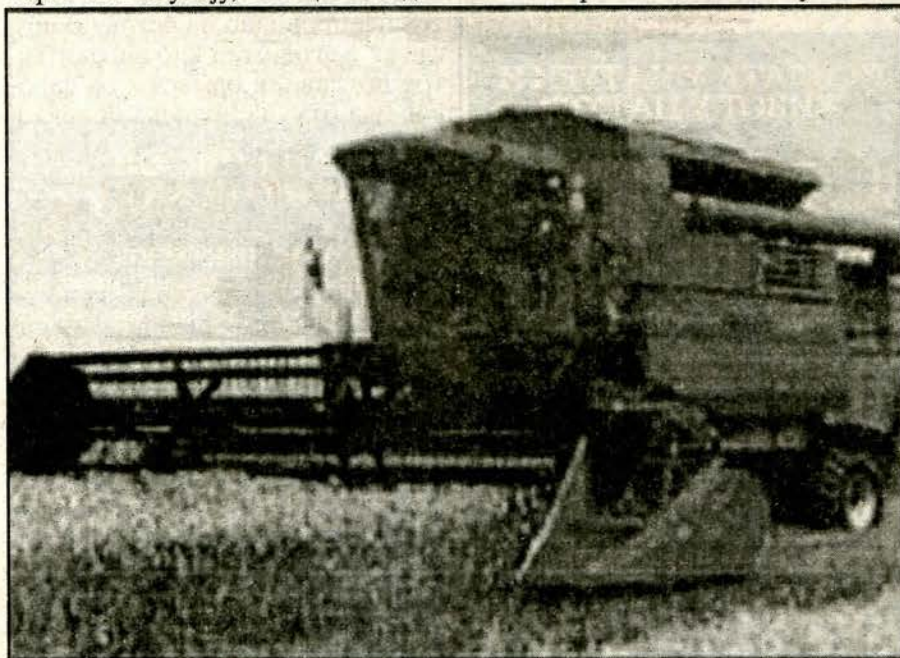
бити 7,5 динара по килограму него 5 динара. Што за њих представља праву катастрофу. Цена пшенице не би покрила ни трошкове сетве који су, зато што се сетва обавља у неповољним условима, последњих година повећани.

О НАЧИНИМА УТВРЂИВАЊА ОТКУПНЕ ЦЕНЕ

Др Станко Студен: Југоаграр пословно удружење пољопривредних произвођача изашло је у јавност с калкулацијом и предлогом да откупна цена пшенице буде 8,5 динара. Том ценом они су бранили интересе Савезне и Републичке владе а не интересе сељака. Откупна це-

на мора бити већа, а она се објективно може израчунати на основу цене педесет производа и једног грама злата. Такав модел утврђивања цене, признат је у свету јер пружа могућност за најобјективније израчунавање цене. По тој рачуници откупна цена пшенице је 11,5 динара по килограму. Све што је испод тог нивоа представља губитак за сељаке и произвођаче пшенице. Треба имати у виду да су надлежни министри изјавили да цена од 7,5 динара покрива производњу пшенице само ако је принос већи од 4,5 тона по хектару. Имајући у виду малу примену агротехничких мера, семена, вештачког ђубрива, због своје скупоће, не можемо да очекујемо просечне приносе од 4 тоне по хектару. Мањи приноси од тога при овим условима забележиће чисте губитке. Чак и да је откупна цена знатно већа сељаци би опет били на губитку.

О ПОНУЂЕНОМ НАЧИНУ ИСПЛАТЕ

Др Станко Студен: Сељацима такође није испуњено обећање да ће пшеница бити плаћена одмах након откупа, јер очигледно, да држава нема новац. Држава није успела да откупи ни 600 хиљада тона пшенице, чиме би се обезбедила прехрана становништва у наредном периоду. За откуп је било потребно издвојити од 4,3 до 4,5 милијарди динара. Пошто није обезбеђен тај новац држава је најпре, сељацима обећала да ће своје обавезе регулисати у две месечне рате, у року од месец дана, након продаје. Када су увидели да ни тај рок, није могуће испоштовати, објавили су да ће пшеница бити исплаћена у три рате.

О МОГУЋЕМ ИЗВОЗУ

Др Станко Студен: Уколико Влада не може да откупи пшеницу, она мора да омогући извоз. С друге стране због високе цене кукуруза од 11 динара и остале сточне хране постоји реална опасност да ће сељаци пшеницом хранити своју стоку. Реално је међутим, очекивати да ће пшеницу извозити државни монополисти и на њој зарађивати.

О НЕЗАДОВОЉСТВУ СЕЉАКА

Др Станко Студен: Сељаци су огорчени, и разочарани због тога

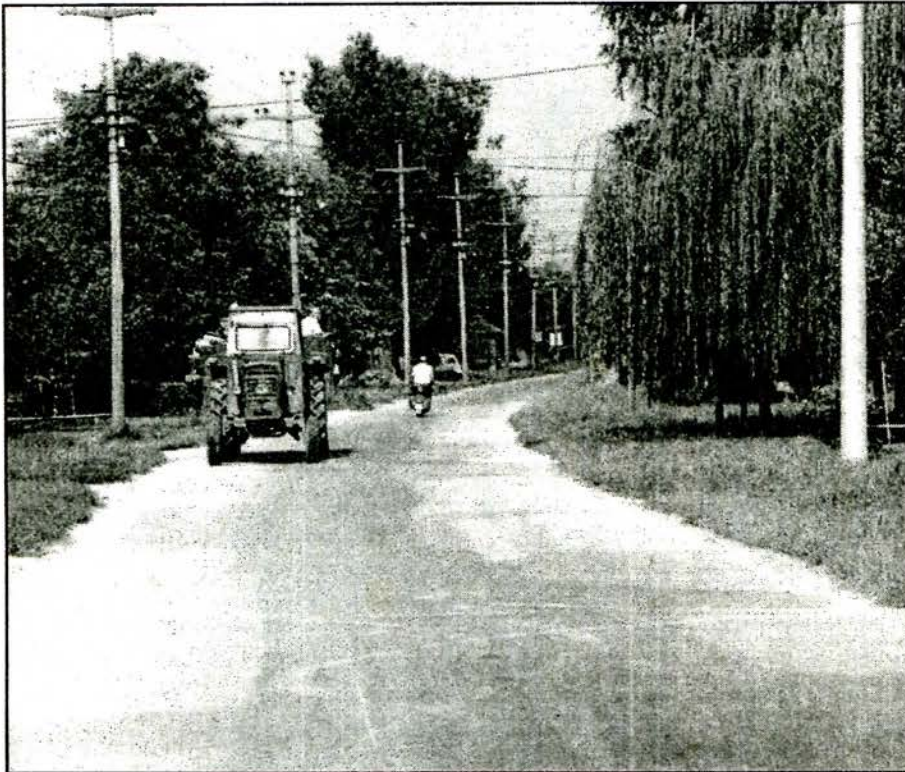

што ДОС није успео да испуни своја обећања и поправи њихов материјални положај. Механизацијом су блокирали путеве и тиме први пут озбиљније показали јавности и држави да су спремни да се боре за одбрану својих права. Треба их подржати у томе. Пре пар недеља протествовали су и произвођачи малина, јер су представници владе и републички премијер Зоран Ђинђић на Златибору уговорили откупну цену малина са власницима хладњака, закупцима, трговцима са свима сем са малинарима. Који су за цену сазнали из медија.

О БУДУЋНОСТИ ПОЉОПРИВРЕДЕ

Др Станко Студен: Сељаци кажу да ни у ком погледу стање у пољопривреди ове године није боље него претходних година. Неки трендови су чак неповољнији. Савезна влада није на време обезбедила кукуруз из увоза и другу сточну храну па су сточари приморани да десеткују свој сточни фонд. У првом кварталу ове године заклано је више прасади него у истом периоду прошле године и за 30 одсто више телаци. Такође су огорчени што је Савезна влада у периоду када је сточна храна била најјефтинија увезла млеко и млечне прерађевине за више од три милиона марака. Због презасићености тржишта страним производима, домаћи производи стоје на залихама. Произвођачи уља и шећера су незадовољни јер је влада увезла шећер и уље по дампингованим ценама, у тренутку када су шећеране и уљаре требале своје производе да пласирају на тржите, и продајом прикупе новчана средства за финансирање нове сетве репе и сунцокрета. Можда ћемо тако доћи у ситуацију, да због немогућности да се кредитира домаћа производња, увозе у наредном периоду и шећер и уље.

Будућност пољопривреде видимо магловито и веома црно. Показало се да актуелна власт нема намеру да уложи капитал у набавку механизације и производњу вештачког ђубрива у домаћим фабрикама. Њихова стратегија је увоз на штету домаће пољопривреде.

Какав интерес има Савезно министарство за пољопривреду, водопривреду и шумарство да уништи домаћу пољопривреду?

ЗАПАДНЕ КРАВЕ ПРОТИВ ДОМАЋИХ

Домаћа кондиторска индустрија као сировине у производњи користимлеко и маслац увезене из подручја заражених крављим лудилом. Због претрпаности огромним количинама млека, које немају где да пласирају, домаће млекаре престале са радом.

Е нормни увоз млечних производа по дампингованим ценама прети да уништи домаћу млекарску индустрију и примарни сектор пољопривреде. Због презасићености тржишта производима из увоза, поједине млекаре су обуставиле рад а сељаци због немогућности да продају своје производе, млеко користе као сточну храну. Упркос здравом сточном фонду и сточној храни, који су данас реткост у свету, страни производи сумњивог квалитета и порекла потиснули су домаће производе.

Млекарска индустрија упутила је предлог Савезној влади да уведе одређене прелемане за млечне производе из увоза, како би се заштитила домаћа производња. Иако је постигнут договор прелемани још увек нису ступили на снагу каже Бранислав Бањанац председник управног одбора Новосадске млекаре. „У нашој млекарској постоје велике залихе млека у праху и маслаца у блоку, мада су значајне количине и дуготрајног млека и сирева, које је немогуће пласирати, због ниже цене ових производа из увоза” - рекао је Бањанац, који тврди да после толико година имамо једну алармантну ситуацију на тржишту млека и млечних производа, која до сада у пракси није забележена. Како кажу поједини произвођачи, многе одлуке Владе су контрадикторне и тешко схватљиве. Влада је утврдила солидну откупну цену млека, од 15-16 динара по литру, али није увела прелемане и царинске стопе како би стимулисала и заштитила домаћу производњу. Уместо тога она је дозволила увоз ових производа по дампингованим ценама чиме је домаћа производња паралисана. С друге стране, док траје увоз,

прича Бањанац „на Западу харају разне сточне болести, међу њима, и болест лудих крава, које су преполовиле или готово потпуно зауставиле продају на тамошњим тржиштима. Да би се решили проблема и великих количина залиха, западне земље су морале да сниже цене својих производа. Те нешто јефтиније производе купиле су многе земље које имају слабију куповну моћ становништва, међу њима је и Југославија”.

ШТА СА ЗАЛИХАМА?

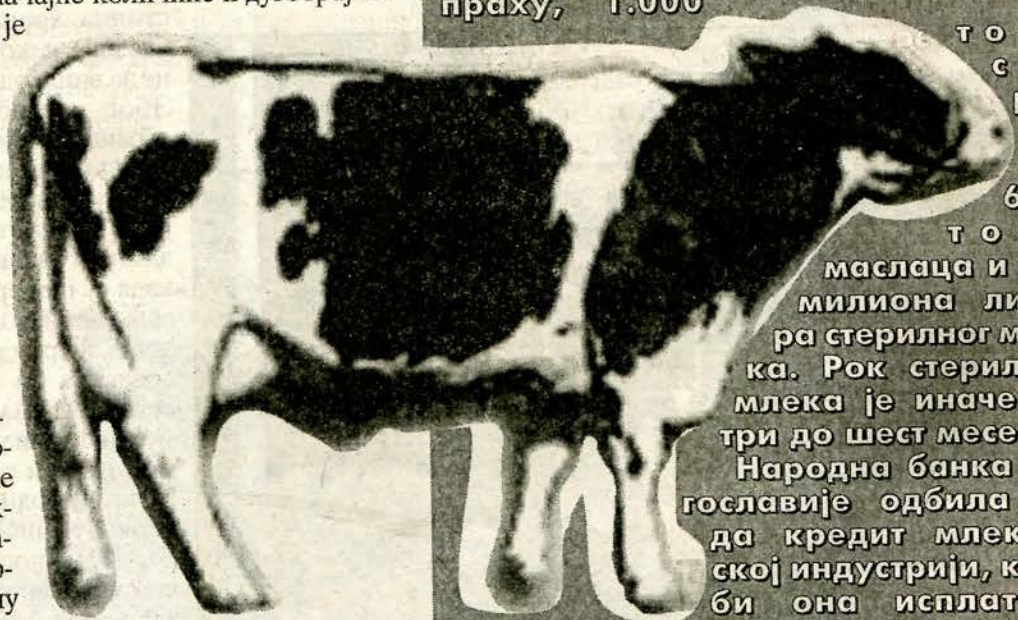
Млекарска индустрија нагомила-ла је залихе млека и млечних производа до забрињавајућих размера. На лагеру је око 1.000 тона млека у праху, 1.000

тона
си-
ра,

600

тона

маслаца и пет милиона литара стерилног млека. Рок стерилног млека је иначе од три до шест месеци. Народна банка Југославије одбила да да кредит млекарској индустрији, како би она исплатила примарне произвођаче. Залихе није откупила ни Дирекција за робне резерве.

Млекари су Министарству ставили до знања да одлуке доносе нестручни људи који нису упознати са проблемима из ове области. Министарство је после овакве реакције млекарске индустрије и примарних произвођача, забранило увоз али прелемани који постоје у свим земљама нису ступили на снагу. „Запад тражи да ми отворимо наше тржиште за њихове производе. Ми му у томе још и помажемо, док они за неке производе имају преламане и од 100 одсто. Увоз по дампингованим ценама није дозвољен ни у једној западној земљи” - каже Бањанац. Својевремено је Сомборска млекара покушала да извезе сир у Швајцарску али због високих прелемана од 100 одсто, којима је Швајцарска штитила сопствену производњу, сир је био неконкурентан. Пре санкција био је дозвољен једино извоз овчијег сира у САД и Немачку, зато што се он тамо није производио.

МЛЕКО ИЗ ХОЛАНДИЈЕ, ПАПИРИ ИЗ СЛОВАЧКЕ

Поставља се питање да ли је увоз био неопходан и да ли домаћа производња није била у стању да подмири тражњу. „Исто питање смо поставили и ми надлежнима. Међутим, одговора није било. Сматрам да се вероватно ради о интересима појединаца” - каже Бањанац и наставља „Када смо поставили питање зашто уопште није забрањен увоз, због разних сточних болести па и “крављег лудила” одговор је био - Па млеко и оно што је увезено није из ризичних земаља, већ Мађарске и Словачке. Сада видимо да су се и тамо појавиле разне заразне сточне болести, али ако и то оставимо по страни, неизбежно је питање. - Не сумњате ли да млеко може да буде из Холандије а да само папири буду из Словачке”.

На захтев Управног одбора млекарске индустрије и Југоаграра одржан је састанак у Савезном министарству пољопривреде, водопривреде и шумарства када је утврђена царинска стопа која се још увек не примењује из непознатих разлога. Стопа за маслац износи 30 одсто, за сиреве 20 одсто као и за стерилно млеко, воћни јогурт и киселу павлаку. Међутим, како сматрају произвођачи, да би се постигла нека реална цена која би се изједначила са дампингованом ценом са Запада (које су земље увеле само да би се производи уопште продали), морали би да буду утврђени додатни преламани од 50 динара за маслац, 45 динара за сиреве и 60 динара за млеко у праху.

Док наши производи због настале ситуације у сточарству постају све интересантнији за многа тржишта Африке, Азије, па и Европе, домаћа кондиторска индустрија у својој производњи као сировине, користи производе из увоза сумњивог квалитета. Многе мле-

Да ли се домаће чоколаде праве од млека крава заражених крављим лудилом?

каре између њима и Неготинска због залиха које немају где да пласирају престале су са радом или су увеле само одређене дане у недељи када врше откуп. За

И КРАВЕ УБИЈАЈУ!

Од 1986. године када се болест лудих крава појавила у Великој Британији, регистровано је око 160.000 случајева људи оболелих од последица ове болести, која проузрокује дегенеративне промене на мозгу који претвара у пихтијасту масу. Према незваничним подацима у Великој Британији од Бовине спонгиформне енцефалопатије умрло је око 100 особа. Два смртна случаја регистрована су у Швајцарској.

то време сељаци су још увек у чуду, не могу да верују шта их је снашло. Домаћа чоколада, кекс и остали производи праве се од увозног млека. Као да су њихове краве здраве а наше болесне, а доказано је да је обрнуто.

ТРЕБА ЛИ ПОКЛОНИМА

Уместо истинске помоћи стране донације уништавају домаћу производњу и трују становништво. Због илегалног увоза прашкастих инстант напитака Зука, Степа, Болера, домаћи воћари и произвођачи воћних сокова губе тржиште Србије у вредности од неколико стотина милиона литара. Ко је увезао и зашто покварена јаја и радио-активно млеко у праху, за чије су уништавање потрошени милиони?

Крајем јуна на Пољопривредном факултету у Београду, као најстаријој високошколској установи и научној институцији из ове области на Балкану, уз учешће преко 130 стручњака из области пољопривреде, организован је научни скуп о агробизнису и руралном развоју у нашој земљи. Професор др. Софија Пекић, декан факултета, истакла је да је ово само први из серије научно-стручних скупова са темама које су значајне не само за високошколско образовање и науку већ и за развој пољопривреде, прехранбене индустрије, села као и наших спољнотрговинских односа у промету прехранбених производа. Професор Пекић је истакла да је тема агробизниса и рурални развој најопштија из серије тема, али најзначајнија за сагледавање места и улоге агробизниса у развоју наше привреде и друштва. За јесен је најавила два скупа са интересантним темама. Први скуп биће посвећен генетски модификованим производима који побуђују пажњу у свету, а поготово код

нас, са донацијом генетски модификоване америчке сојине сачме. Други скуп биће посвећен глобалним климатским променама, ефектима суше и изазовима за нашу пољопривреду.

ТРУДИ ПОКЛОНИ

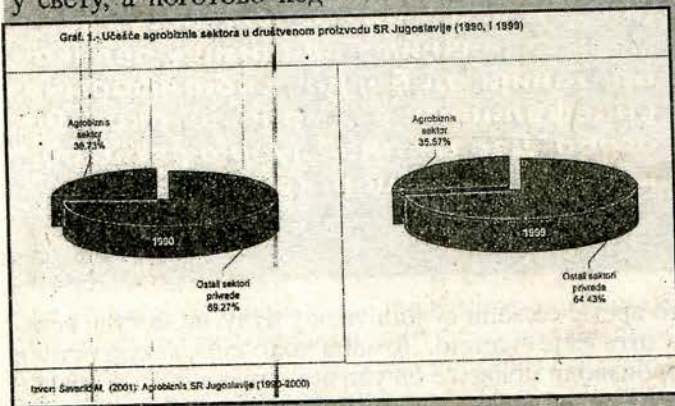
Први скуп је протекао у полемици великог броја дискусаната како развијати домаћу пољопривредну производњу и прехранбену индустрију као најважније секторе наше привреде. Посебна пажња је била посвећена заштити домаће производње од нелојалне иностране конкуренције и проблема

које изазивају донације и хуманитарна помоћ сумњивог квалитета и порекла. Посебно је било запажено излагање проф. др. Миладина Шеварлића. Професор је истакао да, иако се „поклону у зубе не гледа“ поред хуманитарних аспеката донаторске помоћи појављују се први знаци који указују да су поједине донације имале карактер стицања дугорочне увозне зависности

ЗАШТО СЕ КРИЈЕ УВОЗНИК?

Како и којим путевима прашкасти сокови улазе на наше тржиште права је енигма. На појединим кесицама пише да је произвођач Чиле а експортер из Риге или Бањалуке, али то је усамљен случај, обично се не наводи име увозника. Упркос томе производи се регуларно рекламирају на свим медијима и без проблема продају.

наше земље а не истинске помоћи. Проф. Шеварлић је, позивајући се на натписе у нашој штампи, навео примере добијања хуманитарне помоћи у јајима, од којих је преко 1.000.000 комада, морало да буде уништено јер им је истекао рок употребе. Сличну судбину имало је и радио-активно млеко у праху. „Посебно је индикативна донаторска помоћ у јестивом уљу и шећеру, који су продавани на нашем тржишту, по ценама нижим од цена нашег уља и шећера. Због чега домаће уљаре и шећеране нису могле да пласирају своје залихе производа и тиме обезбеде неопходна кредитна средства за финансирање наредне сетве ових култура“, истакао је професор. Присутни и сам професор су се сложили да је посебно дискутабилна Америчка донација од

Пољопривреда најважнији сектор привреде

У ЗУБЕ ГЛЕДАТИ

Ко је увезао покварена јаја за чије уништавање су потрошени милиони?

50.000 тона генетски модификоване сојине сачме о којој и у свету и код нас постоје веома контроверзна мишљења.

ПРОИЗВОДИ КОЛИ САДРЖЕ АСПАРТАН У ВЕЋИНИ ЗЕМАЉА ИЗБАЧЕНИ ИЗ УПОТРЕБЕ

На крају свог излагања професор Шеварлић је посебно изложио проблем нелојалне конкуренције, увозничког лобија, на нашем тржишту. Као пример негативних ефеката неконтролисаног снабдевања нашег тржишта, навео је пример увоза прашкастих производа (Зуко, Степ, Фрути, Болеро итд.) од којих се припремају освежавајући напаци. Наводећи пример, једног од тих прашкастих производа, од којих се 5 грама производа 2 литра освежавајућег напитка, професор је указао да само по основу увоза једног шлепера кесица овог прашкастог производа наши произвођачи воћа и воћних сокова губе део домаћег тржишта у обиму од 10 милиона литара воћних сокова. Он је такође навео да супротно нашим прописима ови прашкасти производи садрже фотографију или цртеж воћа и тиме доводе потрошача у заблуду да се ради о концентратима воћних сокова. „Већина ових производа садржи де-

мода ове инстант сокове не пију одрасли од 70 кг већ деца, која су неупоредиво мање тежине. Он каже „Наши надлежни државни органи и поред упо-

зорења, од стране Савеза организација потрошача Србије, или нису у могућности или не желе да спрече овај и овакве видове злоупотребе либерализације нашег тржишта и да заштите здравље домаћег становништва“. Он је такође додао, да као што се мало води рачуна о домаћим произвођачима воћа и воћних сокова да се исто тако мало води рачуна и о неконтролисаном увозу из иностранства. „О овоме у овој земљи мало ко води рачуна“.

СРБИ НА КИНЕСКОМ ПУТУ

О примеру истискивања домаће производње, говори случај Кине која је, упркос својој у свету познатој кухињи и 13.000 националних јела, изгубила битку са америчким произвођачима хране. Мегдоналд, Америкен Чикен и америчке крофнице, на подручју Кине остварују годишњи промет од 3 милијарде долара. Њихов план је да у 2005. години промет повећају на 8 милијарди долара.

На крају, професор Шеварлић је одговорио на питање које је поставио на почетку свог излагања. Ко су највећи и најсигурнији донатори у храни? Он је истакао да то нису ни Светски програм за храну, ни Европска унија, ни САД, већ су то засигурно и једино наши сељаци и радници у пољопривредним предузећима који најпоштеније и најтеже зарађују свој динар даноноћним радом на њиви или у штали. На крају, помало шаливо, проф. је учесницима овог импозантног скупа поручио: „Верујте ми нисам националиста - али: купујмо наше!“ Што је иначе слоган једне маркетиншке агенције која пропагира куповину домаћих производа.

ШЉАМ СЕ ПОКЛОЊИМО

ПРЕБЛАГО ЈЕ РЕЋИ ДА ЈЕ ЖУРКА ВИЛИЈЕМА МОНТГОМЕРИЈА ПОВОДОМ 4. ЈУЛА ДАНА НЕЗАВИСНОСТИ САД, ИЗАЗВАЛА ГАЂЕЊЕ КОД СВАКОГ ЧАСНОГ СРБИНА.

САВ ШЉАМ НА ЧЕЛУ СА ВОЈИСЛАВОМ КОШТУНИЦОМ ТЕ ВЕЧЕРИ ЈЕ ДОШАО ДА СЕ ПОКЛОНИ ОНИМА КОЈИ СУ УБИЈАЛИ СРПСКИ НАРОД.

МОНТГОМЕРИЈУ

СЕЋАТЕ ЛИ СЕ АГРЕСИЈЕ?

**ТРИ ПЛАТЕ ДА СЕ
УТОЛИ ГЛАД**

Вредност потрошачке корпе од 65 намирница за четворочлано домаћинство у јуну је, према подацима Савезног завода за статистику, износила 11.452 динара, што представља повећање за 4,3% у односу на мај. Највише су поскупеле неке врсте воћа и поврћа. Крушке су скупље за 58%, јабуке за 35%, поморанџе за 17%, лимун за 15%, спанаћ за 21% а цвекла 17%. Четворочлано домаћинство је највеће издатке у протеклом месецу имало за хлеб и млеко. За 26 килограма хлеба, колико стане у

СОЦИЈАЛНИ НЕМИРИ

Вели број грађана, према истраживању Центра за политичка истраживања и јавно мњење, оцењује да током следећих шест месеци постоји велика вероватноћа од избијања социјалних немира, због тешке материјалне и економске ситуације у којој већина становништва живи. У то је убеђено 73% испитаника.

ЦЕНЕ ОГРЕВА ДА СЕ СМРЗНЕШ

У односу на период прошле године огрев је скупљи за 186,2%. Друштвена предузећа „Искра“ и „Копачник“ нуде угаљ „Колубару“ по цени од 1.580 до 1583 динара по тони, „Вреоце“ се продаје по цени од 3.180 динара, „Пљевља“ од 4.251 динар до 4.405 динара. Најскупљи је угаљ „Бановићи“ који кошта 5.136 динара. У Искри се може наћи још и „Костолац“ чија је цена 2.095 динара. Један кубни метар дрва кошта од 1800 до 1901 динар. Превоз од стоваришта по тони на територији Београда кошта 402 динара.

**НАВИКЛИ СМО ДА НЕ ПРОЂЕ ГОТОВО НИЈЕДАН ДАН,
А ДА НАМ ВЛАДА ИЛИ САВЕЗНА ИЛИ РЕПУБЛИЧКА НЕ ПРИРЕДИ
НЕКО НЕПРИЈАТНО ИЗЕНАЂЕЊЕ - СКОЧИЛА ЦЕНА ОВОГ ИЛИ ОНОГ
ПРОИЗВОДА. УВОДЕ СЕ ПОРЕЗИ, УТЕРУЈУ ДУГОВИ, ПОВЕЋАВАЈУ
ЦЕНЕ КОМУНАЛИЈА, А ПЛАТЕ СЕ СМАЊУЈУ. СТИГЛО ЈЕ ЛЕТО И
ТАМАН КАДА СТЕ ПОМИСЛИЛИ ДА ЈЕ СТИГЛО ВРЕМЕ ЗА ОПУШТАЊЕ
СТИЖЕ НОВИ ТАЛАС ПОСКУПЉЕЊА.**

потрошачку корпу - требало је издвојити 685, а за 31 литар млека 678 динара. Све врсте меса поскупеле су од пет до седам одсто. Свежа пастрмка за 5,2%, сланина 5,4%, а свињска маст 8,8%. Сува свињска ребра скупља су за 5,3%. За килограм и по јунећег меса треба платити 388 динара, за исто толико свињског меса 393 динара. Килограм пилетине кошта око 150 динара. Килограм сланине кошта око 300 динара, а за исто толико виршли треба издвојити око 220 динара. Килограм мортаделе у прошлом месецу купци су плаћали 190 динара, паризер 160, а чајне кобасице 390 динара. За суви врат је требало издвојити чак 450 динара. Цена киселе воде повећана је за 3 динара, а смрзнуто тесто за 3,4%.

**ПРОСЕЧНА ПЛАТА У
СРБИЈИ ИЗНОСИ 4.497 ДИ-
НАРА ОДНОСНО НЕШТО
МАЊЕ ОД 150 МАРАКА,
САОПШТЕНО ЈЕ ИЗ
РЕПУБЛИЧКОГ ЗАВОДА
ЗА СТАТИСТИКУ.**

**СВЕ ВЕЋИ БРОЈ
НЕЗАДОВОЉНИХ**

Према последњим подацима Центра за политичка истраживања и јавно мњење чак 89% испитаника је незадовољно а само 4% задовољно тренутном привредном ситуацијом у земљи. Тек сваки шести грађанин је задовољан животним стандардом док је четири петине апсолутно незадовољно. Животним стандардом је и раније било незадовољних али тек нешто изнад половине, како лето одмиче број незадовољних се повећава. Најнезадовољнији су радници, незапослени и средње генерације.

**СКУПЉИ
ХЛЕБ**

Купци би за који дан могли да очекују и повећање цене хлеба. Према новој цени векна хлеба од 700 грама, од брашна, типа 850, највероватније ће коштати 13 динара. Према речима Бошка Видојевића генералног директора Београдске пекарске индустрије, хлеб би требао да кошта 30 динара. Векна од 600 грама - 22 динара.

ЗА ЗДРАВЉЕ ЦАК ПАРА

Уколико се разболите и одлучите да подсетите лекара или свратите до апотеке, завирите у свој новчаник, пребројте новац и обујте удобне ципеле. Лекови су поскупели за 85%, што није спречило да поједини медикаменти поскупе пет па и више пута.

Најдрастичније поскупљење забележили су лекови за снижење крвног притиска. У приватним апотекама, Прилазид плус од 5 мг, је пре поскупљења коштао 95 динара, после поскупљења које је одобрила Републичка влада овај лек кошта 1.085 динара. И они који се слабије служе математиком могли су да запазе да је оних „званичних“ 85 одсто поскупљења знатно премашено и да је лек поскупео чак 1.150 одсто. Некада се овај лек могао добити у друштвеним апотекама на рецепт, бесплатно.

Надлежни сматрају да ни ово поскупљење није на задовољавајућем нивоу и да су цене лекова у Југославији само 47 одсто од нивоа цена у Словенији. Они који су имали прилике да путују у суседне земље могли су да се увере да та тврдња Владе није сасвим на месту. У суседним земљама лекови су и за 30 одсто јефтинији него у Југославији. Прилазид плус од 5 мг, у Мађарској, Чешкој, Словачкој кошта око 20 ДМ.

Последњи ударац по новчанику биће нешто блажи за чираше и срчане болеснике. У најнезахвалнијем положају су ипак најтежи болесници са тешким малигним обољењима. За једну терапију цитостатицима треба издвојити око 200 ДМ, односно 6.000 динара, што је више од просечне плате. Ове лекове, као и низ других, није могуће пронаћи у државним апотекама, а лекове ICN Галенике грађани виђају једино на билдбордовима, са којих се смеће макенени преносећи Панићеве поруке — здрави људи, здрава земља.

А У МЕЂУВРЕМЕНУ ТРАЖИЋУ МУ ЗАМЕНУ

Иако је министар здравља Обрен Јоксимовић изјавио да је после потписивања уговора са домаћим произвођачима 20. маја, започела успешна сарадња између фонда веледрогерија, апотека и Министарства, што је резултирало према његовим речима релативно добром снабдевености државних апотека, болесни грађани се свакодневно уверавају да лекова нема. Апотекарски рафови зјапе празни. Такве лажне помпезне најаве на својим леђима, по ко зна који пут, осетили су дијабетичари.

Све се прелама на болесницима, који не знају у шта више да верују. Поскупљење уопште не желим да коментаришем. Најскупљи су лекови за најтеже болеснике. Мој лек кошта 20 ДМ, а једна кутија траје петнаест дана па ви сад израчунајте — прича очигледно узнемирена четрдесетогодишња жена. Разговору се прикључује седамдесетогодишњи пензионер, који је како каже некада обувао и облачио народ.

— После месец дана случајно сам пронашао Трентал и Катопил. Дај Боже, да је овај мој Трентал у

После једне такве изјаве, шефа угледне апотеке у центру града, да нема места паници јер инсулина има довољно, и сами смо се уверили да то није тачно. Дијабетичари, асматици и они са повишеним крвним притиском морају, барем према најавима надлежних, да сачекају расписивање тендера за набавку Инсулина, Прилазита, спрејева за астму и осталих лекова. Болесници једино нису добили препоруку шта да раде, у међувремену, док лекови не стигну.

— Обилазим апотеке и безуспешно трагам за Новалексом. Продавала га је једино апотека у Његошевој улици, међутим, сада га нема ни тамо. Кажу да имају кинеске лекове за које су раније надлежни рекли да не ваљају. Сада за њих имају сертификате а раније су говорили да нас са кинеским лековима трују.

приватним апотекама нешто више од 200 динара. За мене је и то много.

Осим лекова апотеке су слабо снабдевене и витаминима, минералима и разним дезинфекционим растворима.

Изненађена сам што нисам могла да пронађем чак ни минерале за своју маму. Доживљавам изненађење за изненађењем. Прошле недеље сам у Смедереву морала да платим све лекове чак и антибиотике и Бруфен — прокоментарисала је жена испред апотеке у Кнез Михаиловој улици. Пензионер, некада медицинар, кога затичемо испред апотеке Први мај, на нашу молбу да прокоментарише поскупљење лекова, само одмахује руком уз коментар.

— Страшно, немам речи, на ову скупљу још поскупљење и лекова.

ОД 8. ЈУЛА УВЕДЕНЕ СУ И ПАРТИЦИПАЦИЈЕ НА ЛАБОРАТОРИЈСКЕ И ЗДРАВСТВЕНЕ УСЛУГЕ

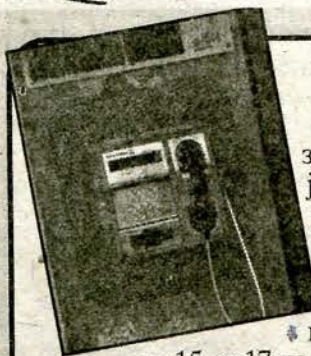
Лабораторијски прегледи и анализе коштају 20 динара, ако је број анализа на упуту већи од пет онда се плаћа 40 динара. Функционални тестови коштају 50 динара колико и преглед ултразвуком за један, а за више органа 80 динара. Преглед скенером кошта 300 динара, док је преглед магнетном резонансом дупло скупљи. Медицински прегледи пацијенти плаћају 30 динара, а дијагностичке услуге у нуклеарној медицини 150 динара. Боравак у болници по дану се плаћа 20 динара (нису урачунајући сопствена храна, постељина и сопствени лекови), толико кошта и утврђивање дијагностике, лечење у дневној болници или једнодневни терапијски третман у установама физикалне медицине. Лечење и рехабилитација у Заводима плаћају се 35 динара по болничком дану. Плаћање се обавља по завршетку лечења. Превоз санитарним колима кошта 35 динара уколико се пацијент транспортује у здравствену установу на простору надлежности његовог социјалног осигурања. Уграђивање разних протеза, пејсмекера и осталих имплантата пацијенти плаћају 10 одсто од економске цене. За ортопедску обућу потребно је издвојити 50% од економске цене, као и за наочаре до плус или минус девет. Иста цена важи и за контактна сочива и слушне апарате. Стоматолошке накнаде износе 25 одсто од цене. Онај ко хоће да се улепша или направи неку корекцију због здравља мора да плати пуну економску цену уколико је напунио 21 годину живота.

Од плаћања су ослобођена деца, ђаци, студенти (до навршене 26 године живота), старији од 65 година, труднице, породице, незапослена лица на тржишту рада, ратни војни инвалиди и цивилни инвалиди рата, слепа и непокретна лица и добровољни даваоци крви више од 10 пута.

С В И С М О

НОВЧАНИК

НОВЧАНИК

СКУПЉЕ АЛО

Од 1. јула телефонирање у Србији скупље је за 35 одсто уз сагласног Министарства саобраћаја, Телеком је повећао цену својих услуга, тако да импулс за физичка лица са порезом на промет износи 0,2454 а за правна лица 0,4462 динара. Љубитељи телефонирања посебну пажњу морају да обрате на трајање импулса. Повлашћени тер-

* мини за телефонирање остали су непромењени

од 15 до 17 часова и од 21 до 7 часова, један разговор, рачуна се као један импулс. У осталим тзв. терминима јаког саобраћаја, код градских разговора, један импулс траје три минута. У међумесном телефонском саобраћају дужина импулса зависи од зоне у којој се разговара. У првој зони у јаком саобраћају импулс траје 30 секунди, а у слабом 60 секунди. У прву зону спадају разговори у оквиру исте мрежне групе (нпр. Београд-Обреновац). У другој зони у коју спада раздаљина до 200 км, дужина импулса је 15 и 30 секунди. Уколико су мрежне групе удаљене више од 200 км импулс у јаком саобраћају траје 8 а у слабом 16 секунди.

У мобилној телефонији Србије тарифни систем је подељен на три тарифе: црвену, плаву и зелену, и према тврдњама оператера утрошени кредит обрачунава се на тачно временско трајање разговора, мада су многи грађани у недоумици и верују да долази до заокруживања.

Код пословне тарифе при јаком саобраћају минут разговора кошта 7,62 динара а при слабом 4,60 динара. Професионална тарифа има исту цену импулса 6,96 динара и у јаком и у слабом саобраћају. Минут телефонирања у младалачкој тарифи, у јаком саобраћају корисника стаје 11,70 динара а у слабом 1,02 динара.

Други мобилни оператер Телеком има другачије цене. Такође сваки започети разговор уколико траје мање од једног минута заокружује се на минут. По истеку једног минута заокруживање се врши на сваких 30 секунди. Што се тиче тарифа и ту постоји економска, бизнис и породична. У првој тарифи минут разговора са порезом од 15 одсто износи 11,84 динара. Бизнис тарифа је подељена на два дела, од 8 до 24 часа минут разговора кошта 12,14 динара а телефонирање од 22 до 8 часова по минути кошта 7,93 динара. Породична тарифа у ноћним сатима од 22 до 8 часова корисницима нуди минут разговора за 5,63 динара, али зато у осталом делу дана, у овој тарифи телефонирање је папрено скуп, један минут кошта 19,43 динара. Цене минута разговора - мобилни - мобилни и мобилни - фиксни и код Телекома Србије су изједначене као и код Мобилне телефоније Србије.

БЕНЗИН 40 ДИНАРА

На основу закона о акцизама који је Скупштина Србије усвојила пре два месеца, а према коме се акцизе усклађују на свака три месеца са растом цена на мало, цигарете домаћих произвођача скупље су за 15%, а наредних дана треба очекивати и поскупљење увозних цигарета. Литар моторног бензина „супер“ кошта 39,90 динара, колико кошта и „безоловни бензин“. Цена „дизела“ је после поскупљења 36,30 динара по литру.

ТИ МИ, СИРОТИЊА

Шта народ и колико купује? Да ли су продавци задовољни продајом? Исплатили се куповати код шверцера? Надају ли се бољим данима?

Распродаја, распродаја, навали народе узвикивала је продавачица парадајза на пијаци Зелени венац, док су око тезге обилазили многобројни купци.

- Све ти је то исто. Негде скупље а негде јефтиније. Тамо где је јефтиније закину ти пар стотина грама. Када све сабереш и погледаш у цегер и новчаник оба су празна - прокоментаришао је у пролазу, распродају, шездесетогодишњи бркалија.

И овог облачног и кишовитог помало прохладног јунског дана, пијаца Зелени венац била је препуна продаваца, купаца, случајних пролазника, шверцера цигарета, просјака, изгладнелих паса луталица. Док су шарене тезге, препуне воћа и поврћа, привлачиле погледе, дотле су цене мамиле уздахе и коментаре. Парадајз зависно од квалитета и величине продавао од 20 до 30 динара, краставац се могао купити за 20 динара а боранија за 40 динара.

- Пијаца је још некако најприступачнија. Килограм меса кошта у просеку 250 динара, ја и деда то себи не можемо да приуштимо. Овако купим тиквице и кромпир и направим ручак. - Прича старија суграђанка и додаје да обавезно напишемо да пасуљ од 160 динара више није јело за сиротињу. Разговору се прикључује како каже мајка двоје одраслих синова које треба нахранити.

- Долазим на пијаци једном недељно. Са 28 година радног стажа и платом од 3.500 динара, да нас новчано не потпомажу родитељи не би могла ништа да пазарим. Шта да се ради! Продавци се жале да су цене ниске ми купци да су цене високе. Али некако се уклапамо. Нико нема пара али сви морамо да једемо.

Због кише и града, како кажу продавци, понуда воћа и квалитет ни су на прошлогодњем нивоу. Брескве коштају од 25 до 50 динара, кајсије се продају и за 40 динара док су крушке нешто јефтиније и могу се

пазарити за 20 динара. Некада је Србија у свету била познат извозник шљива и малина, судећи по понуди овог воћа више није тако. Тек на понекој тезги могу се за 50 динара пазарити шљиве док малине коштају 70-80 динара, вишње мареле, затичемо само на једној тезги, али и њу купци вероватно због цене од 80 динара, заобилазе. Разговор започињемо са баком из Ритопека која продаје кајсије и брескве. Питамо је како иде продаја?

- Шта ту има да се прича. Сваки дан сам на пијаци али ипак од овог не могу да живим. Немам народ паре човече! Ништа се није побољшало. Све је исто или чак горе. Боље не може ни да буде. Сви тешко живимо - На супротној тезги педесетдеветогодишњи продавац из Малог Пожаревца продаје поврће.

- Од пољопривреде се издржава цело домаћинство. Син је такође остао на селу, али свима нам је тешко. Некада је у село сваке године долазило по 10-15 нових трактора. Сада људи немају ни за гуме. Крпе, зашрафљују старо. Народ купује али нема тог промета као некада - нешто даље затичемо човека како пребире по парадајзу и негодује.

- За нас пензионере све је скупо. Пензија је слаба а због беспарице на пијаци долазим само два пута недељно. Прилазимо старици која продаје лук и кромпир да и са њом попричамо, али она одрично одмахује руком уз коментар - и када кажем онда све изокрену.

- Повртар из села Ушћа код Обреновца прича да је задовољан продајом. По њему цене су реалне. На пијаци Зелени венац продаје већ 6 година а посао је наследио од свог оца који је то радио 30 година. Каже да је завршио школу али да посла нема. Породица се поред повртарства бави и воћарством а на земљи коју имају сеју житарице. За овогодишњу цену пшенице каже да би могла да буде и боља.

Када је чуо коментар о доброј продаји разговору се прикључује продавац за суседном тезгом који добацује - каква добра продаја. Овај народ је луд. Купује код шверцера 700 гр за 1 кг - одговара му жена која за руку вуче расплакано девојчицу, хоће сладолед. - Шта ћеш када смо сви сиротиња.

Око тезги где се продају сир и млечни производи, гужве су мање. Млађи сир кошта 140 динара, старији се продаје за 160-180 динара. За цедну кајмака не усуђујемо се да питамо. Јаја коштају од 4,5-6,5 динара - та иста јаја су доскора коштала 2,5 динара. Цене се мењају преко ноћи, прича продавац и додаје да ни купци ни продавци нису задовољни.

- Незадовољство је кулминирало, цене су да те Бог види. Народ или купује у великим количинама, мада су такви ретки, или на кашчицу. По томе се сви и делимо. Ваљда ћемо испливати из ових вода, али тешко, додаје са неверицом. Сличне судбине и приче могу се чути и у другом делу пијаце где се продају средства за хигијену, које шверцери довлаче из Мађарске, Румуније и Бугарске. И овде су цене шаролике. Прашак за прање веша од 3 кг у просеку кошта 380 динара, паста Колинус зависно од величине продаје се за 40-60 динара, сапун коштају 30 динара.

Добро разрађеним сценаријом, применом биотехнологије, у једној земљи најпре се уништи пољопривредна производња, тако да је она приморана да увози храну. Тада се отвара простор за разне манипулације.

ХРАНА - НАЈМОЋНИЈЕ ОРУЖЈЕ

Светска здравствена организација је, 1996. године, прогласила глобалну кризу поручујући да: „Ниједна земља није сигурна од заразних болести“. Болест попут сиде, еболе, болести лудих крава убиле су више од 17 милиона људи широм света, укључујући и девет милиона деце. Многе заразне болести, иако се не завршавају смртно, остављају трајне последице по здравље људи, животиња и околину. Само од болести лудих крава 1985. године забележено је око 160.000 оболелих. С друге стране генетским инжињерингом створене су биљке које ће имати негативне ефекте по здравље људи, животиње и околину. Генетски измењен триптофан који се користи као додаток разним намирницама, у Америци је усмртио 35 људи.

Потписивањем уговора о донацији између тадашњег савезног министра пољопривреде, водопривреде и шумарства Саше Витошевића и америчког амбасадора Вилијама Монтгомерија, 55.000 тона америчке генетски модификоване соје продаје се и на нашем тржишту.

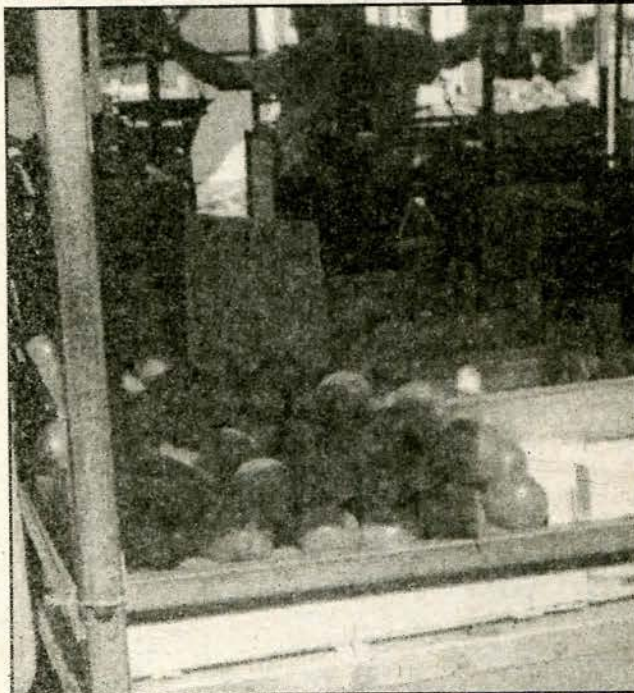
За сада, још увек нико са сигур-

ГЕНЕТСКИ ИЗМЕЊЕН ТРИПТОФАН УБИО 35 ЉУДИ

Генетским инжињерингом у Америци је произведен триптофан, аминокиселина која се користи као додаток животним намирницама. Из групе људи који су користили генетски измењен триптофан, 35 је умрло, 1.500 је остало привремено парализовано, а 5.000 људи су постали инвалиди. Фирма која је произвела и пустила у промет триптофен платила је више милиона долара одштете оболелима и породицама умрлих. Стручњаци су се сложили да су нежељене ефекте које су угрозиле здравље људи, изазвале токсичне супстанце настале приликом стварања триптофана, генетски манипулисаним бактеријом.

ношћу не може да каже какве ће ефекте изазвати примена генетски модификованих организама по здравље људи или животиња, али, исто тако, нико не може да тврди да последице неће бити. Са тезом да је храна потпуно здрава без икаквих пратећих појава, наступају једино компаније које од читавог посла убирају велики профит. Мултинационалне компаније, које контролишу производњу и дистрибуцију генетски модификоване хране, вешто дизајнираним маркетингом наступају на тржишту под слоганом - „Спас за сиромашне земље“, нудећи генетски модификовану храну која је 3-4 пута јефтинија од „природне здраве“, хране.

Док се у свету одржавају масовни протести против употребе генетски модификоване хране, у Југославији, о стручњацима који указују на могуће нежељене ефекте од њене употребе, у јавности је стварана слика као о групи људи који поново говоре о некој америчкој завери против српског народа. Стручњаци који подржавају генетски инжињеринг тврде да се и у природи биљке укрштају и да генетски инжињеринг само на неки начин усавршава тај процес. Природно укрштање биљака одвија се милионима година, по строгом природном репродуктивном закону. Тај закон, међутим, не дозвољава да се укрштају разнолики организми, већ само исти или сродни. Карфиол може да се укрсти с прокељом, али не и с тиквицом. Док мазга која је настала укрштањем кобиле и магарца нема репродуктивне способности. Не може да да потомство. Сваки закон има своје границе, тако и закон природе који генетичари још увек нису до краја докучили. Вероватно ће многе тајне остати неоткривене.

Генетски модификовани парадајз ситиже и на наше пијаци.

У АМЕРИЦИ ЈЕДНА ЧЕТВРТИНА СТАНОВНИ- ШТВА ДОБИЈА АЛЕРГИЈСКЕ РЕАКЦИЈЕ ОД ГЕНЕТСКИ МОДИФИКОВАНЕ ХРАНЕ

Потенцијалну опасност по здравље људи потиче од маркер гена отпорних на антибиотике који могу да доведу до резистентности према антибиотцима и код људи. У случају неке заразне болести морају се употребљавати и до десет пута веће дозе антибиотика да би се болест излечила, а готово сви антибиотици имају токсичне ефекте. Проблем настаје и због тога што, као последица генетске модификације, некад настају такви протеини који могу бити носиоци алергена. Људи могу да добију алергију без могућности да утврде порекло алергије. Алергија може проћи са релативно лаким последицама, али и са анафилактичким шоком, који се најчешће завршава смртно уколико не дође до хитне лекарске интервенције. На универзитету у Небраски научници су проучавајући генетски манипулисану соју у коју је, да би се добила већа храњивост унет ген ораха установили да је приликом укрштања на соју пренета и нежељена особина истог тог ораха која изазива алергије. У Америци, у којој је биотехнолошка индустрија најразвијенија и где се стриктно не одвајају производи који су генетски манипулисани од осталих, једна четвртина становништва добија

Ни паприка није поштеђена генетских модификација

алергијске реакције од употребе такве врсте хране.

Да би се оправдао инвестиран новац у биотехнолошка истраживања некада се поједине супстанце пуштају у промет упркос сазнањима о њиховим штетним ефектима по здравље људи. Једна друга америчка компанија послужила се генетским инжењерингом да би произвела што веће количине етил алкохола. Од стабљике кукуруза и јечма, сламке пшенице, створен је етил алкохол са штетним последицама. Прави шок за његове произвођаче уследио је када су остаци добијени у

процесу производње етил алкохола употребљени као органско ђубриво. Биљке које су никле на нађубреној земљи брзо су се сасушиле. Земља је дуги низ година била неплодна.

Станко Студен доктор Биохемијске медицине каже: „То прилично уверљиво илуструје чињеницу да генетски модификовани организми могу да претрпе разне патолошке промене и да их пренесу на друге организме. Логично је очекивати да ако нека генетски манипулисана биљка садржи у себи високе дозе хербицида да ће, приликом опрашивања њеним поленом, настати друге биљке које, такође, могу бити отпорне на хербициде. На тај начин произвешће се супер коров за чије су уништавање потребне 3 до 4 пута веће дозе хербицида него што је то уобичајено”.

Генетски модификоване биљке, које су тренутно актуелне, у комерцијалној употреби имају уграђену отпорност према тоталним хербицидима и заштиту од инсеката. Житарице које садрже сопствене инсектициде, стварају инсекте отпорне на њега. Иначе, хербициди и пестициди су штетни како за људе, тако и за околину.

Генетски материјал који је усађен у биљке може прећи и на животиње и људе кроз цревни тракт. Такође, постоји могућност да се гени из мутиране соје инплантирају у ланац ДНК хелија стоке, које се хране том сојом, и да на тај начин употребом меса доспе у људски организам.

ШТЕДЕ НА ТЕСТИРАЊУ

Генетски манипулисани производи добијају зелено светло за увођење у ланац исхране без претходних клиничких испитивања о њиховој нешкодљивости.

Компаније које се баве генетским инжењерингом инвестирале су енормне количине пара у нади да ће им се тај новац брзо и вишеструко вратити. Тестирања, која би се спровела, трајала би и по неколико година и захтевала додатна средства, док би њихов исход могао да оспори производњу генетски модификоване хране. Ниједан од генетски модификованих производа, који се користе, није био предмет дугорочних испитивања, пре свега токсиколошких, које се користе у фармацији. А колико су она неопходна, може се видети управо на примеру фармaceutске индустрије која ни после 15 година клиничких испитивања на појединим лековима није у могућности да дефинише неочекиване проблеме и ефекте који се могу појавити. Када се нови лекови пуне на тржиште, 3% од њих се повлачи из промета због озбиљних пратећих ефеката. Америчко одељење за пољопривреду одобрило је употребу свих до сада генетски модификованих житарица само на основу података које су обезбедили сами произвођачи.

И МЛЕКО КРИЈЕ ОПАСНОСТ

Није само месо потенцијални извор заразе, већ и млеко. Доктор Стојан Савић, професор исхране домаћих животиња на новосадском Пољопривредном факултету, објашњава: „О млеку се мање гово-

МАНИПУЛИСАН ПАМУК ЗАТРОВАН

У Мисисипију је произведен генетски манипулисан памук, коме је имплантирана способност, помоћу одговарајућег гена, да ствара сопствени хербицид. Приликом сазревања памука чауре су се сасушиле као да су затроване спољном употребом хербицида, док се на осталим плантажама, где је засејан природан памук, развој биљака одвијао нормално уз очекиване приносе.

ри јер оно је сировина која се углавном троши код нас, па ваљда зато није важно каквог је квалитета. Међутим, треба знати да млеко највише троше деца и старије особе, дакле осетљиви организми. Ако су промене могуће, оне се овде могу очекивати. Примена тоталног хербицида и уништавање свих других биљних врста, већ значи неку промену. Извоз меса и месних производа из земаља које користе генетски модификоване организме у исхрани домаћих животиња постаје веома сложено питање”, каже професор Савић.

Генетски модификована храна се извози у оне земље које нису у стању или не обраћају довољно пажње на могуће последице од употребе такве хране. То су углавном сиромашне земље и земље у транзицији. Међу њима је и Југославија.

КУБАНСКИ УСЕВИ ПОД АМЕРИЧКОМ КОНТРОЛОМ

Све више се говори о стварању биолошког оружја путем биотехнологије. Биолошко оружје може се класификовати на вирусе, бактерије, биолошке токсине и генетски измењене организме. Још увек се расправља о томе како су немачки агенти током Другог светског рата успели да намерно заразе коње и стоку

Кубански усеви под америчком контролом

антраксом и са кадијом пре него што су животиње из САД допремљене у Европу. Такође, један извештај сведочи да су амерички званичници разматрали могућност да се јапанске плантаже пиринча униште биљним болестима и тако значајно угрозе извори основне хране непријатеља.

Многи су се запитали да ли Сједињене Америчке Државе лансира-

ју био рат против Кубе? Стална мисија Кубе при Уједињеним нацијама доставила је одговарајуће доказе секретару Уједињених нација, 28. априла 1997. године, да је Вашингтон највероватније одговоран за ширење биљне куге и штеточина које пустоше усеве. Добро разрађеним сценаријом биотехнологијом најпре се у једној земљи уништи пољопривредна производња, тако да је она приморана да увози храну. Тада се отвара простор за разне манипулације. Продавајући јој семе генетски модификованих житарица њена земља ће дуго година после тога бити или неплодна или обогатена супер коровом, а сељаци ће сваке године морати да купују ново скупо семе.

Још двадесетих година двадесетог века Винстон Черчил је писао о „епидемијама методично припремљеним и лансираним на човека и животиње”. Заштита против таквог биолошког напада готіво да не постоји. Делује се непосредно, тамо где се то најмање очекује. Иако је све више потписница међународног договора о елиминацији хемијског и биолошког оружја, оно се развија упркос свим забранама. Примена биолошког оружја против биљног и животињског света једне земље, а самим тим и људи, поразно ће утицати на политички, економски и социјални аспект друштва и потенцијални опстанак нација. Забрана тровања хране и воде, које су се још стари Грци и Римљани придржавали, на почетку 21. века изгледа тако далеко.

ЛАБОРАТОРИЈСКИ СТВОРЕН БОТУЛИЗАМ УСМРТИО ЈЕДНОГ ДЕ- ЧАКА У НАПУЉУ

Увозом хране, обогатене биотехнологијом, ризик по здравље становништва није искључен. Европска комисија покренула је истрагу против појаве ботулизма у Италији, коју је изазвао сир „Маскарпоне”. После смрти једног дечака у Напуљу, италијанске здравствене власти повукле су око 100.000 тона „Маскарпонеа” из продаје, док су поједине европске земље забраниле увоз. Ботулизам је један од најозбиљнијих видова тровања храном који погађа централни нервни систем и који може изазвати смрт због престанка рада срчаног мишића или прекида дисања. Ботулизам се лако може створити и у лабораторијским установама и убацити у храну.

ДРУШТВО

СЕКС СРБЕ СТАЩАВА

Сваке године у Србији нестане по један град од 30.000 становника. Због негативне стопе природног прираштаја 2050. године српски народ у Србији ће бити мањински народ. Већину ће чинити Шинтари, муслимани и Роми, код којих се дешавају обрнути популациони процеси, долази до експлозије становништва. Од 1950. до 1997. године у средњој Србији број живорођене деце смањено се за 50,9 одсто, у Војводини 50,1 одсто. На Косову и Метохији број грађана је повећан. Од 1947. године (од те године су сачувани први регистровани подаци) па до 1989. године (последња година поуздане регистрације грађана на Косову и Метохији) број живорођене деце се повећао за 94,7 одсто.

У Србији се тренутно одвијају два дијаметрално супротна процеса. Депопулација и брзи експлозиван раст становништва. Од 1992. године, Срби не партиципирају у природном прираштају Републике Србије. Али зато Албанци у укупном природном прираштају учествују са око 85 одсто, док остатак чине муслимани и Роми (претежно муслиманске вероисповести). Многи стручњаци, су се запитали и покушали да објасне зашто се две етничке популације, на истој државној територији под истим друштвено-економским условима, у репродуктивном смислу понашају различито. На једном од скупова посвећеном овом проблему могло се чути питање: Да ли је то само цивилизацијска разлика или пак нешто друго? Јер треба узети у обзир да су стопе наталитета код Албанаца у Албанији, мање него код Албанаца на Косову и Метохији. Многи су покушали да то објасне тиме да је у Албанији за време

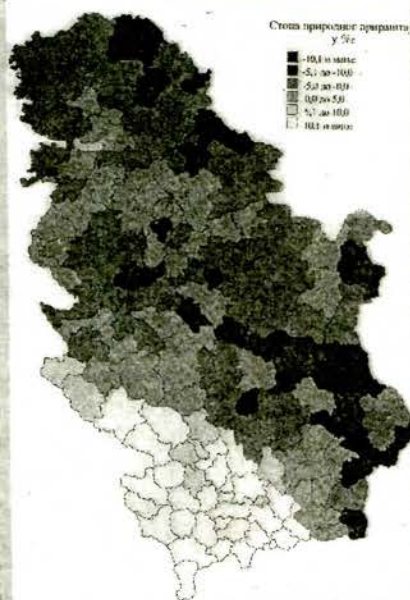
НЕМА КО ДА СТВАРА НАЦИОНАЛНИ ДОХОДАК

Проблем природног прираштаја није само национални већ и економски. У структури становништва све се више повећава број издржаваних, док се активно становништво које ствара национални доходак и одржава привреду смањује. Остале земље су то решиле увозом јефтине радне снаге, Французи су увезли Алжирце, Немци Турке и Југословене, а како ће то решити наша држава остаје да се види пошто је код нас проблем економско-националне природе.

ГРАЂАНСКА ДРЖАВА ПРОТИВ НАЦИОНАЛНЕ

Проблем дивергентног развоја становништва делимично је и последица непостојања јасно дефинисане националне популационе политике. Односно постојања сукоба између два концепта српске државе, националне и грађанске. Ако је циљ Србије обнављање становништва онда се она заиста креће у оквирима задовољавајућих трендова и у односу на развијеније земље. Становништво се биолошки обнавља али у том процесу учествују само Албанци, муслимани и Роми. Међутим, ако је циљ државе Србије да већински народ у њој остане онај по коме је држава и добила име, према пројекцијама, трендова природног прираштаја, Србија нема шансе да опстане. За 30-50 година ово ће бити држава Албанаца и Срба. Да је тако уверавамо се свакога дана. Не само да се Срби не обнављају него их муче други, који су са њима заједно у држави - то је проблем. То други народи немају, констатовано је један од стручњака из ове области.

Стопа природног прираштаја по општинама, Србија, 1991.

владавине комунистичког диктатора Енвера Хоџе угушено деловање цркве, која је позивала на рађање. С друге стране мали природни прираштај карактеристичан је за земље у развоју а Албанија то сигурно није, поготово због своје дугогодишње, самоволне изолованости. Ако би се ослонили на тај податак, подручје Косова и Метохије је неупоредиво развијеније од Албаније, али ипак долази до експанзије становништва. Онда се објашњење, очигледно, мора потражити на другој страни. Можда у тежњи албанског живља, да на овим просторима створи сопствену државу.

ДЕМОГРАФСKE ТАБЕЛЕ, ТАБЕЛЕ НАШЕГ СУНОВРАТА

Као разлог за овакву популациону слику у Србији професор др. Паја Момчилов стручњак из ове области истиче велики утицај негативних трендова са Запада. Копање једног начина живота у коме доминира разорена породица којој се не придаје довољно пажње од стране друштва. А породица је како каже др. Момчилов једини природни правни амбијент где се може рађати и где се деца могу природно развијати. Он такође наводи пример продора у Србију алкохолизма, дроге, једног начина живота у коме доминира материјално над духовним. - Ми сада имамо ситуацију да су феминисткиње или неки други женски покрети у земљи изrekli једну невероватну ствар: „Немојте рађати услови за то нису добри“. Неприродно је не рађати. Тај хедонистички приступ животу, да ако ми све буде потаман - онда ћу евентуално родити значи да једино ако постоји лагодан живот биће деце”, каже професор и истиче да уколико се буде ишло том логиком онда се у Србији сигурно неће рађати довољно деце која су потребна за функционисање једног друштва. Професор Момчилов каже да у нашој земљи нису лоши услови живота ако знамо да у свету 3/4 становништва гладује, а да Србија има све стратешке претпоставке, за развој становништва: храну, воду и додуше нешто мање енергената.

Иако се, готово сви слажу да уколико се што пре не приступи радикалним мерама за санирање тешког демографског стања у којем се налази српски народ, да ће у наредним годинама табеле с демографским подацима бити само пуке хонорашке табеле његовог биолошког суноврата, мало тога се чини. - Код нас се много прича, много је све превише декларативног, има чак и кукњаве али нема адекватне акције. Увек се нађе неко ко каже није време, тешка је ситуација. Пи-

УБИШЕ НАС РАТОВИ

Последњих година демографски развој Србије није само под утицајем дугорочних тенденција већ су на становништво Републике деловали, непосредно или посредно, распад СФРЈ, рат на подручју бивше државе, друштвене промене, санкције међународне заједнице, избеглице из Хрватске и Босне и Херцеговине, губици у људству и друге последице напада земаља НАТО на Србију.

АБОРТУСИ

У Србији свака десета жена абортира а у Војводини свака тринаеста. Број намерних прекида трудноће двоструко је већи од броја живорођене деце.

тање је да ли ћемо ускоро доћи у ситуацију

када ће све постати бесмислено, јер ниједна стимулативна мера неће вредети - каже др Момчилов и додаје да држава не преузима стимулативне мере, да би се код Срба и осталих народа на овом простору зауставила бела куга и обрнуто ништа се не предузима да би се зауставила експлозија становништва на Косову и

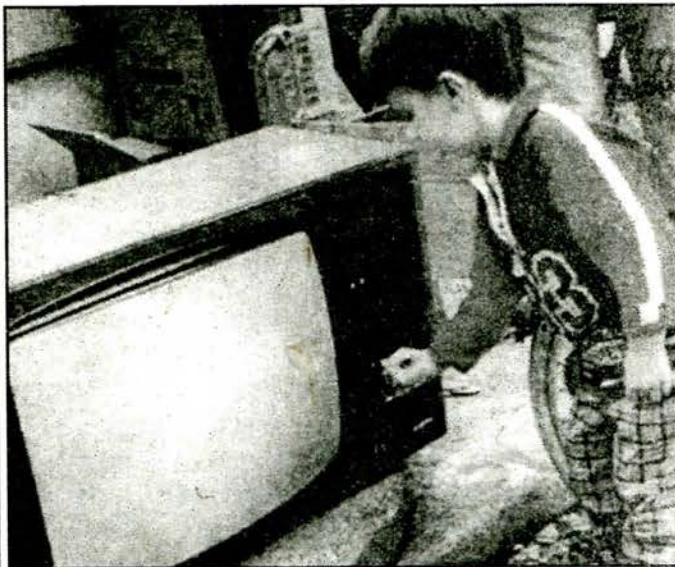
НАСИЛНА СМРТ И ПУШЕЊЕ УЗРОЦИ ВЕЛИКОГ МОРТАЛИТЕТА

На свим подручјима у Србији узрок смрти оба пола су болести кардиоваскуларног система, а затим следе неоплазме. У средишњој Србији и Војводини на трећем месту код мушкараца су насилне смрти а код жена респираторне болести. Удео инфективних и паразитских болести се креће од око 5% на Косову и Метохији до знатно испод 1% у средњој Србији и Војводини. Пушење, неадекватна исхрана, алкохолизам, недовољно поклањање пажње физичкој активности, одлагање одласка код лекара су битни фактори вишег морталитета, посебно код мушког становништва.

Метохији. Професор додаје, да то вероватно некоем одговара, каже - „Не можемо говорити да неки нису свесни проблема па да је то разлог њиховог не чињења. Не, свесни смо сви. Сви знају. Само постоји разлика у атрибутима зависно од политичке оријентације. За некога је то тешка ситуација али можда им одговара, да нашу државу доведу у још неповољнију ситуацију. Сада имамо прадокс не чињења. Друга група стручњака покушава да делује на овом пољу али и ту настају проблеми јер се свако везује за своју стручну област и не постоји хармонизација. Постоје и националне групе које годинама указују на проблем и предлажу начине за његово решење, али некоем то не одговара.

Више ништа не може да се деси у свету политике а да тог истог часа не буде понуђено као информација ширем кругу људи, са обе стране земаљске кугле. Путем масмедија, ствара се непрекидна комуникација између политике и публике тј. бирача са друге стране. Грађани Србије, се у ту чињеницу уверавају сваког дана. Да би пронашао упориште у народу за своје политичке циљеве, личне афинитете, као и амбиције својих западних партнера, актуелни режим не штеди ни новац ни медије. Ниједан потез Владе, ниједна политичка одлука није донета а да то није пропраћено адекватним маркетингом. Од 5. октобра, путем медија, грађанима Србије понуђен је заиста широк дијапазон најразличитијих обећања и уверавања шта је за њих најбоље.

Прво је Европска унија, спотовима родитеље и децу у Србији засипала обећањима, како ће поправити и опремити школе у Републици. Затим нам се са

ДА ЛИ ГРАЂАНИ СРБИЈЕ ФИНАНСИРАЈУ ЂИНЂИЋЕВУ МЕДИЈСКУ ПРОМОЦИЈУ

Шта све грађанима Србије нуди актуелна власт путем рекламних спотова и билбордова. Исти људи који су припремали албанску делегацију за Рамбује, водили кампању Отпора, сада режирају Ђинђићеве медијске наступе.

ТВ екрана, испод повеће капе у униформи МУП-а, смешила бледуњава манекенка, која је позивала избегла лица да подигну држављанство. Млађани гувернер, је затим, путем билбордова и рекламних спотова пропагирао нови динар, у чији „савршен” дизајн смо се сви уверили. Можда су ипак најинтересантнији спотови који су се односили на југ Србије и Човићеву промоцију. Код једног таквог спота, који је имао за циљ да изрекламира мултиетничку полицију, многи грађани, који не познају довољно фудбал, мислили су да се ради о реклами за обележавања Звездине десетогодишњице освајања Европске титуле. Додуше можда су неки и посумњали да није реч о Црвеној звезди јер је на дресовима, који су се вијорили на ветру, било превише шиптарских играча, они су помислили да се ради о Партизану. Последњи такав покушај је, да се, како сматра Влада и ресорни министар, „приглупом” народу објасни како је за њега боља бруто од нето плате. Ако на тренутак заборавимо на све те поруке којима актуелни режим покушава да пропагира своју политику и ако на тренутак заборавимо да Влада своје грађане сматра приглупим и наивним гласачима, који не знају шта је за њих добро, поставља се питање колико кошта владина медијска промоција и ко све то плаћа?

О невероватном, комуникацијском хаосу, одавно је све познато. Али раздвајање истине од лажи,

чињеница од пропаганде и осећања од аргумената, у Србији, уз присуство медијског мрака, је сваки даном све теже. Агенције за паблик рилејшенс, од којих су неке директно под ингеренцијом влада појединих земаља, пре свега Америке, лобирају јавно мњење и проналазе упориште у народу за политичке идеје својих клијената.

Са једном таквом агенцијом Уговор је склопила и Републичка влада. Уговор о сарадњи потписали су, крајем фебруара, председник Српске владе Зоран Ђинђић и амерички консултант Џејмс Дентон. Уговором је предвиђено да ће се Дентону за услуге, за годину дана платити 120 хиљада долара плус трошкови. Уговор је достављен на увид америчком Министарству правде а исто то ће бити урађено и са шестомесечним извештајима о пословању. На основу информација, које су процуриле у јавност, у оригиналном документу дословце стоји да ће „канцеларија” исплатити назначену суму у три рате, прва је исплаћена по потписивању уговора, друга у априлу, док ће трећа бити плаћена у августу. У Анексу уговора стоји да ће све накнадне трошкове и друга плаћања господину Дентону и његовој организацији, за услуге које пружа у вези са овим уговором, посебно плаћати српска дијаспора, између осталих спомиње се Милан Јанковић, алијас Филип Центер власник Центера. Јанковић је иначе именован за једног од

Ћинђићевих саветника. Грађане сигурно више забрињава ко ће платити главну суму од 140.000 америчких долара, односно каква је то канцеларија и чијим ће новцем она то плаћати. Да ли Ћинђићеву промоцију, финансирају грађани Србије не знајући за то?

Иако се у уговору спомињу услуге које ће бити понуђене нашој влади изгледа да се под владом, подразумева само један човек - Зоран Ћинђић. Када је један недељник покушао да провери ту информацију, Влада Србије је није ни потврдила ни демантовала.

КО ЈЕ ЧОВЕК КОЈИ ПРОМОВИШЕ ЋИНЃИЋА ИЛИ БИОГРАФИЈА КОЈА СВЕДОЧИ О АМЕРИЧКОМ НЕ МЕШАЊУ У СРПСКЕ СТВАРИ

Џејмс Дентон био је један од најближих сарадника америчког председника Била Клинтона, који је за њега обављао задатке од највећег поверења. Његов најважнији задатак, последњих година, је био окупљање тадашње српске опозиције. Као Клинтонов изасланик, у тајној мисији, октобра 1999. године, боравио је у Југославији, када је уговорио и припремио посету лидера опозиције Вашингтону. Био је велики заговорник политике Мадлен Олбрајт а многи га називају јастребом америчке администрације.

Описујући Дентонове надлежности, у документу стоји да ће Џејмс Дентон, за потребе Владе Србије, обављати послове односа са јавношћу у САД-у с циљем успостављања пријатељских и конструктивних односа између две земље. Затим, помагаће приликом посете представника Републике Србије Америци, у координацији са југословенског амбасадом у Вашингтону. Као треће, потписан је уговор о посредовању у повећању информатичке оспособљености у Србији.

ЛАЖНЕ СЛИКЕ СТВАРНОСТИ

Рад агенција оваквог типа које су под контролом Америке није непознат. Многе репортаже на најважнијим телевизијама света нису дело новинара, већ моћних ПР агенција. Њихове услуге користе Хрвати, Британци, Кувајчани итд. Агенција „Рудер и Фин“ припремила је наступ и говоре албанске делегације на преговорима у Рамбујеу. Организацију и кампању „Отпора“ је такође водила једна америчка маркетиншка агенција. Употреба америчких фирми за ширење пропаганде, других држава, датира још из тридесетих година прошлог века. На основу закона, који је 1938. године усвојио Сенат, све фирме које раде за стране владе, морају да пријаве свој рад Министарству правде. На тај начин супервизор њиховог пословања, је сама америчка влада, која пропаганду

држи под својом контролом, сматрајући је једним од својих националних интереса. За оне који бих хтели да Владу САД оставе подаље од свог посла и не пријаве да раде за странце, следе оштре казне и могућност да буду оптужени за шпијунажу.

Сензибилитет једне такве политике и улоге ПР агенција и медија најбоље се може схватити ако се сетимо како се распала совјетска империја. Општепознато је мишљење да је главни разлог распада Совјетског Савеза, неспособност те земље да контролише информације и изолује народ од спољних порука и сигнала. Можда још бољи пример, за креирање јавног мњења налазимо у америчкој кампањи која је вођена за време Персијског рата. Фирма која је водила кампању, унајмила је петнаестогодишњу девојчицу, која је пред Конгресом сведочила о „ужасима“ које су ирачки војници чинили у Кувајту. Детаљно је описивала мучења и убијања. Њену драматичну исповест пренели су сви светски медији. После извесног времена установљено је да је девојчица била ћерка кувајтског амбасадора у САД и да је цела прича измишљена. Телевизијске слике изгладнеле деце, које су се могле видети једино у Америци, помогле су у убеђивању Американаца да је потребна интервенција у Сомалији. Сличне ствари су примењиване и у Босни и Херцеговини, на подручју Косова и Метохије и у Хрватској.

Још пре 20 година, једна америчка новинарка је једном приликом приметила да телевизијско новинарство заузима место дипломатије. Њена опаска је данас још тачнија.

ШТА СУ СТРУЧЊАЦИ

Начин размишљања из периода хладног рата могао је у Америци свако питање да преокрене у питање од националног интереса, ако се оно, на било који начин могло довести у везу са комунизмом. За рат у Сомалији послужила су изгладнела деца. Наводна борба против диктатуре, примењена је у Ираку, наводно „злостављани и мучени“ Албанци на Косову и Метохији.

Само се проналазе начини и нове идеје како да се утиче на становништво. Још 1994. године у званичном билтену америчке владе стоји: „Многе информативне организације приморане су да на та места убацују дописнике који ће тамо за неколико дана или недеља обавити посао.“

Поред репортера и извештача грађани Србије могу, између сапуница, да гледају и раскошно упаковане пропагандне политичке спотове пољуљаног режима. Овакву медијску промоцију, поред пореских обвезника по највише потпомажу западне земље и Америка, којима силазак ДОС-а са власти у овом тренутку, док посао на просторима Балкана није завршен, сигурно не би одговарао.

РАТ ПРЕКО ИНТЕРНЕТА

САЈБЕР РАТНИЦИ

У будућности ратови ће се одвијати првенствено рушењем непријатељских рачунарских система. Сасвим је извесно да ће се сваки следећи, већи, сукоб заснивати на хакерским способностима зараћених држава.

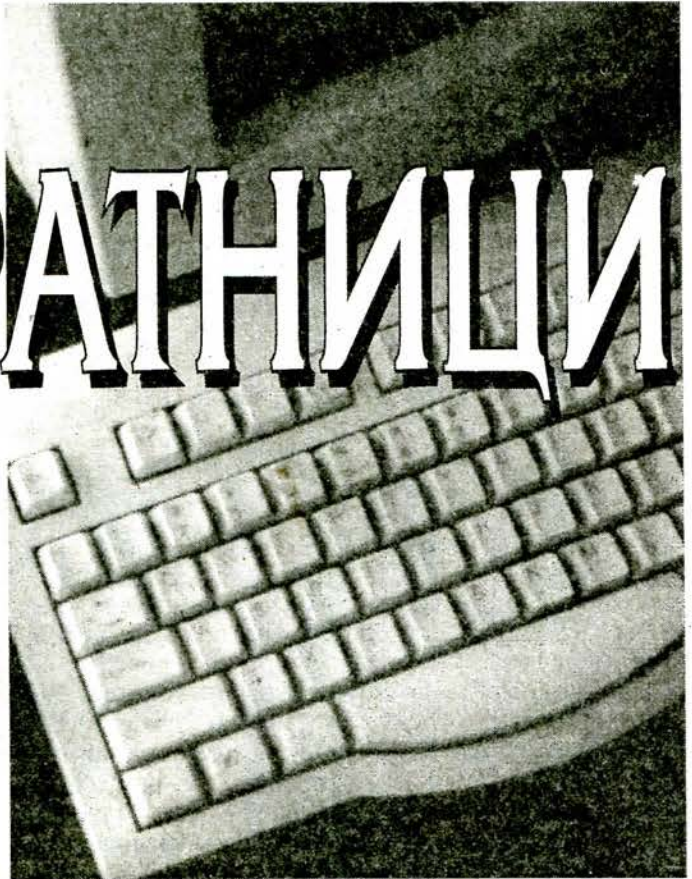
Последњих година, са развојем науке и технологије, у свету се много тога променило. Убрзани темпо живота наметнуо је нове начине комуникација. Када су САД 80-тих година, у жељи да профитирају, комерцијализовале глобалну интернет мрежу, коју је 10 година раније, измислила америчка војска, нико није могао да претпостави у ком ће се правцу ствари одвијати. Дневно се на интернет конектује преко 100 милиона људи. Једно огромно јавно мњење „бомбардује“ се најразличитијим информацијама, које у датом тренутку могу да буду од користи за одређену страну у сукобу. Све више се говорили о сајбер рату, који се одвија иза затворених врата, међу хакерима.

Схватање рата и ратних вештина у целини се променило. Поред ратова, које свакодневно гледамо на телевизији, или на нашу несрећу уживо на ратиштима, одвија се један виртуални рат, између супротста-

АМЕРИЧКА ПАНИКА НА КОМПЈУТЕРСКИ НАЧИН

Представници за штампу америчке војске објавили су, да су прошлог децембра хакери провалили у мрежу Морнаричког истраживачког центра и украли две трећине изворног кода за сателитске системе и системе за навођење пројектила.

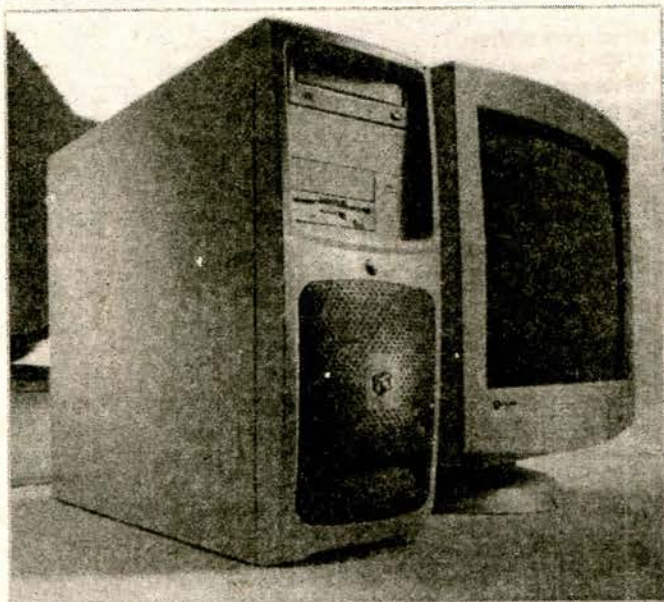
вљених страна и неистомисљеника. Ови ратници уместо пушака користе тастатуру и миша. Сајбер рат одвија се на најразличитије начине. Један од њих је и уништавање непријатељских сајтова, који служе за пропагирање идеја на интернет мрежи. С друге стране способни хакери упадају у непријатељске рачунаре у које убацију вирусе и на тај начин онемогућавају или потпуно уништавају било какву интернет комуникацију. Линтон Нелс, из Пентагона, изјавио је да неидентификовани хакери свакодневно покушавају да провале у рачунаре Пентагона, са жељом да смање војну

спремност Америке на националном нивоу. Прошле године регистрована су 23.662 таква инцидента а 1999. године 22.144 напада. Број напада сваке године повећава се за пар хиљада. Нама је можда најпознатији случај два тинејдера из Задра, који су ухваћени када су провалили у рачунарску мрежу Пентагона. Иако, Америкички званичници тврде да само два одсто од тих напада је опасно по Пентагон, према њиховој забринутости и узнемирености после сваког „упада“ као и улагања напора Министарства одбране за проналажење нових начина за идентификовање нападача, није све тако безазлено.

ИНТЕРНЕТ РАТ ЗА КОСОВО

Стручњаци из света компјутерских комуникација, сматрају да ће се ратови у будућности добијати првенствено рушењем непријатељских рачунарских система. Сасвим је извесно да ће се сваки следећи, већи сукоб, заснивати на хакерским способностима зараћених држава као и да ће се већина напада концентрисати на рачунарске мреже. За време „луштињске олује“ авиони САД емитовали су електронске сигнале који су „збуњивали“ рачунаре ирачке одбране, која на тај начин није била у могућности да гађа Америкичке борбене авионе. Током НАТО бомбардовања, београдска хакерска организација „Црна рука“ успела је, између осталог, да на 24 часа блокира сајт тадашњег председника САД, Била Клинтона, тако што га је „бомбардовала“ великом количином неважних информација од 650 гига бајтова. Сајт је био затрпан огромном количином информација и порука тако да нико није могао да пошаље Е-меил поруку. Иста група оборила је и сајт шиптарских дневних новина „Коха диторе“. Сви посетиоци сајта уместо текстова о наводним шиптарским

„страдањима” могли су прочитати поруку на ћирици, која је приближно гласила „лоздрав браћо Шиптари из Београда”.

- За време рата, посебан изазов представљало је обарање непријатељских сајтова. Када тако нешто урадиш осећаш се некако моћно. Водиш свој виртуелни рат са противником, као на ратишту - прича Влада који се представља као интернет Србин. И он као и већина оних који поседују компјутер свакодневно учествује у дискусијама и расправама на разним конференцијским групама.

- Свакодневно вербално ратујем и са Шиптарима и са Хрватима. Свако, сваког, покушава да убеди у своја политичка размишљања, али нема ту превише филозофирања. Када разговарам са њима знам шта су и шта хоће. Нема ту говора о неким пријатељствима и прича о братству и јединству. То су шарене лажи. Они су наши непријатељи - каже Влада. Комуникација је најчешће обојена жестокиим полемикама и зачињена свађом и псовкама карактеристичним за простор Балкана. Оно што је интересантно дописивање са Шиптарима преко чат мреже, углавном се одвија на српском језику.

- Шиптари знају српски, чак боље него неки Срби. Не знају га једино када их сликају телевизијске камере - прича Влада. Америчка обавештајна служба организује читаве армије хакера и програмера који за њу прикупљају информације и лобирају јавно мњење.

- У нашој земљи нема неке организованости. Са-

И МИ ОРУЖЈЕ ЗА РАТ ИМАМО

Упркос томе што Пентагон има спреман прави мали арсенал оваквог компјутерског оружја, које би могло да опемогући деловање непријатеља на његовој властитој територији, примера ради: гашење електричних мрежа, аеродрома, то би могли да ураде, и рачунари супротне, непријатељске стране. Као што то може да уради Пентагон може и Кина. Највише времена и новца за развој оваквог ратовања поред САД улажу Русија, Северна Кореја, Ирак, Либија, Куба, Велика Британија, Француска, Израел и Кина.

купе се пријатељи и договоре о некој интернет акцији. Онда се склапају пактови са разним организацијама, пре свега руским. За време бомбардовања велики број српских акција, ширења истине, одвија се, пре свега, уз помоћ руских интернет мрежа и руских хакера - објашњава овај интернет Србин, који наставља - Хрвати а и Шиптари изузетно су добро опремљени, улажу гомили новца у опрему, али немају душу.

Чим се појави неко ново жариште, неки нови сукоб, мења се и локација сајбер рата. Прво је то била Босна и Херцеговина, па Хрватска и на крају Косово и Метохија. Последњих дана у центру свих интернет расправа је Хаг и изручење Слободан Милошевића Хашком трибуналу. Губитници су они који први остану без аргумената.

УТРОЖЕНА АМЕРИЧКА АНЦИОНАЛНА БЕЗБЕДНОСТ

Пет Веџи, члан једне од најстаријих хакерских група у Америци, основане далеке 1984. године, каже да на род гледа филмове као што су ратне игре и мисли да ће

хакери започети Трећи светски рат. Међутим, хакери су најчешће деца која се досађују. То сигурно јесу тинејџери, али тинејџери који се од најранијег детињства друже са компјутером па су прерасли у праве компјутерске геније, којима ништа није недостижно. Активност коју су некада, упражњавали углавном чудаци и залуђеници, данас прераста у једно надметање, ко ће да обори више web сајтова, блокирајући их гомилом информација.

- Данашњи интернет подсећа на шетњу кроз виноград, у коме се нападачи привремено заустављају да убере плод када то желе. Берби практично нема краја - каже Бред Павел шеф безбедности компаније „Сун микросистем”.

Иако га је измислила америчка војска, њена влада комерцијализовала у интересу да заради и прошири своје поље контроле над својим непријатељима, у Америци се све више могу чути забрињавајући тонови, да је хакерисање ризик за националну безбедност. Према њиховим речима добро обучени терористи непријатељских влада, могу да оборе сателитске системе, ометају ваздушни саобраћај итд. Хакерисање све плаши. Више никоме, очигледно, није јасно да ли покушаји уласка у рачунарски систем Министарства одбране САД стижу од не тако малобројних америчких непријатеља или од безопасних хакера који то раде из забаве и зна тижеље. Америка је у паници.

**МОРАО САМ
ДА УБИЈЕМ СРБИНА**

Србин Боривоје Бошњаковић из Оролика, код Винковаца, који је у четвртак отет док је радио комбајном на својој њиви, пронађен је у суботу мртав, а убио га је Хрват Драгољуб Стевић из суседних Пелетоваца, саопштио је новинарима начелник усташке полиције, Марјан Томурад. Педесетдвогодишњи Бошњаковић убијен је километар од поља на којем је радио, у шуми Брдарица, хиџма из аутоматске пушке. Стевић је признао злочин а на питање зашто је то учинио, рекао је да је био пијан јер је славио рођендан, да је имао пушку јер је кренуо у криволов и да је, како је рекао, „пукао и морао то да учини“.

**АКО НЕ МОЖЕ
ПРЕДСЕДНИК
СРБИЈЕ, ДАЈ
ШТА ДАШ**

Председник Нове Србије Велимир Илић изјавио је да би размислио уколико би му неко понудио место потпредседника у случају реконструкције републичке владе.

**„БОЉИ“ ЖИВОТ ПОД
ДОС-ОВОМ ВЛАШЉУ**

За две недеље када ступи на снагу нова цена хлеба, која ће највероватније износити 13 динара, потрошач ће месечно, ако буде имао среће да у трговини нађе ову најјевтинију врсту, само за једну векну дневно морати да извоји 490 динара. То је много, истичу економисти, с обзиром на то да се не може очекивати бржи раст плата, све док не порасте производња.

Прошле године у јуну потрошачка корпа вредела је 230 немачких марака, а овог јуна за њу је требало издвојити 380 марака

ЗАШТО СЕ ЗЛОЧИНИ НАД СРБИМА ПРЕЋУТКУЈУ

Приказивање документарног филма на РТС-у у коме муслимани износе своје виђење догађаја из јула 1995. године око заузимања Сребренице војске Републике Српске, изазвало је незадовољство и запрепашћење становника Сребренице и Братунца. Гледаоци се питају зашто одговорни са РТС-а, ако су неутрални и професионални нису после тог филма приказали и своје снимке из 1992. и 1993. године и бар неко од 96 српских села и из Сребренице и Братунца, које су муслимани до темеља разорили и попалили и том приликом убили и масакрирали 1300 српских цивила.

ИМА ПОСЛА, НЕМА РАДНИКА

Јавном комуналном предузећу Градска чистоћа и поред готово сталног отвореног конкурса недостаје око 700 радника. Они који су запослени у овој фирми жале се на мале плате које у просеку износе око 5.000 динара.

**СМРТ ЗБОГ
ОДУЗЕТЕ РЕЧИ**

Референт заштите на раду у Угоститељском предузећу „Балкан“ Новица Антић (46) из Лесковца преминуо је током бурног синдикалног састанка на коме се расправљало о пословању Предузећа, саопштено је у тој друштвеној фирми. Антић је, кажу у лесковачкој болници умро од последица инфаркта на путу од хотела „Београд“ где се одржавао састанак до болнице. Потом су, наводи исти извор, још петоро њихових колегица и колега затражили помоћ лекара у лесковачкој болници.

„Антић је био много нервозан што су седницу Скупштине заказали један сат пре синдикалног збора. Нервирао се и што није могао да дискутује, јер су му добацивали и провоцирали га. Хладио се неколико пута водом на фонтани. Издахнуо је на мојим рукама“, испричао је магационер Раде Лукић.

**НА УЛИЦУ ПО
НАХОЂЕЊУ ДИРЕКТОРА**

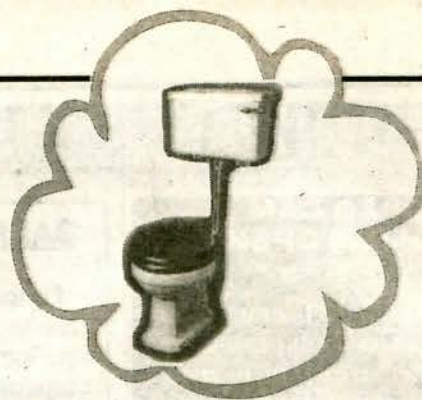
Најављени Закон о раду ускрађује или умањује многа права запослених и практично сутра свако може да се пађе на улици. Радник ће моћи да добије отказ и кад због технолошких, економских или организационих промена више није потребан. Нема међутим, ни речи о критеријумима по којима ће се одлучивати ко је вишак (сада се имају у виду радни резултати, имовно стање, број издржаваних чланова породице, дужина стажа, стручна спрема...) што оставља места сумњи да са овим покрићем отказ може да се добије и без разлога.

ВЕЋ ВИЂЕНО

Премијеру Републике Српске у Вашингтону је јасно назначено да се помоћ и подршка САД Републици Српској може очекивати тек после хватања и предаје Хашком трибуналу оптужених за ратне злочине Карацића и Младића.

КРОЗ ОБЈЕКТИВ ВРЛИНЕ И МАНЕ ПОЛИТИЧАРА

САЊАРЕЊЕ: Воли много да с...

ЕГЗИБИЦИОНИЗАМ:

Разголићених ДОС оваца

СТРАСТИ:

Радикали воле жене, а неки...

**КОНАЧНО ПРОНАШЛИ
СВОЈУ ПРОФЕСИЈУ:**
Свирају к... за цабе

МУШКОСТ:

Брзотрзајни – обилно
знојење, никакав учинак и
више поломљених делова

Клонуо – одустане
и пре него што
почне

Вежба – јер му
жене не верују
да се величина
неких делова
мери
величином
носа

Часопис се може набавити у седишту
 Српске радикалне странке на Тргу победе 3
 у Земуну, као и у свим општинским одборима странке.
 До сада је изашло осам бројева. Цена једног примерка
 издатог 2000. године износи 100 динара,
 а за 2001. годину 300 динара.

YU ISSN 1450-8753
 UDK 1+3

СРПСКА СЛОБОДАРСКА МИСАО

8

ЧАСОПИС ЗА ФИЛОЗОФИЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

ГОДИНА II • БРОЈ 2 • БЕОГРАД, МАРТ-АПРИЛ 2001. ГОДИНЕ • ЦЕНА 300 ДИНАРА

2/2001

СРПСКА СЛОБОДАРСКА МИСАО

Излази двомесечно

Све информације на тел: 316 46 21

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Књиге др Војислава Шешеља
 могу се купити у седишту
 Српске радикалне странке
 Трг победе 3, Земун

ТВРДИ ПОВЕЗ

ЗЛАТОТИСАК

**ЦЕНА ЈЕДНОГ ПРИМЕРКА
 ЈЕ 1000 ДИНАРА**

Све информације на телефон: 011/316-46-21

НАЈАМНИЦИ ХАШКОГ ТРИБУНАЛА

